



Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

5.Bf.297/2021/92. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2022. június 15. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta, és 2022. június 15. napján kihirdette az alábbi

ÍTÉLETET:

A pénzmosás büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 7.B.1619/2017/329. számú, 2021. április 28. napján kihirdetett ítéletét Terhelt1 I.r., Terhelt3 III.r., Terhelt4 IV.r., Terhelt5 V.r., Terhelt8 VIII.r., Terhelt9 (sz. terhelt9) IX.r., Terhelt11 XI.r., Terhelt12 XII.r., Terhelt13 XIII.r., terhelt14 XIV.r., Terhelt15 (sz. terhelt15) XV.r., terhelt20 XX.r., Terhelt21 XXI.r., Terhelt23 XXIII.r., Terhelt27 XXVII.r., terhelt28 XXVIII.r., Terhelt30 XXX.r. és Terhelt35 XXXV.r. vádlott megváltoztatja.

A Terhelt15 (sz. terhelt15) XV.r. vádlott terhére megállapított folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett gazdaság büntettét a Btk. 379.§ (1) bekezdés b) pontja, és a (3) bekezdés d) pontja szerint minősíti.

A Terhelt30 XXX.r. vádlott terhére megállapított folytatólagosan, társtettesként elkövetett gazdaság büntettét a Btk. 379.§ (1) bekezdés b) pontjára figyelemmel a (4) bekezdés b) pontja szerint minősíti.

Terhelt30 XXX.r. vádlottat – a vele szemben kiszabott pénzbüntetés mellett – 8 (nyolc) hónap szabadságvesztés büntetésre is ítéli.

A szabadságvesztés végrehajtását 2 (két) évi próbaidőre felfüggeszti.

A szabadságvesztést – a végrehajtás utólagos elrendelése esetén börtön fokozatban kell végrehajtani és a büntetésből a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra.

Terhelt23 XXIII.r. vádlottal szemben alkalmazott próbára bocsátás tartamát 1 (egy) évre mérsékeli.

Terhelt1 I.r., Terhelt3 III.r., Terhelt4 IV.r., Terhelt5 V.r., Terhelt8 VIII.r., Terhelt9 (sz. terhelt9) IX.r., Terhelt11 XI.r., Terhelt12 XII.r., Terhelt13 XIII.r., terhelt14 XIV.r., terhelt20 XX.r., Terhelt21 XXI.r., Terhelt27 XXVII.r. és terhelt28 XXVIII.r. vádlottak esetében a

terhükre megállapított bűncselekmények jogi minősítéséből a bűnszervezetben történő elkövetésre utalást mellőzi, egyben a büntetést e vádlottakkal – mint bűnszervezetben elkövetőkkel szemben – tekinti kiszabottnak.

terhelt14 XIV.r. vádlottat 200 (kétszáz) napi tétel pénzbüntetésre is ítéli. Egy napi tétel összegét 2000 (kétezer) forintban állapítja meg.

Az így kiszabott 400.000 (négy százezer) forint pénzbüntetést – vagy annak meg nem fizetett részét – meg nem fizetése esetén fegyház fokozatban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

Terhelt21 XXI.r. vádlottat 350 (háromszázötven) napi tétel pénzbüntetésre is ítéli. Egy napi tétel összegét 1000 (egyezer) forintban állapítja meg.

Az így kiszabott 350.000 (háromszázötvenezer) forint pénzbüntetést – vagy annak meg nem fizetett részét – meg nem fizetése esetén börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

Terhelt27 XXVII.r. vádlott szabadságvesztését 2 (két) évre enyhíti.

Terhelt28 XXVIII.r. vádlottat 450 (négy százötven) napi tétel pénzbüntetésre is ítéli. Egy napi tétel összegét 1500 (ezeröttszáz) forintban állapítja meg.

Az így kiszabott 675.000 (hatszázhetvenötezer) forint pénzbüntetést – vagy annak meg nem fizetett részét – meg nem fizetése esetén fegyház fokozatban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

Terhelt35 XXXV.r. vádlott terhére rótt bűncselekményt társtettesként elkövetettnek minősíti.

Megállapítja, hogy az elsőfokú bíróság által elkobozni rendelt, és az összesített bűnjeljegyzék 1-4., 12-13., 26-30., 37-38., 40-44., 47-51., 59-65., 67, 70-72., 74-75., 82-87., 91-93, 97-99. tételszám alatti cigarettát és dohánytermékeket,

és a 18-20., 32, 35, 57-58., 78., 105. és 11. szám alatti forgalmi engedélyeket és törzskönyveket a Nemzeti Adó-és Vámhivatal Bűnügyi Főigazgatóság Áru és Bűnjelkezelési Főosztály kezeli.

Ugyanezen összesített bűnjeljegyzéken 34. tételszám szereplő és a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatala által Bj.1247/2018. számon bevételezett 4 db. üres (3 Chesterfield és 1 Marlboro feliratú) doboz lefoglalását megszünteti és megsemmisítését rendeli el.

Az összesített bűnjeljegyzéken szereplő és a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatala által Bj.1247/2018. számon bevételezett 66. tétel alatti megbízólevelet Terhelt35 XXXV.r.

vádlottnak, a 80. tétel alatti iratokat Terhelt5 V.r. vádlottnak, a 94-95. tétel alatti számlákat, bizonylatokat tartalmazó 1-1 fehér dossziét a cég2 „kt.a.” (cím102) részére, míg a 107. tétel alatti Terhelt3 nevére szóló iratot Terhelt15 XV.r. vádlott részére – a lefoglalás megszüntetése mellett – kiadni rendeli.

Ugyanezen bűnjeljegyzéken és a Fővárosi Törvényszék Gazdasági hivatala által bevételezett nyilvántartási számon a 73. 79. alatti iratok és a 81. szám alatti SIM kártya tok lefoglalását megszünteti és megsemmisítést rendeli el, míg a 88. tétel alatti bizonylatok és tachográf korongokat a lefoglalás megszüntetése mellett az iratok között rendeli kezelni.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Terhelt1 I.r. vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől eltelt időt, Terhelt3 III.r. vádlott által a 2021. április 29-e óta letartóztatásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztésbe.

Terhelt4 IV.r. vádlott 2021. április 28. napán elrendelt – közigazgatási terület elhagyását tiltó – bűnügyi felügyelete megszűnésének napja 2022. június 15.

A másodfokú eljárásban felmerült összesen 718.392 (hétszáztizennyolcezer-háromszázkilencvenkétezer) forint bűnügyi költségből

Terhelt6 VI.r. vádlott 91.440 (kilencvenegyezer-négyszáznegyven)

Terhelt8 VIII.r. vádlott 32400 (harminckétezer-négyszáz)

Terhelt9 IX.r. vádlott 32.400 (harminckétezer-négyszáz)

Terhelt11 XI.r. vádlott 72.000 (hetvenkétezer)

Terhelt12 XI.r. vádlott, Terhelt13 XII.r. vádlott és terhelt14 XIII.r. vádlott fejenként 29.400 (huszonkilencezer-négyszáz),

Terhelt32 XXXII.r. vádlott és Terhelt34 XXXIV.r. vádlott fejenként 64.800 (hatvannégyezer-nyolcszáz),

Terhelt35 XXXV.r. 91.952 (kilencvenegyezer-kilencszázötvenkét) forint bűnügyi költséget köteles az államnak megfizetni, míg a fennmaradó 180.200 (száznyolcvanezer-kétszáz) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Megállapítja, hogy:

Terhelt6 VI.r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: igazolványszám1,

Terhelt11 XI.r. vádlott lakóhelye: cím200,

Terhelt12 XII.r. vádlott személyazonosító igazolványnak száma: igazolványszám2,

terhelt14 XIV.r. vádlott tartózkodási helye megszűnt,

Terhelt15 XV.r. vádlott személyazonosító igazolványának száma:igazolványszám3,

Terhelt18 XVIII.r. vádlott lakóhelye: cím201,

terhelt20 XX.r. vádlott lakóhelye: Cím24.,

Terhelt21 XXI.r. vádlott személyazonosító igazolványának a száma: igazolványszám4,
lakóhelye: Cím31_ szám,

Terhelt27 XXVII.r. vádlott bejelentett tartózkodási helye cím203, azonban ténylegesen az
állandó lakcímén tartózkodik.

Terhelt32 XXXII.r. vádlott születési éve helyesen: születési év2.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2021. április 28. napján kihirdetett
7.B.1619/2017/329. számú ítéletével

- Terhelt1 I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki bünszervezetben, folytatólagosan, társtettesként elkövetett pénzmosás büntetében [Btk. 399. § (1) bekezdés a) pont, aa) alpont, (4) bekezdés a) és b) pont]; s ezért őt 6 év 6 hónap fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 500 napi tétel, napi tételenként 10.000.- forint, azaz összesen 5.000.000 forint pénzbüntetésre, valamint mellékbüntetésül 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztés büntetésből feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre átváltoztatásáról és az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról.

- terhelt2 II. r. vádlott bűnösségét bünszervezetben, folytatólagosan, társtettesként elkövetett pénzmosás büntetében [Btk. 399. § (1) bekezdés a) pont, aa) alpont, (4) bekezdés a) és b) pont] állapította meg; s ezért őt 5 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 500 napi tétel, napi tételenként 2000 forint, azaz összesen 1.000.000.- forint

pénzbüntetésre, valamint mellékbüntetésül 64 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztés büntetésből feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre átváltoztatásáról és az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról.

- Terhelt3 III. r. vádlottat bűnösnek mondta ki bünszervezetben, folytatólagosan, társtettesként elkövetett pénzmosás büntetében [Btk. 399. § (2) bekezdés, (4) bekezdés a) pont, (7) bekezdés b) pont, ba) alpont]; s ezért őt, mint visszaesőt 9 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 500 napi tétel, napi tételenként 6.000.- forint, azaz összesen 3.000.000.- forint pénzbüntetésre, valamint mellékbüntetésül 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztés büntetésből feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre átváltoztatásáról és az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról.

- Terhelt4 IV. r. vádlott bűnösségét bünszervezetben, folytatólagosan, társtettesként elkövetett pénzmosás büntetében [Btk. 399. § (2) bekezdés, (4) bekezdés b) pont, (7) bekezdés b) pont, ba) alpont]; s ezért őt, 5 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 500 napi tétel, napi tételenként 2.000.- forint, azaz összesen 1.000.000.- forint pénzbüntetésre, valamint mellékbüntetésül 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztés büntetésből feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre átváltoztatásáról és az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról.

- Terhelt5 V. r. vádlottat bűnösnek mondta ki bünszervezetben, folytatólagosan, társtettesként elkövetett pénzmosás büntetében [Btk. 399. § (2) bekezdés, (4) bekezdés b) pont, (7) bekezdés b) pont, ba) alpont]; s ezért őt, 3 év 4 hónap fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 400 napi tétel, napi tételenként 3.000.- forint, azaz összesen 1.200.000.- forint pénzbüntetésre, valamint mellékbüntetésül 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztés büntetésből feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre átváltoztatásáról és az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról.

- Terhelt6 VI. r. vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan, társtettesként elkövetett orgazdaság büntetében [Btk. 379. § (1) bekezdés b) pont, (5) bekezdés b) pont], felbújtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont]; s ezért őt halmazati büntetésül, 2 év 3 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 400 napi tétel, napi tételenként 3.000.- forint, azaz összesen 1.200.000.- forint pénzbüntetésre, 3 év gazdálkodó szervezet általános vezetését ellátó szerv tagja vagy egyszemélyi vezetője foglalkozástól eltiltásra, valamint mellékbüntetésül 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a szabadságvesztés esetleges végrehajtása esetére a feltételes szabadság legkorábbi időpontjának megállapításáról, azt a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napban megjelölve. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre átváltoztatásáról és az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról.

- Terhelt7 VII. r. vádlottat az ellene bünszervezetben elkövetett költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (6) bekezdés, (5) bekezdés b) pontja] miatt emelt vád alól felmentette.

- Terhelt8 VIII. r. vádlottat bűnösnek mondta ki bünszervezetben, folytatólagosan, társtettesként elkövetett pénzmosás bűntettében [Btk. 399. § (2) bekezdés b) pont, (4) bekezdés a) és b) pont], bünszervezetben, folytatólagosan, társtettesként elkövetett orgazdaság bűntettében [Btk. 379. § (1) bekezdés b) pont és (5) bekezdés b) pont]; s ezért őt halmazati büntetésül, 2 év 8 hónap fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, valamint mellékbüntetésül 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztés büntetésből feltételes szabadságra nem bocsátható és az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról. A vádlottal szemben 850.000.- forint vagyyonelkobzást alkalmazott.

- Terhelt9 IX. r. vádlottat bünszervezetben, folytatólagosan, társtettesként elkövetett pénzmosás bűntettében [Btk. 399. § (1) bekezdés a) pont, aa) alpont (4) bekezdés b) pont], bünszervezetben, folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett orgazdaság bűntettében [Btk. 379. § (1) bekezdés b) pont és (4) bekezdés b) pont]; s ezért őt halmazati büntetésül, 2 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, valamint mellékbüntetésül 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztés büntetésből feltételes szabadságra nem bocsátható. és az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról. A vádlottal szemben 390.000.- forint vagyyonelkobzást alkalmazott.

- Terhelt10 X. r. vádlottat folytatólagosan, társtettesként elkövetett orgazdaság bűntette [Btk. 379. § (1) bekezdés b) pont és (6) bekezdés b) pont], ezért, 2 év 4 hónap börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 400 napi tétel, napi tételenként 4000.- forint, azaz összesen 1.600.000.- forint pénzbüntetésre és mellékbüntetésként 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett még a szabadságvesztés végrehajtás elrendelése esetére a feltételes szabadság legkorábbi időpontjának megállapításáról, azt a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napban megjelölve. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre átváltoztatásáról és az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról.

- Terhelt11 XI. r. vádlottat bűnösnek mondta ki bünszervezetben, folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett pénzmosás bűntettében [Btk. 399. § (2) bekezdés és (4) bekezdés b) pont, (7) bekezdés b) pont, ba) alpont]; s ezért őt 2 év 6 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, valamint mellékbüntetésül 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztés büntetésből feltételes szabadságra nem bocsátható és az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról. A vádlottal szemben 540.000.- forint vagyyonelkobzást alkalmazott.

- Terhelt12 XII. r. vádlottat bűnösnek mondta ki bünszervezetben, folytatólagosan, társtettesként elkövetett pénzmosás bűntettében [Btk. 399. § (2) bekezdés és (4) bekezdés a) pont, (7) bekezdés b) pont, ba) alpont]; s ezért őt 3 év 6 hónap fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, valamint mellékbüntetésül 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztés büntetésből feltételes szabadságra nem bocsátható és az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról. A vádlottal szemben 3.900.000.- forint vagyyonelkobzást alkalmazott.

- Terhelt13 XIII. r. vádlottat bünszervezetben, folytatólagosan, társtettesként elkövetett pénzmosás bűntettében [Btk. 399. § (2) bekezdés b) pont, (4) bekezdés a) és b) pont]; s ezért

öt 2 év 3 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, valamint mellékbüntetésül 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztés büntetésből feltételes szabadságra nem bocsátható. A vádlottal szemben 300.000.- forint vagyonekmozgást alkalmazott.

- terhelt14 XIV. r. vádlottat bünszervezetben, folytatólagosan, társtettesként elkövetett pénzmosás büntetében [Btk. 399. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont és b) pont, (4) bekezdés a) és b) pont]; s ezért öt 2 év 6 hónap fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, valamint mellékbüntetésül 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztés büntetésből feltételes szabadságra nem bocsátható. A vádlottal szemben 1.040.000.- forint vagyonekmozgást alkalmazott. Ellenben a bünszervezetben, folytatólagosan, és bűnsegédként elkövetett orgazdaság büntetékének [Btk. 379. § (1) bekezdés b) pont (3) bekezdés a) pont] vádja alól felmentette.

- Terhelt15 XV. r. vádlottat folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett orgazdaság büntetében [Btk. 379. § (1) bekezdés b) pont és (2) bekezdés b) pont]; s ezért öt 300 napi tétel, napi tételenként 2000.- forint, azaz összesen 600.000.- forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre átváltoztatásáról.

- Terhelt16 XVI. r. vádlottat az ellene bünszervezetben bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett orgazdaság büntetése [Btk. 379. § (1) bekezdés b) pont, (3) bekezdés a) pont] miatt emelt vád alól felmentette.

- Terhelt17 XVII. r. vádlottat bünszervezet részvétel büntetékének [Btk. 321. § (1) bekezdés] vádja alól felmentette.

- Terhelt18 XVIII. r. vádlottat társtettesként, folytatólagosan elkövetett orgazdaság büntetése [Btk. 379. § (1) bekezdés b) pont, (6) bekezdés b) pont] miatt 2 év szabadságvesztés büntetésre, és 400 napi tétel, napi tételenként 4000.- forint, azaz összesen 1.600.000.- forint pénzbüntetésre ítéli. a szabadságvesztés végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetére úgy rendelkezett, hogy azt börtön fokozatban kell végrehajtani és legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a pénzbüntetés szabadságvesztésre átváltoztatásáról annak meg nem fizetése esetére.

- terhelt20 XX. r. vádlottat bünszervezetben, folytatólagosan, társtettesként elkövetett pénzmosás büntetése [Btk. 399. § (2) bekezdés b) pont, (4) bekezdés a) és b) pont] miatt fegyház fokozatban végrehajtandó 3 év szabadságvesztés büntetésre, 200 napi tétel, napi tételenként 3000.- forint, azaz összesen 600.000.- forint pénzbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztés büntetésből feltételes szabadságra nem bocsátható.

- Terhelt21 XXI. r. vádlottat bűnösnek mondta ki bünszervezetben, folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett pénzmosás büntetében [Btk. 399. § (2) bekezdés b) pont, (4) bekezdés a) és b) pont], s ezért börtön fokozatban végrehajtandó 2 év szabadságvesztés

büntetésre, és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztés büntetésből feltételes szabadságra nem bocsátható.

- Terhelt22 XXII. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként, folytatólagosan elkövetett orgazdaság büntetében [Btk. 379. § (1) bekezdés b) pont, (5) bekezdés b) pont], s ezért 1 év 8 hónap szabadságvesztés büntetésre, és 400 napi tétel, napi tételenként 4000.- forint, azaz összesen 1.600.000.- forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetére úgy rendelkezett, hogy azt börtön fokozatban kell végrehajtani és legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre átváltoztatásáról.

- Terhelt23 XXIII. r. vádlottat bűnösnek mondta ki orgazdaság vétségében [Btk. 379. § (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés a) pont], s ezért 3 évre próbára bocsátotta.

- Terhelt24 XXIV. r. vádlottat folytatólagosan, társtettesként elkövetett orgazdaság büntette miatt [Btk. 379. § (1) bekezdés b) pont, (5) bekezdés b) pont], s ezért 1 év 10 hónap szabadságvesztés büntetésre, és 400 napi tétel, napi tételenként 3000.- forint, azaz összesen 1.200.000.- forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetére úgy rendelkezett, hogy azt börtön fokozatban kell végrehajtani és legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre átváltoztatásáról.

- Terhelt26 XXVI. r. vádlottat bünszervezetben, folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett orgazdaság büntetnének [Btk. 379. § (1) bekezdés b) pont, (6) bekezdés b) pont] vádja alól felmentette.

- Terhelt27 XXVII. r. vádlottat bünszervezetben, folytatólagosan, társtettesként elkövetett pénzmosás büntette miatt [Btk. 399. § (2) bekezdés b) pont, (4) bekezdés a) és b) pont], s ezért 2 év 3 hónap börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, mellékbüntetésül 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztés büntetésből feltételes szabadságra nem bocsátható. A vádlottal szemben 870.000.- forint vagyonekobzást alkalmazott.

- terhelt28 XXVIII. r. vádlottat bűnösnek mondta ki bünszervezetben, folytatólagosan, társtettesként elkövetett pénzmosás büntette miatt [Btk. 399. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont, (4) bekezdés a) és b) pont], valamint bünszervezetben, folytatólagosan, társtettesként elkövetett orgazdaság büntetében [Btk. 379. § (1) bekezdés b) pont, (5) bekezdés a) és b) pont], s ezért halmazati büntetésül 2 év 10 hónap fegyház fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, mellékbüntetésül 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztés büntetésből feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról. A vádlottal szemben 1.100.000.- forint vagyonekobzást alkalmazott.

- Terhelt29 XXIX. r. vádlott folytatólagosan, társtettesként elkövetett orgazdaság büntette miatt [Btk. 379. § (1) bekezdés b) pont, (5) bekezdés b) pont], s ezért 1 év 4 hónap szabadságvesztés büntetésre ítélte, melynek végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetére úgy rendelkezett, hogy azt börtön fokozatban kell végrehajtani és legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A vádlottal szemben 750.000.- forint vagyonek Kobzást alkalmazott.
- Terhelt30 XXX. r. vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan, társtettesként elkövetett orgazdaság büntette miatt [Btk. 379. § (1) bekezdés b) pont, (3) bekezdés d) pont], s ezért 200 napi tétel, napi tételenként 2000.- forint, azaz összesen 400.000.- forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre átváltoztatásáról. A vádlottal szemben 300.000.- forint vagyonek Kobzást alkalmazott.
- Terhelt31 XXXI. r. vádlott folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett orgazdaság büntettének [Btk. 379. § (1) bekezdés b) pont, (5) bekezdés b) pont] vádja alól felmentette.
- Terhelt32 XXXII. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett orgazdaság büntette miatt [Btk. 379. § (1) bekezdés b) pont, (3) bekezdés a) pont], s ezért 150 napi tétel, napi tételenként 2000.- forint, azaz összesen 300.000.- forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre átváltoztatásáról. A vádlottal szemben 150.000.- forint vagyonek Kobzást alkalmazott.
- Terhelt33 XXXIII. r. vádlottat folytatólagosan, társtettesként elkövetett orgazdaság büntette miatt [Btk. 379. § (1) bekezdés b) pont, (5) bekezdés b) pont], s ezért 1 év 9 hónap szabadságvesztés büntetésre és 400 napi tétel napi tételenként 5000.- forint, azaz összesen 2.000.000.- forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetére úgy rendelkezett, hogy azt börtön fokozatban kell végrehajtani és legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre átváltoztatásáról.
- Terhelt34 XXXIV. r. vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan, társtettesként elkövetett pénzmosás büntettében [Btk. 399. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont, (4) bekezdés a) és b) pont], s ezért 1 év 6 hónap szabadságvesztés büntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetére úgy rendelkezett, hogy azt börtön fokozatban kell végrehajtani és legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.
- Terhelt35 XXXV. r. vádlott bűnsegédként elkövetett orgazdaság büntette miatt [Btk. 379. § (1) bekezdés b) pont, (3) bekezdés a) pont], 150 napi tétel napi tételenként 2000 forint, azaz összesen 300.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre átváltoztatásáról. A vádlottal szemben 150.000.- forint vagyonek Kobzást alkalmazott.

- Rendelkezett még a lefoglalt bűnjelekről, a zár alá vételekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az ítélet ellen a jogorvoslati nyilatkozatra fenntartott három munkanapos határidőben az ügyészség a vádlottakkal szemben az alábbiak szerint jelentett be fellebbezést:

- Terhelt1 I. rendű vádlott terhére súlyosításért, a szabadságvesztés büntetés és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés felemelése érdekében,

- terhelt2 II. rendű vádlott terhére súlyosításért, a szabadságvesztés büntetés és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés felemelése érdekében,

- Terhelt3 III. rendű vádlott terhére súlyosításért, a szabadságvesztés büntetés és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés felemelése, továbbá gazdasági társaság vezető tisztségviselőkénti foglalkozástól eltiltása érdekében,

- Terhelt4 IV. rendű vádlott terhére súlyosításért, a szabadságvesztés büntetés és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés felemelése érdekében,

- Terhelt5 V. rendű vádlott terhére súlyosításért, a szabadságvesztés büntetés és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés felemelése érdekében,

- Terhelt6 VI. rendű vádlott terhére súlyosításért, a szabadságvesztés büntetés és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés felemelése, valamint az orgazdaság büntette esetében a bűnszervezetben történő elkövetés megállapítása, a szabadságvesztés fegyház fokozatban történő végrehajtásának elrendelése és a feltételes szabadságra bocsátásból történő kizárása érdekében,

- Terhelt7 VII. rendű vádlott terhére, a felmentése miatt, bűnösségének megállapítása és büntetés kiszabása érdekében,

- Terhelt8 VIII. rendű vádlott terhére súlyosításért, a szabadságvesztés büntetés és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés felemelése, továbbá pénzbüntetés kiszabása érdekében,

- Terhelt9 IX. rendű vádlott terhére súlyosításért, a szabadságvesztés büntetés és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés felemelése, továbbá pénzbüntetés kiszabása érdekében,

- Terhelt10 X. rendű vádlott terhére súlyosításért, a szabadságvesztés büntetés és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés felemelése, valamint a cselekményének bűnszervezetben történő elkövetésének megállapítása, a szabadságvesztés fegyház fokozatban történő végrehajtásának elrendelése és a feltételes szabadságra bocsátásból történő kizárása érdekében,

- Terhelt11 XI. rendű vádlott terhére súlyosításért, a szabadságvesztés büntetés és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés felemelése, pénzbüntetés kiszabása, valamint a szabadságvesztés fegyház fokozatban történő végrehajtásának elrendelése érdekében,
- Terhelt12 XII. rendű vádlott terhére súlyosításért, a szabadságvesztés büntetés és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés felemelése, valamint pénzbüntetés kiszabása és gazdasági társaság vezető tisztségviselőkénti foglalkozástól eltiltása érdekében,
- Terhelt13 XIII. rendű vádlott terhére súlyosításért, a szabadságvesztés büntetés és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés felemelése, pénzbüntetés kiszabása, valamint a szabadságvesztés fegyház fokozatban történő végrehajtásának elrendelése érdekében,
- terhelt14 XIV. rendű vádlott terhére a felmentés miatt, az orgazdaság büntetében is a bűnösségének megállapítása, továbbá - halmazati büntetésül - a szabadságvesztés büntetés és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés felemelése, továbbá pénzbüntetés kiszabása érdekében,
- Terhelt15 XV. rendű vádlott terhére súlyosításért, a terhére rótt cselekménynek az elbíráláskor hatályos Btk. 399. § (4) bekezdés b) pontjába ütköző és az (5) bekezdés szerint büntetendő, folytatólagosan, társtettesként és bünszervezetben elkövettkénti minősítésének megállapítása, továbbá vele szemben a pénzbüntetés mellett végrehajtandó szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása érdekében fellebbezett.
- Terhelt16 XVI. rendű és Terhelt17 XVII. rendű vádlottak terhére a felmentésük miatt, bűnösségük megállapítása és büntetés kiszabása érdekében,
- Terhelt18 XVIII. rendű vádlott terhére, a bünszervezetben történő elkövetés megállapítása, továbbá a pénzbüntetés mellett végrehajtandó szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása, továbbá gazdasági társaság vezető tisztségviselőkénti foglalkozástól eltiltása érdekében,
- terhelt20 XX. rendű vádlott terhére súlyosításért, a szabadságvesztés büntetés és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés felemelése érdekében,
- Terhelt21 XXI. rendű vádlott terhére súlyosításért, a szabadságvesztés büntetés és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés felemelése, valamint pénzbüntetés kiszabása érdekében,
- Terhelt22 XXII. rendű vádlott terhére, a cselekmény bünszervezetben való megállapítása, valamint a büntetés súlyosítása, a pénzbüntetés mellett végrehajtandó szabadságvesztés és mellékbüntetésül közügyektől eltiltás kiszabása érdekében,
- Terhelt23 XXIII. rendű vádlott terhére, a cselekményének a Btk. 379. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző és a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő folytatólagosan, társtettesként

és bűnszervezetben elkövetett orgazdaság büntette szerinti minősítése, továbbá szabadságvesztés büntetés és mellékbüntetésül közügyektől eltiltás kiszabása érdekében,

- Terhelt24 XXIV. rendű vádlott terhére, a cselekmény bűnszervezetben való elkövetésének megállapítása, továbbá a pénzbüntetés mellett végrehajtandó szabadságvesztés büntetés és mellékbüntetésül közügyektől eltiltás kiszabása érdekében,

- Terhelt26 XXVI. rendű vádlott terhére, a felmentés miatt, bűnösségének megállapítása és büntetés kiszabása érdekében,

- Terhelt27 XXVII. rendű és terhelt28 XXVIII. rendű vádlottak terhére súlyosításért, a kiszabott szabadságvesztés büntetések és közügyektől eltiltás mellékbüntetések felemelése, pénzbüntetés kiszabása, továbbá Terhelt27 XXVII. rendű vádlott esetében a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának fegyházban történő megállapítása érdekében,

- Terhelt29 XXIX. rendű vádlott terhére a cselekmény bűnszervezetben való elkövetésének megállapítása, továbbá végrehajtandó szabadságvesztés büntetés, pénzbüntetés és mellékbüntetésül közügyektől eltiltás kiszabása érdekében,

- Terhelt30 XXX. rendű és Terhelt32 XXXII. rendű vádlott terhére a cselekményüknek a Btk. 379. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző és a (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő folytatólagosan és bűnszervezetben elkövetett orgazdaság büntette szerinti minősítése, továbbá a kiszabott pénzbüntetés mellett szabadságvesztés büntetés és mellékbüntetésül közügyektől eltiltás kiszabása érdekében,

- Terhelt31 XXXI. rendű vádlott terhére, a felmentése miatt, bűnösségének megállapítása és büntetés kiszabása érdekében,

- Terhelt33 XXXIII. rendű vádlott terhére a cselekmény bűnszervezetben való elkövetésének megállapítása, továbbá a kiszabott pénzbüntetés mellett végrehajtandó szabadságvesztés büntetés és mellékbüntetésül közügyektől eltiltás kiszabása érdekében, továbbá

az eljárás során lefoglalt és az összesített bűnjeljegyzék 46. tételszáma alatt bevételezett, Terhelt15 XV. rendű vádlott tulajdonában álló, forgalmirendszám1 forgalmi rendszámú, Audi A8 típusú személygépkocsi; 52. tételszáma alatt bevételezett, tanú10 tulajdonában álló, rendszám13 forgalmi rendszámú, Grand Cherokee Jeep típusú személygépkocsi, az 53. tételszám alatti törzskönyv, az 54. tételszám alatti forgalmi engedély és az 55-56. tételszám alatti indítókulcsok és távirányító; 89. tételszám alatt bevételezett, Terhelt24 XXIV. rendű vádlott tulajdonában álló, rendszám14. forgalmi rendszámú, Mercedes ML 320 CDI típusú személygépkocsi és a 90. tételszám alatti indítókulcs; 100. tételszám alatt bevételezett, Terhelt15 XV. rendű vádlott tulajdonában álló, rendszám15. forgalmi rendszámú, Mazda 6 típusú személygépkocsi, forgalmi engedély és indítókulcsok; 101. tételszám alatt bevételezett, Terhelt23 XXIII. rendű vádlott tulajdonában álló rendszám16. forgalmi rendszámú, Peugeot Boxer típusú személygépkocsi, a 102. tételszám alatti forgalmi engedély és 103. tételszám alatti indítókulcsok és központi zár működtető egység; 108. tételszám alatt bevételezett, cég2.

tulajdonában álló, rendszám17. forgalmi rendszámú, DAF FT típusú gépjármű, indítókulcs, ajtókulcs és a 109. tételszám alatti forgalmi engedély lefoglalásának megszüntetése és a tulajdonosok részére történő kiadása ellen; és a Budai Központi Kerületi Bíróság 40.Bny.2408/2015/2. számú és a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 32.Bf.10.698/2015/2. számú, 2015. szeptember 07. napján jogerős végzésével elrendelt, Terhelt3 III. rendű vádlott által szerzett és 2020. december 14. napján tanú12nek ajándékozott, cím107 ingatlan; Terhelt3 III. rendű vádlott által szerzett és 2020. december 14. napján1/2-ed tulajdoni hányad részében tanú12nek ajándékozott, cím108 ingatlan; Terhelt23 XXIII. rendű vádlott tulajdonában álló, cím109ú kivett gazdasági épület, udvar megnevezésű ingatlan zár alá vételének feloldása ellen.

[3] Terhelt34 XXXIV.r. és Terhelt35 XXXV.r. vádlottak tekintetében az ügyészség az elsőfokú bíróság ítéletét tudomásul vette.

[4] A törvényszék ítélete ellen ugyancsak fellebbezést jelentett be:

- Terhelt1 I. rendű vádlott védője felmentés, az I. rendű vádlott megalapozatlanság miatt felmentés érdekében,
- a II. rendű vádlott védője felmentésért,
- a III. rendű vádlott védője felmentés érdekében,
- a IV. rendű és XV. rendű vádlottak védője felmentésért,
- az V. rendű vádlott védője három munkanap fenntartása után fellebbezéssel élt elsődlegesen a vádlott felmentése, másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében. Az V. r. vádlott szintén elsődlegesen felmentése, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése érdekében,
- a VI. rendű vádlott védője felmentésért megalapozatlanság miatt,
- a VIII-IX. rendű vádlottak védője a védenicei felmentésért,
- a X. r., XXIII.r. és XXIV.r. vádlottak védője – három munkanapon belül – a X.r. vádlott tekintetében az ítélet enyhítése érdekében,
- a XI. rendű vádlott védője felmentésért,
- a XII-XIII-XIV. rendű vádlottak védője felmentésért és enyhítésért, mindhárom vádlott vonatkozásában, a XIV. rendű vádlott vonatkozásában a részfelmentést tudomásul vette.

- Terhelt18 XVIII. rendű vádlott és védője három munkanap fenntartását követően a vádlott felmentése érdekében,
- a XX. rendű és XXI. rendű vádlottak és védőjük felmentésért,
- a XXII. rendű vádlott védője három munkanap fenntartása után felmentésért, a védencét érintő valamennyi rendelkezés vonatkozásában,
- a XXVII. rendű vádlott védője felmentésért, a XXVII. r. vádlott ugyanezen célból az elsőfokú ítélet valamennyi rendelkezésével szemben.
- A XXVIII. rendű vádlott védője három munkanap fenntartását követően – védenccé nevében is – elsősorban felmentés, másodsorban téves minősítés és az orgazdaság büntette alóli felmentés és a büntetés lényeges enyhítése, próbaidőre felfüggesztett büntetés alkalmazása érdekében,
- a XXXIV. rendű vádlott védője három munkanap fenntartása után elsődlegesen felmentésért, másodlagosan a kiszabott büntetés mértékének enyhítésére, valamint előzetes mentesítés alkalmazása érdekében jelentett be fellebbezést. A XXXIV. r. vádlott elsődlegesen felmentésért, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítésére fellebbezést jelentett be.
- A XXXV. rendű vádlott védője felmentésért fellebbezett.

[5] Ezzel szemben Terhelt16 XVI.r. vádlott és védője, Terhelt23 XXIII.r. vádlott és védője, Terhelt24 XXIV.r. vádlott és védője, Terhelt26 XXVI.r. vádlott és védője, Terhelt29 XXIX.r. vádlott és védője, Terhelt30 XXX.r. vádlott és védője, Terhelt31 XXXI.r. vádlott és védője, Terhelt32 XXXII.r. vádlott és védője, Terhelt33 XXXIII.r. vádlott és védője az elsőfokú bíróság ítéletét tudomásul vette.

[6] A Fővárosi Főügyészség a fellebbezés írásbeli indokolásában a súlyosításra irányuló fellebbezés indokaként előadta, hogy az elsőfokú bíróság bár nagy alaposággal és szakmai igényességgel megindokolta ítéletét, a büntetés kiszabási szempontokat szükséztlenül és nem vádlottanként értékelte, továbbá az enyhítő szakasz alkalmazásának indokaira sem tért ki az egyes vádlottaknál, illetve a bűnösségi körülményeket nem súlyuknak megfelelően értékelte a büntetés kiszabása során.

[7] I.r. és II.r. vádlottak tekintetében nyomatékos súlyosító tényezőként jelölte meg a vezető, irányítószeret mellett a társas elkövetési alakzatot, a hosszú időn át tartó elkövetést, a kirívóan magas elkövetési értéket és a bűncselekmény kétszeres minősülését, továbbá a gátlatlan elkövetést, amely abban nyilvánult meg, hogy tanú16 és XX.r. és XXI.r. vádlottak elfogását követően is folytatták a bűncselekmény elkövetését, a bűnszervezet irányítását.

[8] Terhelt3 III.r. vádlott vonatkozásában ugyanezen tényezőkön felül az ügyészség kiemelkedő nyomatékúnak értékelte a visszaesői minőségét, és azt, hogy az un.

klasszikus pénzmosásban és a cigarettacsempészetben is irányító szerepet vállalt, utóbbi bűnszervezetnek ő volt a létrehozója. A foglalkozástól eltiltás alkalmazása tekintetében az ügyészség arra hivatkozott, hogy a III.r. vádlott részben az általa vezetett cég devizaszámláinak felhasználásával követte el a pénzmosást, ezért vele szemben e büntetés nem mellőzhető.

[9] Terhelt4 IV.r. vádlott esetében ugyancsak az irányító szerepre, a társas és hosszú időn át történő folytatólagos, üzletszerű és gátlástalan elkövetésre, valamint a II. és III. pontban való érintettségére hivatkozott.

[10] Terhelt5 V.r. vádlottnál az ügyészség azt emelte ki, hogy a már előzőekben hivatkozott körülmények mellett más személyt, a XXXIV.r. vádlottat is bevonta a bűncselekmény elkövetésébe, így a súlyosító körülmények számára, súlyára tekintettel esetében az enyhítő szakasz alkalmazása indokolatlan.

[11] Terhelt8 VIII.r. és Terhelt9 IX.r. vádlottak tekintetében a kiszabott szabadságvesztés tartamának súlyosítása mellett az ügyészség pénzbüntetés kiszabását is indokoltan látta, a Btk. 50.§ (2) bekezdésében foglalt törvényi feltételek fennálltára figyelemmel.

[12] Terhelt11 IX.r. vádlottnál a gátlástalan elkövetés és a II. és III. tényállási pontban való együttes érintettség mellett az ügyészség arra mutatott rá, hogy az a körülmény, miszerint a kiskorú gyermekét is felhasználta a bűncselekmény elkövetése során, kifejezetten súlyosító tényező, így a kiskorú gyermekről gondoskodást az elsőfokú bíróság indokoltan nem értékelte az enyhítő körülmények körében, egyben e vádlott tekintetében is pénzbüntetés kiszabására is indítványt tett.

[13] Terhelt12 XII.r. és Terhelt13 XIII.r. vádlottakkal szemben kiszabott büntetések tekintetében arra hivatkozott, hogy előbbi vádlott esetében az enyhítő szakasz, míg utóbbi vádlottnál az eggyel enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazására nincs indok, ugyanakkor miután mindkét vádlott anyagi haszonszerzés céljából követte el a bűncselekményeket, pénzbüntetés alkalmazása indokolt, XII.r. vádlott esetében – úgy, mint III.r. vádlottnál – foglalkozástól eltiltás kiszabása is indítványt tett.

[14] terhelt20 XX.r. és Terhelt21 XXI.r. vádlottak vonatkozásában ugyancsak a nyomatékos súlyosító körülmények – a bűncselekmény kétszeres minősülése, folytatólagos elkövetés, magas elkövetési érték és XX.r. vádlott „kulcsszerepe” – alapján látta indokoltnak a büntetések súlyosítását azzal, hogy a XXI.r. vádlott esetében szintén indítványozta pénzbüntetés kiszabását is.

[15] Terhelt27 XXVII.r. és terhelt28 XXVIII.r. vádlottak esetében a kiszabott büntetéseknek a büntetés kiszabása során irányadó büntetési tétel középértékének alsó határától elmaradó mértékére tekintettel a súlyosításra irányuló fellebbezést fenntartotta, egyben a XXVII.r. vádlott esetében az eggyel enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazásával sem értett egyet.

[16] A bűncselekmény minősítésének megváltoztatása és a bűnszervezet megállapítása érdekében bejelentett fellebbezés indokaként a III. tényállási pontban érintett - VI., X., XV., XVIII., XXII., XXIII., XXVI., XXVII., XXIX., XXX., XXXII., XXXIII. r. - vádlottak vonatkozásában előadta, hogy álláspontja szerint megállapítható a bűnszervezet mind az elkövetéskori, mind az elbíráláskori Btk. alapján (utóbbi esetben, ha a cselekményük is az elbíráláskor hatályban lévő Btk. szerint lett volna minősítve). E körben utalt a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.188/2020/49. számú ítéletének jogi indokaira, melynek lényege szerint az elkövető tudatának nem arra kell kiterjednie, hogy egy bűnszervezet a törvényi feltételek szerint létrejött, hanem arra, hogy a bűnszervezet tárgyi sajátosságainak ismeretében annak működéséhez csatlakozik, annak keretein belül cselekszik. A terheltnek azt kell felismernie, hogy többes, egymással összefüggő szándékos részcselekményből álló illegális cselekményben vesz részt. Az összehangoltságot pedig az új törvényi fogalomban a konspiráció váltotta fel, amely annak érdekében végrehajtott cselekményeket jelent, hogy a csoport tevékenysége a külvilág elől rejtve maradjon.

[17] Kifejtette ebben a körben az ügyészség, hogy álláspontja szerint valamennyi gazdaság (és a költségvetési csalás) büntetvényében érintett vádlott tisztában volt azzal, hogy a bűnszervezet vezetője, szervezője, működtetője Terhelt3 III. r., illetve a szervezésben a segítője Terhelt4 IV. r. vádlott volt. A szállítással foglalkozó vádlottak – és az alkalmazásukban álló sofőrök, akiket maguk utasítottak – is tisztában voltak a csoport céljával és tevékenységével. Rámutatott az ügyészség arra is, hogy a szervezet működésének minden részletével nem kell tisztában lenni a bűnszervezeti elkövetőnek, illetve a hierarchikus szervezethez tartozó személynek a szervezet működésével összefüggő értelemszerű feladatmegosztást, és nem alá-fölrendeltséget jelent. Álláspontja szerint a közös „jelenlét” használata az áru megjelölésére, a rejtkehelyes gépkocsikkal történő szállítás, egymás közötti készpénzben elszámolás és a dohányáru zöldhatáron Magyarországra érkezése mind a bűnszervezeti elkövetésre utal.

Ezen túlmenően, az ügyészség a költségvetési csalás büntetvénye alól felmentett VII. r., az gazdaság büntetvénye alól felmentett XVI., XXVI., XXXI. r., a bűnszervezetben részvétel büntetvénye miatt emelt vád alól felmentett XVII. r., és a részben, az gazdaság büntetvényének vádjára alól felmentett XIV. r. vádlottak bűnösségének megállapítása érdekében bejelentett fellebbezése kapcsán kifejtette, hogy a titkos információgyűjtés és titkos adatszerzés hanganyagait ugyan a bíróság a tárgyalás anyagává tette és azokat bizonyítékként értékelte, mégsem vette figyelembe, hogy a hanganyagok között található a bűncselekmény elkövetéséről szóló beszélgetés Terhelt3 III. r. és Terhelt7 VII. r. vádlott között. A XVI. és a XVII. r. vádlott vonatkozásában nem értékelte, hogy több olyan titkos adatszerzés során rögzített beszélgetés volt különböző vádlottak között, mely szerint a cigarettáért érkező személy ezen két vádlott lakóhelyén vette át az árut. Erről mindkét vádlottnak tudomással kellett bírnia.

A XXVI. r. vádlott vonatkozásában a III/14. tényállási pontban írt bűncselekményben a bűnösségének megállapítására irányuló ügyészségi fellebbezést azzal indokolta, hogy a titkos adatszerzés során rögzített beszélgetésekből kiderül, miszerint Terhelt26 vádlott a helység14-ban történő elfogása után is cigarettaszállításokat szervezett Terhelt3 III. r. vádlottal.

Terhelt31 XXXI. r. vádlott tekintetében kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság indokolatlanul zárta ki a bizonyítékok köréből a vádlott nyomozati vallomását a védő értesítésének megkétszerezése okán. Álláspontja szerint nem sérültek a terhelti jogok, mert a vádlott tudomásul vette, hogy a részére kirendelt védő a kihallgatáson nem jelent meg és úgy nyilatkozott, hogy ennek ismeretében is vallomást kíván tenni, melyben a terhére rótt bűncselekmény elkövetését beismerte.

[18] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.101/2019/36. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta.

Rámutatott arra, hogy az ügyészség, illetve a vádlotti és védői fellebbezésekre tekintettel a másodfokú felülbírálat Be. 590.§ (1) bekezdése értelmében teljeskörű, a fellebbezések elbírálására a Be. 599.§ (1) bekezdése értelmében nyilvános ülés kitűzését indítványozta.

Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az eljárásban a perrendi szabályokat megtartotta, a bizonyítást a szükséges körben lefolytatta és a tényállást a beszerzett bizonyítékok okszerű mérlegelésével megalapozottan állapította meg.

A pénzmosás bűntettének vonatkozásában helytállónak értékelte az elsőfokú bíróság által kifejtett álláspontot, miszerint valóban a pénzmosás törvényi tényállása egy büntetendő alaphűncselekményt feltételez, de nincs jelentősége az alaphűncselekmény konkrét jogi minősítésének és annak sem, hogy annak elkövetője büntethető-e, vagy személye beazonosítható-e.

[19] Körűltekintőnek minősítette az elsőfokú bíróságnak a vádlottak tudattartalmára lefolytatott vizsgálatát és a szervezett összehangolt elkövetésből a bűnszervezeti elkövetésre vont következtetést is osztotta.

[20] A felmentéssel érintett VII., XVI., XXVI., XXXI. r., a bűnszervezetben részvétel büntette vádja alól felmentett XVII. r., valamint a részben, az orgazdaság büntette miatt emelt vád alól felmentett XIV. r. vádlott vonatkozásában azt hangsúlyozta, hogy az ügyészi fellebbezésben hivatkozott és a bizonyítás anyagává tett titkos információgyűjtés, valamint a titkos adatszerzés hanganyagainak és a lefoglalási jegyzőkönyvekben foglaltaknak a helyes értékelésével okszerűen a vádlottak büntetőjogi felelősségére vonható következtetés.

[21] Rámutatott arra is, hogy az elsőfokú bíróság a tényállás II. pontja tekintetében a bűnszervezeti elkövetést (Terhelt34 XXXIV.r. vádlott kivételével a többi vádlott vonatkozásában) indokoltan állapította meg, de a tényállás III. pontjában érintett további vádlottak esetében is erre kellett volna következtetnie.

[22] Kitért arra, hogy a III. tényállási pont tekintetében a vádlottak kapcsolatrendszere a cselekményekben részvételük szervezettsége és ebből a tudattartalmukra vonható következtetés alapján a cselekvőségük a bűnszervezet elkövetéskori és elbíráláskori fogalmi elemeinek egyaránt megfeleltethető.

[23] A kiszabott büntetések súlyosítását célzó ügyészi fellebbezéssel kapcsolatban azt hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság helyesen indult ki a szabadságvesztés büntetések kiszabása során az irányadó büntetési tétel középértékéből, azonban a büntetés kiszabása körében értékelhető körülményeket nem súlyuknak megfelelő értékelésének eredményeként az I., a II., a III., a IV., az V., a VIII., a IX., a XI., a XII., a XIII., a XX., a XXI., a XXVII., a XXVIII. rendű vádlottakkal szemben eltúlzottan enyhe büntetést alkalmazott.

[24] Az elsőfokú bíróság által a lefoglalás megszüntetésével és a zár alá vétel feloldásával szemben bejelentett ügyészi fellebbezést szintén fenntartotta.

[25] Összességében indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg az alábbiak szerint;

- Terhelt7 VII. rendű vádlott, terhelt14 XIV. rendű, Terhelt16 XVI. rendű, Terhelt26 XXVI. rendű, Terhelt31 XXXI. rendű és Terhelt17 XVII. rendű vádlottak bűnösségét állapítsa meg,

- Terhelt6 VI. rendű, Terhelt10 X. rendű, Terhelt15 XV. rendű, Terhelt18 XVIII. rendű, Terhelt22 XXII. rendű, Terhelt23 XXIII. rendű, Terhelt24 XXVI. rendű, Terhelt27 XXVII. rendű, Terhelt29 XXIX. rendű, Terhelt30 XXX. rendű, Terhelt32 XXXII. rendű és Terhelt33 XXXIII. rendű vádlottak tekintetében is állapítsa meg a bünszervezetet.

- Terhelt1 I. rendű, terhelt2 II. rendű, Terhelt3 III. rendű, Terhelt4 IV. rendű, Terhelt5 V. rendű, Terhelt8 VIII. rendű, Terhelt8 IX. rendű, Terhelt11 XI. rendű, Terhelt12 XII. rendű, Terhelt13 XIII. rendű, terhelt20 XX. rendű, Terhelt21 XXI. rendű, Terhelt27 XXVII. rendű és terhelt28 XXVIII. rendű vádlottak esetében az alkalmazott büntetéseket súlyosítsa, a lefoglalásokra vonatkozó rendelkezéseket helyesbítse, a zár alá vételekre vonatkozó rendelkezéseket a bíróság rendelkezésével ellentétben tartsa fenn.

- Egyebekben pedig az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[26] Terhelt24 XXIV.r. vádlott az elsőfokú ítélet kihirdetését követően, 2021.október 13. napján elhunyt, ezért a másodfokú bíróság vele szemben az 5.Bf.297/2021/11. számú, 2021. november 10. napján kelt és 2021. november 23. napján jogerőre emelkedett végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét a Btk. 25.§ a) pontjában írt okból, a Be. 567.§ (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel, a Be. 607.§ (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és a büntetőeljárást megszüntette.

[27] terhelt2 II.r. vádlott az elsőfokú ítélet kihirdetését közvetlenül megelőzően ismeretlen helyre távozott, amiért az elsőfokú bíróság a II.r. vádlottal szemben belföldi és nemzetközi elfogatóparancsot bocsátott ki. Minthogy a II.r. vádlott felkutatására tett intézkedések eredménytelenek maradtak, a másodfokú bíróság Be. 750.§ (2) bekezdésének megfelelő tájékoztatását követően a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a Be. 750.§ (3) bekezdés értelmében a 2021. november 9. napján kelt átiratában indítványozta a másodfokú büntetőeljárás II.r. vádlott távollétében történő lefolytatását. Ekként került sor a II.r. vádlott nyilvános ülésre történő hirdetményi értesítésére is, s bár a vádlott elektronikus levelében – az elsőfokú ítélettel összefüggő álláspontját részletesen is kifejtve - bejelentette, hogy nem

kívánta magát kivonni az eljárás alól, és haza kíván térni Magyarországra, tartózkodási helyet, kézbesítési címet egyáltalán nem közölt, így az változatlanul ismeretlen maradt.

[28] A nyilvános ülés idején, 2022. június 9. napján a egyéb érdekelt¹³ Sirene Iroda arról tájékoztatta az ítéltáblát, hogy a II.r. vádlott ország²ben elfogásra került, de a magyar állampolgár II.r. vádlott átadását az egyiptomi hatóságok – indokolás nélkül – „visszamondták”, így a vádlott átszállítására a 2022. június 15-i hatánapra tűzött nyilvános ülés előtt nem kerülhetett sor. Minthogy ezzel a II.r. vádlottra nézve már az eljárási formája önmagában is kérdésessé vált, nyilvánvaló emellett, hogy a II.r. vádlott kiadatása tárgyában további nemzetközi jogsegély iránti kérelem előterjesztése látszik indokoltnak, a II.r. vádlottal szemben az eljárás jelenlegi formájában nem folytatható. A vele kapcsolatban szükséges további intézkedések az ügy többi vádlottra vonatkozó érdemi elbírálását jelentősen késleltetnék is, az együttes elbírálás így teljesen célszerűtlenné vált. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság a II.r. vádlottal szemben folyó büntetőeljárást a Be. 536.§ (2) bekezdése alapján a Be. 147.§ (1) bekezdésére figyelemmel a jelen ügytől elkülönítette.

[29] Terhelt¹ I. r. vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában az ítélet megalapozatlanságára hivatkozott azzal, hogy a tényállást részben felderítetlen, valamint az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett.

A tényállás felderítetlensége tekintetében előadta, hogy az ország⁴ igazságügyi szervei a jogsegély útján megküldött válasziratban a védői indítványnak megfelelő külföldi elítélt kolumbiai állampolgárral szemben meghozott ítélet, illetve vádirat nem került megküldésre, amelyből a jelen ügyben hivatkozott tanú¹⁶, mint a bűncselekmény elkövetéséből származó pénz tisztára mosásával összefüggésbe hozható személy érintettsége megállapítható lenne. E körülmény fedőnév⁶osságát a védő azzal indokolta, hogy a beszerzett iratokból az állapítható meg kétséget kizáróan, hogy a jelen ügy alapcselekményeként megjelölt kábítószer-kereskedelem elkövetési ideje legkésőbb 2009. októberében lezárult, az alapcselekményből származó pénz tisztára mosásának az elkövetési magatartása a jelen ügytől teljesen eltérő, és a külföldi elítélthez és tanú¹⁶ személyéhez köthető pénzügyi műveletekkel érintett számlák, azok tulajdonosai sem azonosak. Mindebből a védő következtetése szerint az állapítható meg, hogy ahhoz az alapcselekményhez, amellyel kapcsolatban a város¹¹¹-i bíróság tanú¹⁶ bűnösségét megállapította, a jelen eljárásban feltárt pénzügyi műveletek nem köthetők, vagyis a bíróságnak a jelen eljárásban arra nézve kellett volna bizonyítást folytatnia, hogy a jelen ügyben feltárt pénzügyi műveletek mely alapcselekményhez kapcsolódhatnak. Egyben rámutatott a védő arra is, hogy véleménye szerint különleges ügynök különleges ügynök vallomása aggályos, mert nem egyértelmű, hogy milyen kérdésekre adott választ, és az sem deríthető fel ebből, hogy a DEA ügynökeként milyen módon jutott olyan információkhoz, amely a jelen üggyel kapcsolódhatnak. Észrevételezte, hogy e vallomás bizonyítékként általános jellege és bizonytalan megfogalmazásai miatt nem értékelhető, de a jelen üggyel térben, időben sem hozható összefüggésbe.

A helytelen ténybeli következtetés körében a védő kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a jogsegély adatai alapján tévesen vetette el, hogy a korábbi elkövetésű kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények nem szolgáltatathatnak elégséges bizonyítékot arra, hogy a jelen bűncselekmény tárgyát képező 2012-2014-ben szállított pénz ténylegesen és bizonyítottan bűncselekményből származna. Ezzel szemben a védő szerint ez a megközelítés analógián alapuló következtetés, amelyre nézve bizonyíték nem került feltárára. Mindezek alapján elvi

éllel arra mutatott rá, hogy tényállási elem, a büntetendő cselekményből származó vagyona történő elkövetés hiányzik, így az elkövetők tudattartalma is közömbös.

Annak az álláspontjának is hangot adott, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási terhet egyben a vádlottra telepítette azzal a megállapításával, hogy a pénzügyi műveletekben érintett összeg legális eredetét semmi sem támasztja alá a vádlotti védekezés szerint. Ugyanakkor erre vonatkozóan olyan bizonyítás a védői hivatkozás ellenére sem folyt, amely igazolhatta volna azt, hogy az átutalt összegek címzettjei ténylegesen működő ruhakereskedelemmel foglalkozó kínai gazdasági társaságok voltak. Fentiek alapján a védő az ítélet megváltoztatására és I. r. vádlott felmentésére tett indítványt.

[30] Terhelt I. r. vádlott fellebbezése írásbeli indoklásában előadta, hogy 1993. óta él Magyarországon, a egyébként üzemeltetett büfét és foglalkozott pénzváltással, ahol elfogadta a fennálló szokásokat, beilleszkedett. Nem jutott eszébe vizsgálni a közel 300 céggel kapcsolatos pénzek eredetét, de mindig ellenőrizte az utalásokat, melyek mindegyike beazonosítható, mai napig ellenőrizhető működő cégnek történt.

Kifogásolta az elsőfokú bíróság mindent arra alapozva állapított meg, hogy az helységben született ítélet szerint 2014. januárjáig megállapították tanú felelősségét bünszervezetben elkövetett pénzmosás büntetében, melynek az elkövetési értéke 50.000.- dollár volt. Az I. r. vádlott álláspontja szerint ennek alapján nem lehet kétséget kizáró összefüggést megállapítani a vele kapcsolatba hozott összegre.

Előadta, hogy az elutalt pénzeknek csak egy része volt az, amit autós szállítással hoztak Magyarországra, többségében piacon átvett összegeket utalt. Ellentmondásosnak tartotta a tudatos bűnelkövetéssel szemben, hogy minden tevékenységet a saját nevében végzett mindenki, hiszen piacos ismeretségei alapján strómanok felhasználásával el is rejtőzhetek volna. Kifogásolta, hogy az ítélet mértékének megállapításakor nem vette figyelembe az elsőfokú bíróság, hogy a büntetőeljárás miatt visszavonásra került a letelepedési engedélye. Ezt magára nézve komoly büntetésnek ítélte, tekintettel arra, hogy 30 éve tartózkodik Magyarországon, itt családot alapított.

Az I. r. vádlott fentiek alapján kérte ügyének számára kedvezőbb elbírálását arra is figyelemmel, hogy személyi felkészültsége alapján nem látta át teljesen a cselekményét. Egyben betegségére hivatkozással kérte a másodfokú eljárás távollétében való lefolytatását.

[31] Terhelt III. r. vádlott meghatalmazott védője fellebbezés írásbeli indoklásában kifejtette, hogy védencének sem szándéka, sem a tudata nem terjedt ki pénzmosás elkövetésére, a vádlott által ebben a körben elmondottakat sem az ügyészségnek, sem a nyomozás adatainak nem sikerült cáfolnia.

A védő fentiekkel kapcsolatban előadta, hogy a bíróság azon hivatkozása, miszerint a bűnösség megállapításához elegendő, ha az elkövető tudata annak lehetőségére kiterjed, hogy a pénz egy másik bűncselekményből származik, szemben áll a Btk. 7.§-ával, miszerint a szándékos elkövetés feltétele, hogy az elkövető kívánja magatartása következményeit vagy e következményekbe belenyugszik.

Az eljárás iratai alapján kifejtette, hogy a vád tárgyává tett időszak a pénzmosással kapcsolatosan a 2012-2014. év, mely miatt semmilyen relevanciával nem bírhat, hogy egyéb érdekelt¹¹¹ 2008-2009 között mit csinált és milyen ügyben vonták felelősségre.

Álláspontja szerint nem állapítható meg az sem, hogy az állítólagos kábítószer-kereskedelemmel összefüggésben hozható vagyonnal végzett tranzakciókat kik hajtották végre és mi az összefüggés a III. r. vádlottal kapcsolatban. Nem tartotta tisztázottnak, hogy az elsőfokú ítéletbe miként került az a megállapítás, hogy egyéb érdekelt¹¹¹ 2014-ig vett részt a pénzmosás bűncselekményében, amikor az iratok és a DEA ügynökének vallomása is más időpontot jelölt meg.

Nem vitatta a védő, hogy Terhelt³ végzett és másoknak is ajánlott a pénzszállítói tevékenységet, de a tudattartalma tekintetében nem merült fel olyan bizonyíték, amely arra utalna, hogy a jelen ügyben felmerült pénzösszegek kábítószerhez köthetők lennének, ellenkezőleg élettársa, IV.r. vádlott vallomása is azt igazolja, hogy ruhaszállítás ellenértékéről tudtak. Kiemelte a védő, hogy a III.r. vádlott a bírósági vallomásában is beszámolt arról, hogy ő semmilyen szervezetet nem hozott létre, az I.r. és II.r. vádlott egy kész szisztémát mutatott be, amely működött és amelybe a tartozás ledolgozása miatt került be.

Hibásnak ítélte a védő az elsőfokú ítéletben megjelölt és alkalmanként szállított pénzösszegszerúségét, és álláspontja szerint nem állapítható meg a pénzmosás büntette a befizetésre került összegekre, mert nem tisztázott, hogy a befizetett összeg bűncselekményből származott.

Anomáliaként emelte ki, hogy az elsőfokú ítéletben hivatkozott %-ban meghatározott összegek (jutalékok) sem egyeztethetők össze a szállítók részére adott, az ítéletben megállapított fix összegekkel, mint ahogy a befizetett összegekkel sem, melyek mindig kerek, 0-ra végződő összegek voltak. Álláspontja szerint ítéleti bizonyossággal végül is nem zárható ki, hogy a szállított pénzösszegek és a befizetett tovább utalt pénzek más-más forrásból származnak.

Hibásnak tartotta azokat az ítéleti utalásokat, miszerint a „gúnynev” gúnynevű személy azonos lenne egyéb érdekelt¹¹¹ vietnámi állampolgárral.

Kifogásolta, hogy a banki befizetéseknél a szabályok szerint egy 100.000.- eurós tétel eléri a bejelentési kötelezettséget, ilyen mégsem történt. Miután a befizetőtől nem kérték a befizetést alapját alátámasztó dokumentumokat, alappal hihették a vádlottak, hogy az a szabályoknak megfelelő legális tevékenység.

Fenntartotta a perbeszédében előadott azon álláspontját, hogy a lehallgatási anyagokat a bizonyítékok köréből ki kell zárni mert a felhasználásukra az 1998.évi XIX.tv. 206./A§ b) pontja szerinti haladéktalanság elvének megsértésével került sor. Az 1998.évi XIX.tv. 204.§ (4) bekezdésére utalással, amely a titkos adatszerzés tekintetében az érdektelen adatok kiszűrésére nyolc napos határidőt enged, azt a következtetést vonta le a védő, hogy a feljelentési kötelezettség teljesítése tekintetében a haladéktalanság úgy értelmezhető, hogy

akkor nem sérül ez a követelmény, ha az információgyűjtést végző szerv az adatok megszerzését követő 8 napon belül megteszi a feljelentését. Ugyanakkor a jelenleg hatályos Be. 868.§ (1) bekezdése értelmében álláspontja szerint a jelen ügyben a Be. 258.§-a már az irányadó, amely alapján a büntetőeljárás megindítására jogosult szervnek 3 munkanap áll rendelkezésre a feljelentés megtételére. Jelen esetben a nyomozás elrendelésére 2014. november 20 napján került sor, és a nyomozók vallomásaiból is feltárhatóan nem 2014. november 17-én kapták meg a „Vatikán” fedőnevű minősített dossziét. Kifogásolta a védő azt is, hogy az ítélet indokolása nem tért ki arra, hogy a III.r. vádlottal kapcsolatos lehallgatás mikor kezdődött, így véleménye szerint nem ismert, hogy mennyi idő telt el a lehallgatás kezdetétől a feljelentés megtételéig.

A cigaretta orgazdaság kapcsán kifogásolta, hogy a bíróság nem látott lehetőséget arra, hogy a III. r. vádlott vallomást tegyen és nem folytatott le szakértői bizonyítást a cigaretta mennyiségére nézve.

Észrevételezte, hogy az elsőfokú ítélet a cigarettaszállításokkal kapcsolatban többféle mértékegységet alkalmazott, amelyek így kaotikussá tették az ítélet indokolását, de annak ellenőrzése is elmaradt, hogy a kialakított rejtekhelyes gépkocsiba ténylegesen milyen mennyiség férhetett be, amely egyébként egy egyszerű bizonyítási kísérlet útján kideríthető lett volna. Végül hivatkozott arra is, hogy a vádlottak terhére megállapított cigaretták között nem kevés magyar zárjegyes cigaretta is volt, de ez a mennyiség megállapításánál figyelmen kívül maradt.

A bűncselekmény jogi minősítése tekintetében a védő az emelte ki, hogy az új jogi szabályozás szerinti pénzmosás negyedik alapesete kizárólag más alaphűncselekményekhez kapcsolódó orgazda jellegű pénzmosás. A jogszabály indokolásából idézve hangsúlyozta, hogy az orgazda jellegű elűövetési magatartások nem szolgálhatják kizárólag az alaphűncselekmény elűövetőjének érdekeit, továbbá, hogy a büntetendő cselekmény által okozott kárhoz képest további kárt is kell eredményezzen. Így nem büntetendők az olyan rendeltetésszerű felhasználásnak tekinthető magatartások, amelyekhez nem társul újabb csalárd magatartás, illetve következményeként az alaphűncselekményhez képest többletsérelem. Nehezményezte, hogy ezen jogi álláspontját az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta.

Összefoglalóan a kifejtett álláspontja alapján az elsőfokú ítélet részbeni megalapozatlanságát az iratellenességben és a helytelen ténybeli következtetésekben látta tetten érhetőnek, melyre figyelemmel a III.r. vádlott felmentésére tett indítványt. Másodlagosan előadott indítványában az enyhítő körűlmények nagyobb számára és jelentőségére tekintettel a kiszabott büntetés enyhítését látta indokoltnak.

[32] Terhelt4 IV. és Terhelt15 XV. r. vádlottak védője fellebbezése indokolásában rámutatott arra, hogy a fellebbviteli főűgyészség átiratában az ítéleti tényállás megváltoztatására nem alkalmasak. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítási elűjárást lényegében az elűjárasi szabályok szem elűtt tartásával folytatta le, ugyanakkor a megállapított tényállás nem mentes a megalapozatlanságot eredményező hibáktól és hiányosságoktól, a tényállás részben felderítetlen és a bíróság bizonyos, általa megállapított tényekből további tényekre helytelenűl következtetett.

A védő az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás vonatkozásában úgy ítélte, hogy a bizonyítékok értékelése során az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta Terhelt³ III.r. részletes vallomását és Terhelt⁴ által elmondottakat is. Nem adott magyarázatot arra nézve sem, hogy mely bizonyítékokból jutott arra a következtetésre, hogy a IV. r. vádlott a bűncselekményeket bünszervezetben követte el. Kritikával illette az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységét is azzal, hogy az véleménye szerint nem más, mint a bizonyítékok ismételt számbavétele, azonban azok összevetése, mérlegelése elmaradt. A IV.r. vádlott vonatkozásában a tényállás véleménye szerint helytelen következtetéseken alapul, egyben a Be. 7.§ (4) bekezdésében rögzített alapelvet is sértő módon történt.

A XV. r. vádlott védelmében előadta, hogy álláspontja szerint a bizonyítékok objektív értékelése során megállapítható, hogy védenca nem követett el bűncselekményt.

Az ítélet hatályon kívül helyezésének szükségességét álláspontja szerint több körülmény is indokolja, így az, hogy indítványai ellenére tanú¹⁶ és külföldi elítélt vonatkozásában nem kerültek teljeskörűen beszerzésre az ítéletek, mint ahogy a 65007-161/171. bü. iratai sem, és nem kerültek ellenőrzésre azok az információk sem, amely szerint tanú¹⁶ a vezetője lett volna olyan bünszervezetnek, amely Magyarországon és ország⁵-ben több marihuána ültetvényt működtetett, melyet a rendőrség felszámolt.

Ezen túlmenően hiányosnak értékelte a nyomozás iratait abban a tekintetben, hogy nem tartalmaznak adatot a külföldön befizetett pénzekre, illetve arra, hogy ki utalta el az összegeket, továbbá milyen mögöttes iratok kerültek csatolásra a befizetések során, illetve hány esetben került sor a befizetett összegekkel kapcsolatban vizsgálatra vagy eljárás indítására. Ez szükséges lenne a vádlotti tudattartalom vizsgálatához, mely nem történt meg.

A lehallgatási anyagok felhasználhatóságának vizsgálatát ugyancsak szükségesnek látta a haladéktalanság követelményének sérülése miatt.

A védő a pénzmosás alpbűncselekményével kapcsolatban azt fejtette ki, hogy az elsőfokú bíróság elegendőnek találta a gyanút a pénz bűncselekményből származó eredetére, és mindezt a ország⁴ igazságügyi hatóságainak hiányos jogsegély kérelemre adott válaszára, illetve a DEA információira alapozta.

Az elsőfokú ítélet vádlottak tudattartalmára vonatkozó vizsgálatát (elsőfokú ítélet [312] [313] bekezdése) tényekkel alá nem támasztott feltételezésnek minősítette, amely a IV.r. és XV. r. vádlottak vonatkozásában nem történt meg.

Rámutatott arra is, hogy a vádlotti védekezés – a befizetett pénzösszegek konténeres ruha értékesítéséből származnak – az eljárás során cáfolatot nem nyert, de ennek ellenőrzése is elmaradt.

Mindezek alapján a pénzmosás alapcselekménye tekintetében azt emelte ki, hogy az még gyanú szintjén is hiányzik, és a tanú16 vonatkozásában rendelkezésre álló ítéletben foglaltak nem állnak arányban a jelen ügyben feltételezett alapcselekménnyel.

A cigarettacsempéssel kapcsolatban a védő utalt arra, hogy az ítéletben rögzítettekkel szemben azt kellett volna vizsgálni, hogy a jövedéki termék milyen zárjegyes volt és mi igazolja kétséget kizáróan a szállítások megtörténtét.

A IV. r. vádlott vonatkozásában a konspiráció hiánya miatt nem látott alapot a bünszervezeti elkövetés megállapítására, míg a XV. r. vádlott álláspontja szerint a Főügyészség által kifejtettekkel szemben egyetlen erre vonatkozó törvényi feltételnek sem felel meg.

Mindezek alapján a védő indítványában az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta, másodlagos indítványa pedig az ítélet megváltoztatása mellett Terhelt4 és Terhelt15 vádlottaknak az ellenük emelt vád alóli felmentése volt.

[33] Terhelt5 V. r. vádlott védője elsődlegesen a vádlott felmentése, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése érdekében bejelentett fellebbezésének írásbeli indokolásában az elsőfokú ítélet részbeni megalapozatlanságára hivatkozott, egyben ennek orvoslására bizonyítási indítványt terjesztett elő.

Álláspontja szerint a pénzmosás megállapíthatóságának objektív akadályai vannak, miszerint az alapbűncselekmény és a pénzmosás között nem sikerült bizonyítani a kapcsolatot. Ebben a körben hivatkozott arra, hogy a pénzmosás büntetnének megállapításához szükséges annak bizonyítása, hogy a pénz valóban bűnös eredetű, de ez a jelen eljárásban nem történt meg. Hivatkozott arra, hogy az V. r. vádlott tudattartalma vonatkozásában hiányos a tényállás. Megismételte, hogy a banki ügyintézők érintettsége szükségszerűen felmerült, és erre az elsőfokú ítélet is tartalmaz utalást. Mindezek alapján ismételten bizonyítási indítványt terjesztett elő arra nézve, miszerint a pénzmosással érintett bankok megfelelő szaktudással rendelkező munkatársainak tanúkénti meghallgatása indokolt az ügyfélazonosítás rendjére és arra, hogy milyen kötelezettségek vonatkoztak a pénzintézetekre a pénzmosás megelőzése, megakadályozása érdekében.

A bizonyítás lefolytatásának eredményeként ugyanis álláspontja szerint következtetés vonható le arra, hogy a pénzintézetek szabálytalan eljárása lehetővé tette-e a bűncselekmények elkövetését, és ezzel a vádlottaknak azt a téves feltevését erősíthette meg, hogy cselekményük nem jogsértő.

A cigarettacsempészet kapcsán a védő előadta, hogy az V. r. vádlott lakásában lefoglalt cigaretták vonatkozásában jövedéki bírság került kiszabásra és az ítéleti tényállás is tartalmazza az V. r. vádlott ezen cselekményét, mely a kétszeres értékelés tilalmába ütközik. Ebben a körben az EU Bírósága által a C-617/10. számú ügyben kifejtettekre hivatkozott, miszerint a közigazgatási és a büntető szankció együttes alkalmazása ugyanazon tényállás és eljárás alá vont személy vonatkozásában akkor nem ütközik a EU Alapjogi Chartájának ne bis in idem elvébe, ha a közigazgatási szankció nem büntetőjogi jellegű.

Kifejtette azt is, hogy az V. r. vádlottat kizárólag – az időközben elhunyt – Terhelt25 vádlott terhelte azzal, hogy ő rakta le és tárolta a kert végében a cigarettát, azonban Terhelt25 gyanúsítottként történő kihallgatása nem volt törvényes, a terhelt védelemhez való joga sérült, és erre tekintettel a vallomása bizonyítékok köréből történő kirekesztésének lett volna helye.

A védő a leplezett eszközök értékelése kapcsán előadta, hogy ugyan az elsőfokú bíróság az arról szóló jelentéseket egyenként vizsgálta és értékelte, és csak azon beszélgetések vonatkozásában állapította meg az V. r. vádlott büntetőjogi felelősségét, melyekben mennyiség is szerepelt, de pusztán a beszélgetések nem alkalmasak arra, hogy az V. r. vádlott bűnösségét kétséget kizáróan bizonyítsák.

Kifejtette, hogy álláspontja szerint a bűnszervezet megállapításának nincs helye a pénzmosás esetében az alapbűncselekmény és a vádlottak cselekménye közötti kapcsolat hiánya miatt, a cigarettacsempészet vonatkozásában pedig azért, mert az V. r. vádlott cselekvősege kizárólag Terhelt3hez kapcsolódott, nem volt szervezett, és köztük hierarchia sem állapítható meg.

A védő a járulékos kérdések tekintetében előadta, hogy az elsőfokú ítéletben elírásként szerepel a rendszám6 Fiat Ducato tulajdonjoga, az terhelt28 XXVIII. r. vádlott a tulajdonosa, az V. r. vádlott kizárólag a gépjárműnek az üzembentartója volt.

A vagyonekbezással érintett és a bűnjeljegyzék 18. tételszáma alatt szereplő 1.620.000.-forint vonatkozásában iratellenesnek ítélte azt a megállapítást, hogy V. r. vádlottól került lefoglalásra. Értékelés nélkül maradt álláspontja szerint, hogy Terhelt34 XXXIV. r. vádlott a nyomozás során úgy nyilatkozott, hogy az összeg a férje öröksége, melyet unokájának tanú221nek ajándékozott. Ennek alátámasztására tanú222 nyomozati iratokban fellelhető nyilatkozatára utalt, amely szintén alátámasztja a lefoglalt készpénz eredetét. (16. kötet 422. old.). Mindezek alapján indítványozta e bűnjel vonatkozásában a lefoglalás megszüntetését és tanú221 tulajdonos részére történő kiadását.

Végső indítványában védő a fentiek alapján az V. r. vádlott felmentését indítványozta, másodlagosan az időmúlás, a pénzintézetek jogsértő közrehatása és az V.r. vádlott rendezett személyi körülményeire tekintettel a kiszabott büntetés enyhítésére látott lehetőséget.

[34] Terhelt6 VI. r. vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a cégalapítás során elkövetett közokirat-hamisításra vonatkozó I. vádpont tekintetében a titkos adatszerzés alapján beszerzett bizonyítékokat a törvényi rendelkezések ellenére használta fel a bizonyítékok körében. Ugyanis e cselekményre nézve titkos adatszerzés nem került elrendelésre, az az elsőbírói álláspont pedig, hogy a Terhelt3rel kapcsolatban a zárjegy nélküli cigaretták behozatalával és külföldi értékesítésével kapcsolatban engedélyezett titkos adatszerzéssel érintett cselekmény a VI.r. vádlott vonatkozásában lényegében azonos, vélekedése szerint téves. Az Alkotmánybíróság 15/1991.(IV.13) AB határozatát idézve arra hivatkozott, hogy az információs önrendelkezési jog legfedőnév6osabb biztosítéka az információgyűjtés és adatkezelés célhoz kötöttsége, amely alól a titkos eszközös alkalmazása sem jelenthet kivételt, a célhoz-kötöttség, és a célhoz-kötöttségből következően a meghatározott cél nélküli, előre nem meghatározott jövőbeni felhasználásra való adatgyűjtés, tárolás alkotmányellenes.

Megjegyezte továbbá a védő, hogy a VI.r. vádlott felbujtói magatartása akkor lenne ítéleti bizonyossággal megállapítható, amennyiben bizonyítást nyert volna, hogy a felkérést a VI.r. vádlott valótlan cégvezetésre való felhívásként tette meg, azaz Terhelt36 a cég vezetésében egyáltalán nem vett volna részt. Erre utaló bizonyíték, azonban a védő álláspontja szerint nem áll rendelkezésre, önmagában Terhelt36 vallomására ez a körülmény nem alapozható.

A védő teljes mértékben osztotta az elsőfokú bíróság a bűnszervezet megállapítása körében kifejtett álláspontját, ezen belül is azt, hogy a bűnszervezeti elkövetést kizárólag a pénzmosással is érintett vádlottak tekintetében látta megállapíthatónak a cigarettacsempészet esetében, vagyis egyetértett azzal az elsőbírői megállapítással, hogy a VI.r. vádlott esetében a bűnszervezetben történő részvétele nem bizonyítható.

A tényállás III/19. tényállási pont vonatkozásában még a bűncselekmény alapesetére nézve sem látta megállapíthatónak a VI. r. vádlott büntetőjogi felelősségét.

Bírói engedély hányában vitatta a védő a titkos információgyűjtés során beszerzett adatok felhasználhatóságát, megjegyezve azt is, hogy önmagában ezek még a felhasználhatóságuk mellett sem alapozzák meg védenca büntetőjogi felelősségét.

A Fellebbviteli Főügyészség átiratával kapcsolatban nem értett egyet azzal, hogy az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabási körülményeket nem megfelelően értékelte, véleménye szerint a vádhatóság ezzel a fellebbezésében az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadta, de nem jelölte meg pontosan, hogy az elsőfokú bíróság mely körülményeket értékelte nem megfelelő súllyal.

A büntetés kiszabás kapcsán az eljárás elhúzódását hangsúlyozta, mint nyomatékos enyhítő körülményt, amelynek véleménye szerint az elsőfokú bíróság nem tulajdonított kellő jelentőséget.

Mindezek alapján a védő elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és védenca felmentését, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

[35] Terhelt8 VIII. r. és Terhelt9 IX. r. vádlottak védője fellebbezése írásbeli indokolásában a vádlottak felmentése végett bejelentett fellebbezést fenntartotta.

A védő előadta, hogy álláspontja szerint az ügyben az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, az ügyészi és védelmi indítványokat figyelembe véve teljesítette ügyfelderítési kötelezettségét, de az elsőfokú bíróság ítéletét a VIII. és a IX. r. vádlott vonatkozásában megalapozatlan, bűnösségük az eljárás során bizonyításra nem került.

Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság védenceivel szemben a vádirattal azonos tényállást állapított meg, a tényállás megállapításánál a bizonyítékokat okszerűtlenül mérlegelte, egyes bizonyítékokat ésszerű kontroll nélkül elfogadott, más az ügy szempontjából döntőnek bizonyuló bizonyítékot figyelmen kívül hagyott.

A védő a pénzszállítások vonatkozásában előadta, hogy álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor bűnügyi jogsegély során beszerzett válasziratok alapján igazoltnak látta azt a vádirati állítást, miszerint az a pénz, amelynek szállításában védenicei közreműködtek kábítószer kereskedelemről származna. Hivatkozott e körben arra, hogy védenicei terhére az elsőfokú ítélet 2013-2014. években elkövetett pénzszállítást ró, az helység8 hatóságai pedig 2008-2009. években történt cselekmények miatt emeltek vádat, a bíróság pedig jogerős ítéletben 2014. január 11. napjáig történő elkövetési időt állapított meg tanú16-jal szemben, ezért ezen elítélés és a csatolt iratok nem szolgálhatnak alapul 2014. évben elkövetett pénzszállításokkal megalósított pénzmosás alapcselekményeként.

A védő a szállított pénz eredetét érintő vádlotti tudattartalom vonatkozásában kifejtette, hogy védenicei korábbi vallomása szerint, mint az I-II., mint a III. r. vádlott egyezően adták elő, hogy tudomásuk szerint kínai kereskedők konténeres ruhaszállításából származó legális eredetű pénzt szállították. Megjegyezte e körben azt is, hogy az ítélet is felsorolja, hogy mely cégek részére történt ezen pénzösszegek elutalása és a cégekkel kapcsolatos adatok is megerősíthették a vádlottakat abban a hiszemben, hogy kínai kereskedők legális pénzt szállítják, tekintettel arra is, hogy védenicei nem pénzügyi szakemberek.

A védő kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a vádlottak tudattartalmára téves következtetést vont le abból, hogy nem a gépjármű utasterében, hanem erre a célra kialakított rejtekhelyen szállították a pénzt. Ez ugyanis csak a nagyobb összegű pénz biztonságát szolgáló minimális óvintézkedés volt az autópályákon tevékenykedő bűnözők ellen.

Ezen túlmenően álláspontja szerint a lefolytatott bizonyítás alapján semmiféle megalapozott bizonyíték nem támasztja alá a szállított pénz mennyiségét, az kizárólag becslésen alapul.

A védő a cigarettaszállításokkal kapcsolatban kiemelte, hogy védeniceitől az eljárás során nem foglaltak le egy doboz cigarettát sem, melyből az következik, hogy nem áll rendelkezésre olyan objektív bizonyíték, amely azt igazolná, hogy milyen fajtájú, mennyiségű, milyen zárjeggyel ellátott, vagy esetleg zárjegy nélküli cigaretta szállításában vállaltak szerepet. Vallomásuk szerint az általuk szállított cigaretta mindegyike magyar zárjeggyel volt ellátva, ezen nyilatkozatuk pedig a lefolytatott bizonyítási eljárás során nem került cáfolatra.

A védő az elsőfokú bíróság részéről a bünszervezeti minősítést megalapozatlannak tartotta, melyet azzal támasztott alá, hogy védenicei, mint tipikusan végrehajtó személyek kizárólag egy szervező személlyel álltak kapcsolatban és ezen kívül csak az azonos feladatot ellátó mellékszereplőket ismerték, így következtetniük sem kellett arra, hogy létezik egy jól strukturált bünszervezet, amelynek tevékenységéhez kapcsolódnak, hiszen a bünszervezet megállapíthatóságának feltétele, hogy a vádlottnak információja van a szervezet működéséről, belső felépítéséről, a feladatmegosztásról, a bünszervezet különböző csoportjainak egymás közötti kapcsolatáról.

A védő a fentiekre tekintettel az elsőfokú ítéletet megváltoztatását indítványozta, akként, hogy a VIII. és a IX. r. vádlottat a másodfokú bíróság az ellenük emelt vád alól mentse fel. Egyben a vádhatóság által súlyosításért bejelentett fellebbezést megalapozatlannak tartotta.

[36] Terhelt10 X. r. vádlott védője a fellebbezés írásbeli indokolásában az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozatlanságára hivatkozott, amely álláspontja szerint iratellenességben és hibás ténybeli következtetésekben nyilvánul meg.

Utalt arra, hogy Terhelt10 annak tényét ismerte el, miszerint Terhelt3 kérésére tolmácsolt, de arról nem volt tudomása, hogy ezzel bűncselekmény elkövetésében vesz részt, így a bűnösségét nem ismerte el, és a bűnszervezetben részvételt is tagadta.

Kiemelte a védő, hogy a büntetőeljárásban a kétséget kizáró bizonyítás elmaradása csak a vádló terhére eshet, ha a bűnösség irányába mutató közvetlen bizonyíték nincs és a közvetett terhelő bizonyítékok kétséget kizáró módon csak arra adnak következtetési alapot, hogy a bűncselekményt a vádlott is elkövethette, a terhelő adatok alapján a vádlott tagadását megcáfolni nem lehet, akkor a vádlottat bizonyítottság hiányában fel kell menteni (BH2003.145.)

A védő szerint nem nyert bizonyítást, hogy azok a mennyiségek, melyekben a X. r. vádlott tolmácsolással szerepet vállalt, ténylegesen leszállításra kerültek-e, és ha igen, akkor milyen mennyiségben, ennek hiányában pedig a bíróság ítélete megalapozatlan.

Előadta, hogy az ítéleti tényállás a X. r. vádlott vonatkozásában a terhére megállapított bűncselekmény lényeges elemét képező tényeket nem tartalmazza, védence az eljárás során azt nyilatkozta, hogy semmilyen ellenszolgáltatást nem kért és nem kapott senkitől és adat sem merült fel arra, hogy haszonszerzés végett nyújtott volna segítséget a III. r. vádlottnak.

Megjegyezte továbbá, hogy a jövedéki adózás alól elvont termékekre elkövetett bűncselekmények elkövetése során nem szükséges a haszonnak ténylegesen realizálódnia, azonban haszonszerzési célzat hiányában mindig csak az alapbűncselekménybe ütköző tényállásról vagy egy jövedéki törvénysértésről lehet beszélni.

Ezen túlmenően a védő a jelentős időmúlás, a bűnsegédi elkövetés és a X. r. vádlott ténybeli beismerő vallomása mellett annak további enyhítő körülménykénti értékelését látta indokoltnak, hogy egy kiskorú gyermek eltartásáról kell gondoskodnia.

Elsődlegesen így a X.r. vádlott bűncselekmény hiányában történő felmentését, másodlagosan a nyomatékos enyhítő körülményekre tekintettel a vádlottal szemben próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását indítványozta.

[37] Terhelt11 XI. r. vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában előadta, hogy nem vitatja, hogy a IX. r. vádlott több alkalommal is jelen volt olyan gépkocsis utazásoknál, amikor más vádlottak nagy összegű készpénzt hoztak Magyarországra helységi17 felől és nagyobb mennyiségű cigarettát szállítottak Magyarországról helységi30ba, melyet vádlott-

társai és saját önmagát terhelő nyomozati vallomása is altámaszt. Ezen alkalmakkor azonban álláspontja szerint az sem vitatható, hogy a XI.r. vádlott teljesen passzív utas volt, semmiféle tevőleges magatartással nem járult hozzá a bűncselekmények elkövetéséhez.

Változatlanul aggályos a védő szerint a XI.r. vádlott nyomozás során tett vallomásának bizonyítékként történő értékelése, mert a kihallgatását végző tanú²²⁴ is megerősítette vallomásában, hogy Terhelt¹¹ ekkor elkeseredett, összezavarodott állapotban volt.

Kifejtette a védő azt is, hogy a vádlott-társak vallomásából egyértelműen megállapítható az is, hogy a XI.r. vádlott nem tudott a szállított pénz bűnös eredetéről, illetve arról sem, hogy helység³⁰ba zárjegy nélküli cigarettát szállítanak.

Kétségtelen, hogy kellő körültekintéssel ezeket a körülményeket gyaníthatta volna, és ebben némi felelősség terhelheti, de ez esetleges belenyugvásként legfeljebb gondatlan bűnösségi magatartás megállapítására lenne alkalmas.

Nyomatékosan megjegyezte, hogy véleménye szerint arra végképp nincs bizonyíték, hogy a XI. r. vádlott bármilyen bűncselekmény elkövetésére alakított, hierarchikusan szervezett, konspiráltan működő organizáció akár legjelentéktelenebb tagja lett volna, ellentétben a többi vádlottal, akik valóban konspirálni igyekeztek, „virágnnyelven” telefonáltak, a XI. r. vádlott esetében ilyenre nem került sor, utasításokat nem kapott, ellenkezőleg maga válogatott időpontok között és feltételeket is támasztott, amely egy bűnszervezetben elképzelhetetlen lenne.

Álláspontja szerint, a bűncselekményeket elkövetőknek éppen az volt az érdeke, hogy védenre ne tudjon a bűncselekményről, és az autós utazásoknál természetesen viselkedjen.

A védő fentiek alapján védenre felmentését indítványozta. Amennyiben pedig a másodfokú bíróság nem fogadná el a felmentésre vonatkozó indítványt, úgy indítványozta a bűnszervezetben való elkövetés megállapításának mellőzését, a kiszabott szabadságvesztés büntetést enyhítését és végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztését. Az időmúlás mellett hangsúlyozta a rendkívül passzív bűnsegédi magatartást, védenre büntetlen előéletét, az elkövetéskori rendkívül nehéz, szinte kilátástalan egzisztenciális és magánéleti helyzetét, azt, hogy két kiskorú gyermek tartásáról egyedül gondoskodik, maximálisan törvénytisztelő életet él, dolgozik és képzi magát.

[38] Terhelt¹² XII. r., Terhelt¹³ XIII. r., terhelt¹⁴ XIV. r. vádlott védője részben felmentésért, részben a szankciók enyhítése végett bejelentett fellebbezése írásbeli indokolásában a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezéssel nem értett egyet, egyben kifogásolta, hogy ügyészség a fellebbezés indokolásában terhelt¹⁴et érintően indokaira nem tért ki.

Álláspontja szerint eltúlzott az az ügyészi hivatkozás, mely szerint a haszonszerzési cél miatt szükséges és indokolt a főbüntetés felemelése a XII. és XIII. r. vádlottak esetében, valamint pénzbüntetés kiszabása is, hiszen mindkét vádlottnál már alkalmazott a bíróság

vagyonelkobzást, így már egyszer szankcionálta, hogy a vádlottak bűncselekmény révén haszonra tettek szert.

Hivatkozott arra, hogy amennyiben védenői szabadságukban korlátozottakká válnának, nem tudják a vállalkozásukat tovább működtetni, így nem lesz a pénzbüntetés megfizetéséhez szükséges jövedelmük.

Nem értett egyet továbbá azzal az ügyészi érveléssel, hogy Terhelt12 esetében foglalkozástól eltiltás kiszabása is indokolt lenne, mert számára a főbüntetést és a vagyonelkobzást is megtorló jellegűnek ítélte.

Vitatta azt az ügyészi érvelést is, hogy ügyfelei tudták volna, hogy ők egy bűnszervezet keretein belül tevékenykednek, ahhoz csatlakoztak. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem vizsgálta körütekintően a vádlottak tudattartalmát, védenői következetesen azt állították, hogy nem tudták, hogy cselekedetükkel bármit lepleznének, bíztak a rokoni kapcsolatban, úgy gondolták rokon nem sodorja őket bajba.

A védő megjegyezte, hogy Terhelt12 a cigaretta ügylettel kapcsolatosan maradéktalanul megfizette a NAV által rá kirótt jövedéki bírságot, a szállításokban résztvevő gépjárműveket lefoglalták, azok elkobzását elrendelte az elsőfokú bíróság.

Álláspontja szerint Terhelt13 cselekvősége kétséget kizáróan nem nyert bizonyítást, ő maga vallomást nem tett és az, hogy beceneve párszor említésre került bizonyos beszélgetéseknél, nem igazolja a vádbeli cselekményben való részvételét.

Terhelt13 vonatkozásában a védő kiemelte egyben, hogy a XIII.r. vádlott szerepe az ügyben a társaihoz képest elenyésző, a vele szemben kiszabott büntetés pedig ezzel nem áll arányban.

A XIV. r. vádlott vonatkozásában a védő arra mutatott rá, hogy terhelt14 a pénzbefizetéssel kapcsolatban nem tudott a pénzösszegek eredetéről, és bár a befizetés körülményei kétségtelenül gyanút kelthettek, de Terhelt3ben bízva ez fel sem merült benne, melyet az is igazol, hogy a befizetéseket a saját nevében és adataival hajtotta végre.

A védő a vádlottak személyi körülményeivel kapcsolatban előadta, hogy még mindig Terhelt13 a családfő, idős, beteg édesanyját is részben eltartja és gondozza, terhelt14 és Terhelt12 a 7 éve húzódó eljárás alatt nem mertek családot alapítani. Terhelt13nek letöltendő szabadságvesztésre ítéltése esetén az egész család egzisztenciálisan ellehetetlenül. Egyben arra hivatkozva, hogy álláspontja szerint a bűnszervezeti elkövetésre kevés konkrét adat nyújt támpontot, Terhelt13 tekintetében a bűnszervezeti minősítés mellőzésének megfontolását kérte, ez esetben pedig a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztésére látott lehetőséget.

Mindhárom vádlott esetében az ügyész súlyosításra irányuló fellebbezésének elutasítását és védenőivel szemben a büntetés helybenhagyását vagy legalább enyhítést kérte.

[39] Terhelt18 XVIII. r. vádlott védőjének a fellebbezése indokolásában kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete részben megalapozatlan, tekintettel arra, hogy a megállapított tényállás a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával ellentétes és téves a XVIII.r. vádlott bűnösségének megállapítására vont következtetés. Erre tekintettel indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg és védencét az ellene emelt vád alól mentse fel. Másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával, a bűncselekmény enyhébb minősítésére, valamint a büntetett előélethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alóli előzetes bírósági mentesítésre tett indítványt. Védőbeszédében elhangzottakat fenntartva előadta, hogy védence vonatkozásában kizárólag a bíróság által tárgyalás anyagává tett TASZ jelentések és feljegyzések tekinthetők olyan bizonyítéknak, melyek bírói értékelést igényelnek, bűnösséget alátámasztó tanúvallomások, vádlott-társi vallomások, okirati bizonyítékok nem állnak rendelkezésre. Utalt ismételten arra, hogy az irányadó bírói gyakorlat szerint a lehallgatás anyaga közvetett bizonyíték, amely más bizonyítékokkal együtt adhat alapot a büntetőjogi felelősség megállapítására, önmagában erre alkalmatlan. Hangsúlyozta továbbá, hogy a bíróság által hivatkozott „terhelti vallomások” nem támasztják alá védence bűnösségét, a bíróság által hivatkozott EKÁER adatok pedig csupán a valós, legális fuvarokat igazolják, bűncselekményt nem bizonyítanak. Másodlagos indítványát, a bűncselekmény enyhébb minősítését az ítéletben megállapítottnál alacsonyabb elkövetési értékkel összefüggő érvekre alapította. Álláspontja szerint ugyanis az elsőfokú ítélet az elkövetési értékre nézve ellentmondást tartalmaz, az elkövetési értéket az ítélet 192. pontjában 50.967.780.- forintban, a 433. pontjában pedig 50.423.640.- forintban jelölte meg. Ebben a körben hivatkozott arra, hogy a nyomozati iratok 2. kötet 76-81. oldalán található NAV határozat tanúsága szerint egy dobot cigaretta magyar zárjegy nélküli cigaretta kiskereskedelmi ára, illetve elkövetési értéke 695 forint, mely alapján az elsőfokú bíróságnak a lefoglalással nem érintett szállítmányok esetén nem 834.- forinttal, hanem 695.- forinttal kellett volna számolnia. Ezzel a védence terhére rótt 60.460 doboz cigaretta értéke 42.019.700.- forint, így a cselekmény nem különösen nagy, hanem jelentős értékre elkövetettnek minősül.

A védő az ügyészi fellebbezéssel kapcsolatban előadta, hogy az elsőfokú bíróság helytállón jutott arra a következtetésre, hogy a bünszervezeti elkövetés XVIII.r. vádlott esetében nem állapítható meg, mert Terhelt18 mellérendeltségi viszonyban, saját gazdasági érdekei mentén hozta meg döntéseit, mint vásárló.

A tárgyalás anyagává tett lehallgatási anyagokra utalással az emelte ki a védő, hogy ezek alapján nem bizonyítható az az állítás, hogy Terhelt18 a III.r. vádlott részére és utasításai szerint megfelelő ellenérték fejében juttatta volna el a cigarettát a külföldi megrendelőknek.

A bünszervezet fogalmi elemeinek értelmezése kapcsán kitért arra is, hogy abból a hierarchikus szervezettség és a konspiratív működés is hiányzik védence vonatkozásában. Fentiekre tekintettel a kiszabott büntetés súlyosítását célzó ügyészi fellebbezést alaptalannak tartotta.

A védő az elsőfokú bíróság által értékelt enyhítő körülményeken túl értékelendőnek tartotta, hogy a vádlottal szemben a vád tárgyává tett cselekmény óta hosszú idő eltelt büntetlen előéletű, más büntetőeljárás vele szemben nem indult, munkaviszonyban áll és hogy három nagykorú gyermek édesapja.

[40] terhelt20 XX. r. és Terhelt21 XXI. r. vádlottak védője fellebbezése írásbeli indokolásában előadta, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás során lényeges eljárási szabályt sértett amikor az eljárást nem szüntette meg. Álláspontja az volt, hogy a vád tárgyát képező bűncselekmény vonatkozásában a ország6-ban olyan határozatot hoztak, amely a holland büntetőeljárási szabályok alapján akadályát képezi a védenccel szemben ugyanazon cselekmény miatti újabb büntetőeljárás megindításának, illetve a büntetőeljárás folytatásának.

Előadta, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a nyomozás és a tárgyalás során beszerzett holland jogsegélyt, amely szerint a terhelt21-t érintő határozat – a tartalma szerint – úgy értékelendő, hogy az eljárás vele szemben a holland jog alapján megszüntetésre került.

Erre figyelemmel ez a határozat a védő álláspontja szerint a XXI. r. vádlott tekintetében is a Be. 4.§ (7) bekezdése értelmében akadályát képezi a jelen büntetőeljárásnak.

A védői okfejtés szerint a vád tárgyává tett bűncselekmény mindkét vádlott esetében „természetes” egységet alkot és így önálló rész-cselekményeinek külön történő elbírálása – szemben az elsőfokú bíróság álláspontjával - kizárt, ezért a magyar büntető anyagi és eljárási jog alapján a XX. és a XXI. r. vádlottak elleni eljárás megszüntetése indokolt.

A védő az elsőfokú bíróság a XX. és a XXI. r. vádlottak tudattartalmára vonatkozóan kifejtett következtetéseivel sem értett egyet, mert az elsőfokú ítélet a megállapított tényekből a tudati tényekre véleménye szerint helytelenül következtetett.

Rámutatott arra, hogy az eljárás során nem merült fel bizonyíték arra, hogy a XX. és a XXI. r. vádlottak tisztában lettek volna az átvett összegek nagyságával és arra sem, hogy a pénzt átadó személy ki volt, mikor és hány alkalommal történt pénzátadás. Relevánsnak látta ugyanakkor, hogy a XX. és XXI. r. vádlottak, ország6-i elfogásukat követően - a pénz inkriminált voltának lehetősége okán - nem vettek részt további pénzszállításokban.

A védő a bűnszervezet kapcsán kifejtette, hogy az eljárás során beszerzett bizonyítékok alapján a vádirati és az ítéleti tényállás szerinti bűnszervezet vonatkozásában sem a hierarchikus működés, sem a konspiratív jelleg nem állapítható meg védenccel szemben, a szervezetség nem haladta meg a cselekmény szükségzerű elkövetési magatartásához feltételezhető szervezetséget, de a 3031/217. AB határozat szerinti bűnszervezet fogalmának nem feleltethető meg.

Elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére és védenccel szembeni vonatkozásában az eljárást megszüntetésére, másodlagosan elsőfokú ítélet megváltoztatására és mindkét vádlott felmentésére tett indítványt.

[41] Terhelt22 XXII. r. vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában előjáróban észrevételezte, hogy a fellebbviteli főügyészség indítványában tévesen hivatkozott arra, hogy a XXII. r. vádlott és védője az elsőfokú ítélet ellen nem jelentett be fellebbezést.

Érdemben az elsőfokú ítélet valamennyi, XXII. r. vádlottat érintő rendelkezésével szemben – a jognyilatkozat megtételére fenntartott 3 munkanapos határidőn belül - bejelentett fellebbezését írásbeli indokolásában fenntartotta, ez alapján védenccé felmentésére tett indítványt.

Kifejtett álláspontja szerint nem lehet kétséget kizáróan bizonyítani a vádlott bűnösségét a jövedéki gazdaságban, mivel a vádirati tényállást a kihallgatás anyagán kívül más nem támasztja alá, és önmagában a titkos információgyűjtés nem lehet megfelelő bizonyíték bűnösség megállapítására. A leplezett nyelven történő megbeszélések tartalma csak feltételezés, az elsőfokú bíróság olyan további bizonyítékelemző értékelése, amelyből kétséget kizáróan megállapítható lenne, hogy Terhelt3 és Terhelt22 között elhangzottak konkrét cigaretta típusokról és mennyiségekről szólnak, nem történt. A további vádlotti vallomásokban sincs olyan adat, amely a ország6-ba történt jövedéki adózás alól elvont cigarettaszállításra utalna. Kifogásolta a védő azt is, hogy az elsőfokú bíróság terhelt28 vádlotthoz kapcsolódóan is köt franciaországi cigarettaszállítást úgy, hogy ezzel kapcsolatos tényállást a vádirat sem tartalmaz.

A védő a XXII. r. vádlottal szemben bejelentett ügyészi fellebbezéssel szemben az elsőfokú bíróság okfejtésével értett egyet, álláspontja szerint a jövedéki gazdaságban vásárlóként szereplő vádlottak nem bünszervezetben követték el a cselekményüket, az egymással egyenrangú, eladó-vevő szerepben lévő vádlottak nem állhatnak egymással hierarchikus alá-fölé rendeltségi viszonyban.

A fentiek alapján az ügyészi fellebbezés elutasítását kérte védenccé vonatkozásában.

[42] Terhelt26 XXVI.r. vádlott védője az ügyészség bűnösség megállapítására és büntetés kiszabására irányuló indítványával kapcsolatos észrevételében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta. Rámutatott arra, hogy a III/14. vádpont tekintetében a törvényes bizonyítékok figyelembevételével, azok körülmekintő értékelésével állapította meg az elsőfokú bíróság a vádlott felmentését megalapozó tényállást. A kihallgatási anyagok tartalma alapján helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az a vádirati tényállásban foglaltak megvalósulását kétséget kizáróan nem alapozza meg. Hangsúlyozta, hogy az ügyészség fellebbezésében nem hivatkozott megalapozatlansági okra, ezért a másodfokú eljárásban eltérő tényállás megállapítására nincs törvényes lehetőség, de megalapozatlanság esetén sem látott alapot a vádirat szerinti tényállás megállapítására a Be. 7.§ (4) bekezdése szerinti alapelvre tekintettel.

[43] Terhelt27 XXVII. r. vádlott védője az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése érdekében bejelentett fellebbezése írásbeli indokolásában előadta, hogy álláspontja szerint a törvényszék a XXVII. r. vádlott 2015. szeptember 29-én tett vallomása kirekesztésére vonatkozó indítványt alaptalanul utasította el és eljárási szabályt sértett annak bizonyítékként történő felhasználásával, mivel a terhelt kihallgatásakor nem élhetett védelemhez való jogával, és egyben a védő eljárási jogai is sérültek. A védő álláspontja szerint ez azért súlyos eljárási szabálysértés, mert a törvényszék a tényállást túlnyomórészt a vádlott ezen egyetlen érdemi nyilatkozatára alapította. A védő kitért arra is, hogy az ügyészség súlyosításért bejelentett fellebbezése a fenti érvelés alapján nem foghat helyt.

[44] terhelt28 XXVIII.r. vádlott védője a felmentésért, illetve az eltérő jogi minősítés, a bűnszervezet mellőzése és az orgazdaság büntette emelt vád alóli felmentés mellett enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartva kifejtette, hogy védenca a IV.r. vádlott ajánlatát elfogadva vett részt a szállításokban, amelyeket legálisnak gondolt. Nem tudta azt sem, hogy egy bűncselekményeket szervezeten elkövető csoporthoz tartozna, ő csak a felkérésnek megfelelően a fuvarfeladatokat és a számlanyitásokat végezte el, amely csak néhány hónapig tartott. A pénzszállítással kapcsolatban elfogadta, hogy ez a banki költségek csökkentése miatt történik ilyen formában, mint ahogy a gépkocsiban kialakított rejtékhelyes elhelyezésre is elfogadta azt a magyarázatot, hogy ez a biztonságos szállítás érdekében szükséges. A cigarettáról nem számoltak be neki, munkának fogta fel a megbízását, és nem kérdezgetett ezzel kapcsolatban.

Az elsőfokú ítéletben foglaltak elfogadása esetére az enyhítő körülmények súlyára tekintettel a büntetés enyhítését, a bűnszervezet megállapításának mellőzését és a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztését kérte.

Egyben előadta, hogy a vádlott büntetlen előéletű, jelenleg is dolgozik, megfelelő jövedelemmel rendelkezik, amelyből 3 kiskorú gyermekének és betegséggel küzdő házastársának az eltartásáról gondoskodik, továbbá a családot terhelő hiteltartozásokat is törleszti. Tényleges szabadságelvonással járó büntetés esetén nem lesz, aki a családja eltartásáról gondoskodna.

[45] terhelt28 XXVIII.r. vádlott a védői fellebbezéshez csatolt beadványában a védői fellebbezés tartalmában foglaltakat megerősítve előadta, hogy sohasem forgott bűnözői körökben, mindig becsületesen, szorgalmasan dolgozott. Terhelt4 ajánlatát elfogadva, régi ismeretségükben bízva nem gondolta, hogy ilyen jellegű bűncselekményekbe keveredik bele, annak tudatában vállalta el a munkalehetőséget, hogy az legális, törvénytelen tevékenységre nem is gondolt.

Családi körülményei körében előadta, hogy három gyermeke közül egy kiskorú, de a két nagykorú gyermeke életét is segíti. Felesége betegségével kapcsolatos orvosi iratot is csatolt, és hangsúlyozta, hogy jelenleg egyedüli családfenntartó, felesége műtetre vár, melynek sikerességében bíznak.

Munkahelyével kapcsolatban csatolta a munkaszerződését és azt emelte ki, hogy anyagilag és erkölcsileg is megbecsültnek érzi magát, a visszajelzések alapján elégedettek munkavégzésével.

[46] Terhelt31 XXXI.r. vádlott védője az elsőfokú bíróság ítéletével kapcsolatban tett nyilatkozatában annak helybenhagyására tett indítványt. Az ügyészség bűnösség megállapítására és büntetés kiszabására irányuló fellebbezésével kapcsolatban azt hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékok helyes értékelésével hozta meg a védecét érintő felmentő rendelkezést, a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a logika szabályai szerint ugyanis nem lehet más következtetést levonni, mint azt, hogy a Terhelt31 nem követte el a terhére rótt bűncselekményt.

[47] Terhelt34 XXXIV. r. vádlott védőjének fellebbezése elsődlegesen védencc felmentésére, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítésére irányult. Álláspontja szerint a törvényszék a rendelkezésre álló bizonyítékokat tévesen, a tényleges tartalmuktól eltérően értékelte. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján szerinte nem nyert kétséget kizáróan bizonyítást, hogy a vád tárgyává tett cselekményt védencc követte el.

További álláspontja szerint a büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló tényeket és enyhítő körülményeket nem azoknak megfelelő súllyal értékelte.

Előadta, hogy a vádlott az eljárás során végig vitatta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését és ezt a tanúvallomások sem tudták kétséget kizáróan bizonyítani. Hivatkozott arra, hogy védencc jóhiszeműen segíteni próbált vejének, az V. r. vádlottnak, a bankszámlát ezért nyitotta, majd meghatalmazással az egészet a vejére bízta, a továbbiakban rálátása nem volt az ügyekre. Mászt a vádiratban szereplő személyek közül nem ismert, ezt az V. r. vádlott a vallomásában meg is erősítette. Az V.r. vádlott vallomásából az is feltárható volt, hogy amennyiben tisztában lett volna azzal, hogy honnan származik a pénz, az nem legális, az anyósát nem keverte volna bajba, mint ahogy azt is elismerte, hogy a befizetéseket ő teljesítette.

Az elsődlegesen Terhelt34 XXXIV.r. vádlott bizonyítottság hiányában történő felmentését, másodlagosan enyhítésre irányuló védelmi fellebbezésen túl a Btk. 102. § alapján előzetes mentesítésben részesítését és a kiszabott 648.400.- forint bűnügyi költség megfizetésére a leghosszabb időtartamra részletfizetés engedélyezését kérte.

[48] Terhelt35 XXXV. r. vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában kiemelte, hogy védencc az eljárás kezdete óta tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését, elmondta, hogy egy napja állt Terhelt6 alkalmazásában, mint kamionsofőr és nem volt tudomása arról, hogy az általa vezetett jármű vontatmányába rejtve adózás alól elvont cigarettát szállít helység6ba.

Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe azon telefon lehallgatás során elhangzottakat, mely beszélgetés a XXXV. r. vádlottat is érinti. Ebben a beszélgetésben elhangzik, hogy a kamiont nem védencc vezette volna, hanem Terhelt32, de Terhelt6 kényszerhelyzetben sürgősen alkalmazta terhelt35t, aki egy jóhiszemű, büntetlen előéletű, munkát kereső sofőr volt. A védő álláspontja szerint így az lett volna életszerűtlen, ha Terhelt6 beavatja a XXXV. r. vádlottat, mivel akkor kétséges, hogy elvállalja-e a munkát. Helytelen következtetésnek minősítette azt az elsőfokú ítéleti megállapítást, hogy a XXXV. r. vádlottnak azért kellett tudnia a tiltott rakományról, mert a korábbi sofőrök is tudtak róla, ugyanis Terhelt6 a korábbi sofőrökkel rendszeres kapcsolatban állt, míg védencét csak akkor ismerte meg, és a szállítmány már készen állt, sürgősen indítani kellett. A védő fentiek alapján indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg és Terhelt35 XXXV.r. vádlottat bizonyítottság hiányában mentse fel az ellene emelt vád alól.

[49] A másodfokú nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője az ügyészi jogorvoslati nyilatkozatot és a Bf.344/2022/3. számú átiratban foglaltakat a joghatályos fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában változatlanul fenntartotta, és indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének ennek megfelelő megváltoztatását.

[50] A védők ugyancsak az írásban kifejtett álláspontjukat adták elő perbeszédeikben.

[51] A másodfokú nyilvános ülésen részt vett Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt6 VI. r., Terhelt11 XI. r., Terhelt12 XII. r., Terhelt13 XIII. r. vádlott, terhelt14 XIV. r., Terhelt18 XVIII.r., terhelt20 XX. r., Terhelt21 XXI. r., Terhelt27 XXVII. r. vádlott, illetve 2022. június 15. napján megjelent Terhelt15 XV.r. vádlott a védői felszólalásokhoz csatlakozva a saját védelmében nem kívánt felszólalni.

[52] Az utolsó szó jogán Terhelt3 III.r. vádlott az elsőfokú eljárásban tett vallomását fenntartotta, a tényállás II. pontjával kapcsolatban úgy nyilatkozott, hogy elhitte az I.r. vádlottnak, hogy a pénz ruhakereskedelemből származik, míg a III. pont tekintetében elmondta, hogy nem tudott a cigaretták eredetéről, a jövedéki bírságot pedig megfizette. Bünszervezetben nem vett részt, mert azt sem tudja, hogy az mit jelent.

[53] Terhelt4 IV. vádlott felszólalásában az elsőfokú bíróság által megállapított történeti tényállás hibás ítélte, hangsúlyozta, hogy ő Terhelt3rel soha nem élt élettársi kapcsolatban, a gyermekét egyedül nevelte. A szerepe annyi volt, hogy a pénzt átvette, de amikor erre lehetősége nem volt, akkor I.r. vádlotték mentek át a pénzért. terhelt28nak és terhelt27nak ajánlotta fel a pénzszállítást, de abban a tudatban, hogy az konténeres ruha szállításából származik. Hangsúlyozta, hogy banki kapcsolataik nem voltak, az utalással érintett cégeknek utánanézett, ezek normális, honlappal rendelkező cégek voltak. Sajnálátát fejezte ki, hogy a neve felmerült az ügyben, véleménye szerint a nyomozók a legrosszabb színben tüntették fel az ügyel kapcsolatban.

[54] Terhelt15 XV.r., Terhelt18 XVIII.r. és Terhelt27 XXVII.r. vádlott utolsó szó jogán nem kívánt nyilatkozni.

[55] Az ellentétes irányú fellebbezéseket a másodfokú bíróság a büntetőjogi főkérdés tekintetében nem, egyebekben pedig az alábbiak szerint találta alaposnak.

[56] A felülbírálat terjedelmét illetően kiemelendő, hogy egyedül Terhelt10 X. r., Terhelt29 XXIX.r. és Terhelt33 XXXIII.r. vádlottak esetében volt csak a joghátrányt érintő jogorvoslati indítvány (minthogy a bünszervezetben elkövetés is ide tartozik), ugyanakkor a X.r. és XXXIII.r. vádlott cselekménye Terhelt3 III.r. vádlottal, Terhelt29 XXIX. rendű vádlott cselekménye pedig Terhelt6 VI.r. vádlottal, és rajta keresztül a III.r. vádlottal is összefüggött, akik pedig a tényállást is támadták felmentésük érdekében a fellebbezésben. Így összességében a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a tényállást is támadó perorvoslatok irányára tekintettel a Be. 590.§ (1) (2) bekezdése alapján - a X.r., XXIX. és XXXIII.r. vádlott esetében figyelemmel a Be. 590.§ (10) bekezdésében foglaltakra is - az azt megelőző bírósági eljárással együtt, a Be. 599.§ (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen, teljes terjedelmében bírálta felül.

[57] A felülbírálat során az ítéltábla megállapította, hogy a törvényszék a hatályos perrendi szabályokat betartva folytatta le az eljárást. Az ítélet hatályon kívül helyezését

eredményező, a Be. 608. § (1) és (2) bekezdésében, valamint a Be. 609. § (1) és (2) bekezdésében foglalt eljárási szabálysértést az ítéltábla nem észlelt

[58] Az ügy elsőfokú bíróságra érkezésének időpontjában (2017. december 11.) az 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban korábbi Be.) rendelkezései voltak hatályban, melyre tekintettel a Fővárosi Főügyészség vádiratában a korábbi Be. 554.§/B.§ e) pontjára tekintettel kiemelt jelentőségű ügynek e törvény XXVIII/A. fejezete szerinti külön eljárás keretében történő elbírálására tett indítványt.

[59] Az elsőfokú bíróság a tárgyalás előkészítése során szükséges intézkedéseket ennek megfelelően tette meg, és az eljáró bíróság összetétele is megfelelt az korábbi Be. 14.§ (2) bekezdésének.

[60] Az érdemi eljárási cselekményekre – közöttük az ügy kitűzésére – azonban már a 2018. július 1. napján hatályba lépett új eljárási törvény, azaz a 2017. évi XC. törvény (továbbiakban Be.) szerint került sor.

[61] A Be. 870. § (1) bekezdése szerint a törvény hatálybalépésekor folyamatban lévő büntetőeljárásban az ezt megelőzően, még a korábbi eljárási törvény szerint végzett cselekmény azonban akkor is érvényes, ha azt e törvény másként szabályozza, melyre figyelemmel a másodfokú bíróság az eljárási cselekmények törvényességét az annak időpontjában hatályos büntetőeljárási törvény rendelkezései alapján vizsgálta.

[62] Mindezek előre bocsátást követően megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság a Be. 868.§ (2) bekezdésének megfelelően járt el egy hivatásos bíróból és két ülnökből álló tanácsban, mert a törvényszéki hatáskörbe tartozó ügy a Be. hatályba lépése előtt a bírósághoz érkezett.

[63] Az elsőfokú bíróság a bonyolult, nagy terjedelmű büntető ügyben hibátlan perkoncentrációval tartott előkészítő ülést, melyen a vádlottakat az eljárási jogaikról a Be. 185.§ (1) bekezdésének megfelelően tájékoztatta, továbbá a Be. 502.§-ának megfelelően figyelmeztette az eljárás résztvevőit az előkészítő ülés lényegére, a bűnösségének beismerése és a tárgyaláshoz való jog lemondásának következményeire, illetve bizonyítási indítványainak előterjesztésének lehetőségére, annak korlátaira.

[64] A vádlottak kioktatása az előkészítő ülés keretében kiterjedt a tárgyaláson való jelenlét jogáról történő lemondásra is, melyet az elsőfokú bíróság a Be. 430.§ (1)-(2) bekezdése szerinti törvényes feltételek fennállása mellett fogadott el az I.r., II.r., VII.r., X.r., XIII., XV.r., XVII.r., XX.r., XXI.r., XXII.r., XXIII.r., XXVIII.r., XXIX.r., XXX.r., XXXI.r., XXXII.r., XXXIII.r., XXXIV.r., és XXXV.r. vádlottak nyilatkozatai alapján.

[65] A vádlotti nyilatkozatok beszerzését követően Terhelt36 – akkori XXXVI.r. vádlott – a bűnösségét a vádiratban foglaltaknak megfelelően beismerte, a tárgyaláshoz való jogáról lemondott, és mivel a beismerő nyilatkozata a Be. 504.§ (2) bekezdése szerinti törvényi feltételeknek megfelelt, az elsőfokú bíróság végzésével azt elfogadva a XXXVI.r. vádlottal szemben az előkészítő ülésen ítéletet hozott, amely nyomban jogerőre emelkedett.

[66]

[67] Az elsőfokú bíróság a jogi indokolás körében tért ki az eljárás megszüntetése iránti egyes védelmi indítványok elutasításának indokaira, az ezzel összefüggő [458]-[463] bekezdésben írtakkal a másodfokú bíróság messzemenően egyetértett.

[68] A másodfokú bíróság sem osztotta, hogy a jelen esetben az elsőfokú bíróságnak a törvényes vád hiánya okán megszüntető határozatot kellett volna hoznia.

[69] A védők lényegében azért támadták a vádiratot, mert az nem tartalmazza kellően pontosan a pénzmosási előcselekmény tényállási elemeit megalapozó tényeket. Az elsőfokú bíróság azonban alapos és gondos indokolásával részletesen kitért arra, hogy annak eldöntése, miszerint a vád tényállása alkalmas-e a pénzmosás megállapítására, kizárólag bizonyítási eljárás keretében volt tisztázható, így az is, hogy létezett-e előcselekmény, és annak milyen mélységű bizonyítása szükséges, s a bizonyítékokból megállapítható tények elégségesek-e az előcselekmény létének, és azon keresztül a pénzmosás megállapíthatóságához.

[70] Emellett hangsúlyozandó, hogy a megváltozott perjogi rendelkezések önmagukban is akadályát képezik annak, hogy amennyiben a vádirati tényállás nem azonosítható büntető törvénybe ütköző magatartásként, akkor a bíróság a vád törvényességének hiánya okán a másodfokú eljárásban (az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyező és eljárást) megszüntető határozatot hozhasson.

[71] Az korábbi Be. még szabályozta a törvényes a vád fogalmát, és ahhoz kapcsolódóan az eljárás megszüntetésének lehetőségét. Az akkor hatályban volt 2. § (2) bekezdése szerint a vád akkor törvényes, ha

[72] - vádemelésre jogosult

[73] - a bírósághoz intézett indítványában

[74] - meghatározott személy

[75] - pontosan körülírt, büntető törvénybe ütköző cselekménye miatt

[76] - a bírósági eljárás lefolytatását kezdeményezi,

[77] és a 332. § (1) bekezdés d) pontja szerint a bíróság az eljárást megszünteti, ha a vád nem törvényes.

[78] Ezzel szemben a Be. alapelvi rendelkezései (6. §) egyáltalán nem szólnak a vád törvényességéről, hanem a vádirat tartalmi követelményei (422.§ (1) bekezdés) között *a vádirat törvényes elemeiként* kerültek rögzítésre az alábbiak:

[79] A vádirat törvényes elemei:

[80] a) a vádlott azonosításra alkalmas megjelölése,

[81] b) a vád tárgyává tett cselekmény pontos leírása,

[82] c) a vád tárgyává tett cselekménynek a Btk. szerinti minősítése,

[83] d) az ügyészségnek a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására, vagy a kóros elmeállapota miatt nem büntethető terhelt felmentésére vonatkozó indítványa.

[84] Az új szabályok a d) pontban írtakat tekintve részben többlet-kötelezettséget teremtenek, de a b) és c) pont (egyébként a régi Be. 217. § (1) bekezdés b) és c) pontjával azonos) szabálya törvényes vádfogalom nélkül, önmagában véve mindössze annyit jelent, hogy a vádhatóságtól immár nem lehet megkövetelni azt, hogy a leírt történések egyúttal objektíve is a Btk.-ba ütközzenek, elegendő az, hogy az ügyész jogi véleménye ez legyen.

[85] A 492.§ (2) bekezdés d) pontja az előkészítő szakban *a törvényes elemek hiánya* miatti megszüntetést továbbra is lehetővé teszi, mely azonban továbbra is csak a korábbi Be. ún. „kellékhányos” vád következményeivel (korábbi Be. 267. § (1) bekezdés k) pont), nem pedig a már hivatkozott érdemi (332.§-on alapuló) megszüntetési lehetőséggel azonosítható rendelkezés. Az eljárás végén a Be. 567.§ (2) bekezdése szerint szintén lehetséges az eljárás nem ügydöntő végzéssel történő megszüntetése, ha a vádirat nem vagy hiányosan tartalmazza a 422. § (1) bekezdésében írt törvényes elemeket, és emiatt a vád érdemi elbírálásra alkalmatlan.

[86] A másodfokú eljárásban ugyanezen következmények a Be. 607. § (1) bekezdése szerint az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése mellett állhatnak be.

[87] A kiemelt szabályokból kitűnik, hogy a korábbi Be. a vádirat kellékein túl a *pontosan körülírt, büntető törvénybe ütköző* cselekményt a vád törvényes elemeként írta elő, míg a jelenleg hatályos Be. csak a vád tárgyává tett cselekmény pontos leírását és annak (vádhatóság szerinti) minősítését teszi mellőzhetetlenné. Ebből az tűnik ki, miszerint elegendő a bírósági eljárás megindításához az, hogy a vádemelő ügyészségnek az a jogi meggyőződése, miszerint a tényállásban leírtak az általa meghatározott Btk. tényállást merítik ki. Ha ezek közül bármelyik hiányzik, az ügyésznek joga van azt pótolni, és csak annak elmulasztása eredményezheti az eljárás (nem ügydöntő végzéssel történő) megszüntetését. Ellenben, ha a bíróság jogi álláspontja eltér a vádhatóságétól, vagyis úgy látja, hogy a vád tárgyává tett cselekmény nem bűncselekmény, nem a Be. 492. § (2) bekezdés d) pontja, hanem a 492.§ (1) bekezdés a) pontja alapján – vagyis bűncselekmény hiányában –

szüntetheti meg az eljárást, az eljárása végén pedig ugyanilyen okból csak felmentő ítéletet hozhat (566.§ (1) bekezdés a) pont, 606.§).

[88] Ebből értelemszerűen következnek a másodfokú bíróság lehetőségei is: csak akkor van helye hatályon kívül helyezésnek és az eljárás megszüntetésnek, ha a vád egyáltalán nem tartalmazta a tényállást vagy a vádhatóság szerinti jogi minősítést. Bűncselekmény hiányára már csak az elsőfokú bíróság által a vád (és tettazonosság) keretei között megállapított tényállás alapján vonhat következtetést.

[89] Összességében az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság kifogástalanul megtartotta a hatályos eljárási rendelkezéseket is, amikor nem hozott a vád törvényességének hiánya miatti megszüntető végzést, eltérő átmeneti rendelkezés híján pedig a Be. 868. § (1) bekezdése értelmében a 607. § (1) bekezdés alapján alkalmazandó 567. § (2) bekezdés d) pontja szerint a másodfokú bíróság csak abban az esetben hozhat az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyező, és az eljárást megszüntető végzést, ha a vádirat nem tartalmazza a cselekmény leírását és annak minősítését.

[90] Ez a feltétel értelemszerűen nem teljesül, mert a vádiratban úgy a történeti tényállás, mint a minősítés is megtalálható.

[91] Ha pedig az állapítható meg, hogy a vád tárgyává tett cselekmény nem volt bűncselekmény, ennek következményei kizárólag az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás érdemi vizsgálatán keresztül vonhatók le.

[92] terhelt20 XX.r. és Terhelt21 XXI.r. vádlott védője a fellebbezés írásbeli indoklásában az elsőfokú ítélet Be. 607.§ (1) bekezdése alapján a Be. 567.§ (1) bekezdés b) pontjában írt okból történő hatályon kívül helyezésére és az eljárás megszüntetésére vonatkozó indítványát megismételte. A védő érvelése szerint a Be. 4.§ (7) bekezdésében megfogalmazott alapelv („*ne bis in idem*”) értelmében a büntetőeljárás akadályát képezi e vádlottak 2014. április 3-i ország6-i elfogása és felelősségre vonása, amely nevezett vádlottak valamennyi vád tárgyává tett, és a folytatólágosság törvényi egységébe tartozó rész-cselekményére is kiterjed.

[93] Az elsőfokú bíróság ebben a körben kifejtett indokai szintén helytállóak. Terhelt21 XXI.r. vádlott esetében a holland jogsegélyre közölt válasz alapján ugyanis egyértelműen megállapítható, hogy a felelősségre vonására nem került sor, az eljárást vele szemben az ügyészség bizonyítékok hiányára hivatkozással „felfüggesztette”. Márpedig az ilyen jellegű döntés a magyar jog és a tagállam joga szerint egyaránt nem képezhet büntetőeljárási akadályt.

[94] terhelt20 XX.r. vádlott tekintetében emellett az elsőfokú bíróság hibátlan jogértelmezése az időközben hatályba lépett Be. 4.§ (7a) bekezdésében is megjelenik.

[95] Az elsőfokú ítélet ebben a körben kifejtett indokaival egyetértve a másodfokú bíróság a következőket fűzi hozzá:

[96] Az Európai Unió Bírósága a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény (SMVE) 54. cikkével kapcsolatban több ítéletet is hozott a ne bis in idem elvének értelmezésével kapcsolatos ügyekben. Ezek az ítéletek – alapvetően az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározat [a továbbiakban: EEP kerethatározat] egyes rendelkezéseinek mikénti értelmezése kapcsán tartalmaznak a tagállamok számára támpontokat. Így kiváltképpen pontosítják az olyan fogalmakat, mint a „jogerős határozat”, az „ugyanazon cselekmény” és a „büntetést már végrehajtották”.

[97] A Bíróság lassan két évtizede kialakított elvi jelentőségű iránymutatásának lényege szerint az ítélt dolog („ne bis in idem”) fennállása nem a nemzeti jogi minősítés alapján állapítandó meg, hanem a történeti tények azonossága alapján.

[98] A C 261/09. sz. Mantello ügyben (2010. november 16-i ítélet) kifejtettek szerint az (európai elfogatóparancs kibocsátása és végrehajtása tekintetében az EEP-kerethatározat 3. cikkének 2. pontjában szereplő) „ugyanazon cselekmény” fogalma *az uniós jog önálló fogalmának minősül*. Az alapügyben felmerülő körülményekhez hasonló körülmények között, amikor a végrehajtó igazságügyi hatóságnak az EEP-kerethatározat 15. cikkének (2) bekezdése szerinti információkérésére válaszul a kibocsátó igazságügyi hatóság a nemzeti joga alapján és az „ugyanazon cselekménynek” az EEP-kerethatározat ugyanezen 3. cikkének 2. pontjában foglalt fogalmából eredő követelményekre tekintettel egyértelműen megállapította, hogy a korábbi ítélet nem tekinthető az elfogatóparancsban meghatározott tényállások tekintetében jogerős ítéletnek, és így nem képezi akadályát az említett elfogatóparancsban meghatározott büntetőeljárásoknak, a végrehajtó igazságügyi hatóságnak nincs oka ezen ítélettel összefüggésben a végrehajtás kötelező megtagadásán.

[99] Ezzel összhangban a Be. új 2022. március 1-től hatályos, de csak az eddigi, a fenti értelmezést régóta követő, és az EU jogának egyedül megfelelő gyakorlatot normába iktató 4.§ (7a) bekezdése immár kifejezetten deklarálja is, hogy amennyiben az elkövető több vagy tartós cselekménye egy bűncselekményt valósít meg, vagy több bűncselekménye a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) rendelkezése alapján egy bűncselekményt valósít meg, az ebbe a magyar jog szerint beletartozó egy rész-cselekmény miatti tagállami elítélés nem akadályozza az olyan cselekmény miatt a büntetőeljárás megindításának és lefolytatásának, amelyet a tagállami határozatban szereplő tényállás nem tartalmaz. Következésképpen ez a teljes tettazonosság követelményéből következően egyértelműen azt jelenti, hogy a magyar törvény szerinti folytatólágosságba tartozó egy rész-cselekmény jogerős tagállami elbírálása a további rész-cselekmények miatti magyarországi felelősségrevonásnak nem képezheti perjogi akadályát.

[100] Pontosan emiatt Terhelt26 XXVI.r. vádlott vonatkozásában a [156] bekezdésben írt (a vádirat 4. tényállási pontja szerinti) cselekmény esetében az ítélt dolog a dunaszerdahelyi jogerős elítélés tényére figyelemmel fennállt, az eljárás megszüntetésének azonban mégsem volt helye (a [182] bekezdésében írtak alapján) a cigarettaszállítással összefüggő további, vád tárgyává tett cselekmények miatt, amely csak a rendelkezésre álló bizonyítékok értékelésével volt elbírálnak. Így tehát a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság e körben kifejtett indokait is osztotta.

[101] Az elsőfokú bíróság a Be. 163. § (2) és (3) bekezdésben rögzített tényállás tisztázási kötelezettségének eleget tett, a bizonyítás törvényességére vonatkozó szabályokat maradéktalanul betartotta, az eljárásban részvevő személyek a törvényes jogait korlátozásmentesen gyakorolhatták, figyelmeztetésük a törvényi rendelkezéseknek megfelelően, pontosan megtörtént.

[102] Az elsőfokú bíróság ítéletében – 3.1. pont alatt – példás alapossággal vizsgálta a nyomozás során beszerzett bizonyítékok tekintetében a bizonyítás törvényességére vonatkozó szabályok betartását, és pontosan, az iratok tartalmával egyező részletes, a törvénynek és az irányadó alapjogi iránymutatásoknak egyaránt megfelelő indokolással fejtette ki határozatában, hogy a gyanúsítottai vallomások felvétele során mely vádlott mely időpontban tartott kihallgatása kapcsán volt igazolható a védelemhez való jog olyan mérvű sérelmét, amely az adott vallomás bizonyítékok köréből történő kizárását indokolta.

[103] A magyar jogrendszerben a védelem alapelvét maga az Alaptörvény határozza meg, amikor kimondja, hogy „a büntetőeljárás alá vont személynek az eljárás minden szakaszában joga van a védelemhez. A védő nem vonható felelősségre a védelem ellátása során kifejtett véleménye miatt.” [Alaptörvény XXVIII. Cikk (3) bekezdés]

[104] Nemzetközi szinten az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. Cikke szerinti tisztességes eljárás egyik fedőnévű követelménye, hogy a bűncselekménnyel gyanúsított személynek joga és lehetősége legyen védekezni a vád ellen. Az Egyezmény meghatározza, hogy „minden bűncselekménnyel gyanúsított személynek joga van - legalább - arra, hogy személyesen vagy az általa választott védő segítségével védekezhessen, és ha nem állnak rendelkezésére eszközök védő díjazására, amennyiben az igazságszolgáltatás érdekei ezt követelik meg, hivatalból és ingyenesen rendeljenek számára ügyvédet”.

[105] Az elsőfokú bíróság az előbbieken megfogalmazott, a tisztességes eljárás követelményének alapjául szolgáló elveket és az ezzel összefüggő alkotmánybíróági gyakorlatot szem előtt tartva vizsgálta meg a gyanúsítottai kihallgatások során a vádlottak védelemhez való jognak érvényesülését és vonta le annak eljárásjogi következményeit.

[106] Mindezek alapján helytállóan jelölte meg az egyes gyanúsítottaknak azokat a vallomásait, amelyeket a kirendelt védő nem megfelelő módon és időben történt értesítése következményeként a bizonyítékok köréből kirekesztett. Indokai minden tekintetben iratszerűek és megalapozottak. Bár az ügyész az elsőfokú eljárásban a bíróság e tárgyban meghozott pervezető végzésével szembeni bizonyításként a nyomozó hatóságtól beszerzett jelentéseket és híváslistákat csatolt, utóbb a 157. sorszám alatti indítványában már csak Terhelt9 IX.r., Terhelt11 XI.r., terhelt28 XXVIII.r. vádlottak 2015. május 27-i vallomásának, valamint Terhelt31 XXXI.r. vádlott 2015. szeptember 29-i vallomásának kirekesztését sérelmezte.

[107] Ez utóbbi vádlottak tekintetében az elsőfokú bíróság az ügyészség által csatolt híváslisták és a nyomozati iratok tartalmának összevetésével mutatott rá arra, hogy megnyugtató bizonyossággal nem állapítható meg az – még a vádlottak azon nyilatkozata

mellett sem, hogy a védő távollétében is vallomást kívánnak tenni -, hogy a védőik értesítése az eljárási cselekményről olyan időben történt meg, amely mellett tényleges jelenlétük biztosítható lett volna.

[108] Terhelt³¹ XXXI.r. vádlott 2015. szeptember 29. napján tett vallomásának kirekesztését arra hivatkozással kifogásolta a vádhatóság, hogy védő³¹ védő értesítése a kihallgatás megkezdése előtt 1 óra 23 perccel korábban megtörtént, az eljárási cselekmény 11 óra 05 percre tartott, így a védő, amennyiben megkívánt volna jelenni, ennek lehetősége adott volt számára.

[109] Az iratok tartalma alapján (nyomozati iratok 17. kötet 401. oldal) megállapítható, hogy a védő fax útján történő értesítésén Terhelt³¹ XXXI.r. vádlott kihallgatásának pontos időpontja nem szerepel, arra pedig, hogy arról a védő más módon értesült volna nincs adat, így a védő szabályszerű értesítésének hiányában még a vádlott kifejezett hozzájáruló nyilatkozata esetén is okkal került volna sor a 2015. szeptember 29. napján tett vallomásának kirekesztésére, azonban jelen esetben a kihallgatásáról készült jegyzőkönyv ilyen nyilatkozatot sem tartalmaz.

[110] A további - I.r., II.r., III.r., IV.r., V.r., XVI.r., és XXVII.r. terhelti vallomások – kizárására vonatkozó védői indítványok elutasításának indokai ugyancsak megalapozottak.

[111] Terhelt²⁷ XXVII.r. vádlott védője a fellebbezésében változatlanul – az elsőfokú ítélet [205] bekezdésében kifejtett tényszerű indokai ellenére – sérelmezte védencének 2015. szeptember 29. napján tett vallomásának bizonyítékként történő értékelését. Erre tekintettel a Be. 609.§ (1)-(2) bekezdés a) pontja szerinti abszolút hatályon kívül helyezési ok fennállására hivatkozott azzal, hogy a nyomozás során védencének kihallgatása során a védelemhez való joga sérült, mert nem igazolható, hogy a védő értesítése a gyanúsított kihallgatásáról olyan időben megtörtént, hogy eljárási jogait megfelelően gyakorolhassa. Hangsúlyozta a védő, hogy ilyen okból az elsőfokú bíróság más terheltek tekintetében a vallomásuk bizonyítékok köréből történő kirekesztéséről döntött, ezért Terhelt²⁷ XXVII.r. vádlott érintett vallomásának bizonyítékként történő értékelését törvénysértőnek minősítette.

[112] A másodfokú bíróság a XXVII.r. vádlott védőjének érvelését nem fogadta el. Egyrészt, a hivatkozott okból hatályon kívül helyezést csak az elsőfokon eljáró bíróság perjogi szabályszegése eredményezhet, az azt megelőző nyomozati eljárás illetékesen nem, az legfeljebb a bizonyíték törvényességét, annak felhasználhatóságát, és ezen keresztül az elsőfokú ítélet megalapozottságát érintheti. Azonban a másodfokú bíróság ilyet sem észlelt.

[113] A védő eljárási cselekményről történt értesítéséről felvett hivatalos feljegyzésből kitűnő védői nyilatkozatnak (nyomozati iratok 17. kötet 55. oldal) – miszerint a megjelenésben egyéb elfoglaltsága akadályozta – olyan értelmezést nem lehet tulajdonítani, hogy a védő a számára meghatározott időpontban képtelen megjelenni, így arra sem lehet következtetni, hogy a kihallgatást a nyomozó hatóság eleve annak tényleges kezdeti időpontjára tűzte volna ki. Így bár nem ismert az az időpont, amelyet a nyomozó hatóság a védővel közölt, ennek jelentősége sincs, mert a közokirat azt tanúsítja, hogy a védőnek az elvi lehetőség adott volt a megjelenésben, azt nem a megfelelő idő biztosításának hiánya akadályozta, és a XXVII.r. vádlott ennek tudatában az ügyben vallomást is kívánt tenni, sőt,

később is – ismét szabályos értesítés melletti védői jelenlét nélkül – vallomást tett, amelynek során a korábbi vallomását tudatosan módosította. Mindezek alapján az így felvett vallomás megfelel az eljárási cselekmény idején hatályos 1998. évi XIX. tv. 48.§ (1) bekezdésében foglaltaknak és az elsőfokú bíróság által is hivatkozott 8/2013.(III.1.) AB határozat tartalmának, s így az elsőfokú bíróság sem sértett büntetőeljárási szabályt, amikor a tényállás II/12. pontjának megállapításánál a XXVII.r. vádlottnak ezt, majd az előkészítő ülés során is fenntartott ténybeli beismerő (egyéb iránt azt megerősítő további bizonyítékokkal is alátámasztott) vallomását elfogadta.

[114] Terhelt4 IV.r. és Terhelt15 XV.r. vádlott védője a fellebbezés írásbeli indokolásában – az általa előadottak és (a későbbiek során részletezettek alapján) részleges felderítetlenség okán indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, amelyre a jelenleg hatályos büntetőeljárási szabályok szerint a másodfokú eljárásban nincs törvényes lehetőség (Be. 593.§; EBH.2019.B.9.).

[115] Mindezek alapján a másodfokú bíróság az említett védői hivatkozásokkal szemben nem tárt fel olyan okot, amely az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatának akadályát képezte volna.

[116] A 2019. január 28-i tárgyaláson az elsőfokú bíróság Terhelt11 XI.r., majd a 2019. február 26. napján – az időközben elhalálozott – Terhelt25 XXV.r. vádlottak nyilatkozatai valamint védői indítványok alapján indokoltan döntött igazságügyi elmeorvosszakértő kirendeléséről annak tisztázása érdekében, hogy e vádlottak akár a cselekmény elkövetésekor, akár a gyanúsítottkénti meghallgatásuk időpontjában kóros elmeállapotban szenvedtek-e, amely akár a bűncselekmény elkövetését, akár a vallomástétel befolyásolásmentességét érintette volna.

[117] Az ezzel kapcsolatban elkészült igazságügyi szakértői véleményeket az elsőfokú bíróság eljárásában ismertette és a bizonyítékok körében is értékelte.

[118] A szakértői vélemény beszerzésén túl széleskörű tanúbizonyítást folytatott le a XI.r. és XXV.r. vádlottak vallomástételi képességének és vallomástételi szabadságának kihallgatáskori meglétére nézve, majd e bizonyítékok elemző és összevető értékelésével számot adott arról, hogy nevezett vádlottak – egyébként a többi vádlott tekintetében terhelő – vallomásainak a bizonyítékok köréből történő kizárására miért nem volt törvényes ok.

[119] Tekintettel arra, hogy a vádlottak – Terhelt8 VIII.r., Terhelt9 IX.r., Terhelt12 XII.r. és Terhelt11 XI.r. vádlottak kivételével – úgy nyilatkoztak, hogy az ügyben nem kívánnak vallomást tenni, a tárgyalás során az elsőfokú bíróság a Be. 525.§ (1) bekezdésének megfelelően a terheltek vallomásait felolvasással, míg az okiratokat, iratokat ismertetéssel tette a tárgyalás anyagává.

[120] A tényállás hiánytalan tisztázása érdekében az elsőfokú bíróság az képviselői és a EUROJUST útján előterjesztett jogsegélyek keretében megkereste az ország4-i helység8 és ország6 igazságügyi hatóságait, illetve beszerezte a Dunaszerdahelyi Körzeti Bíróságtól a XXVI.r. vádlottat érintő és a jelen ügyben III/4. pontban vád tárgyává tett bűncselekmény

elbírálásával kapcsolatos elítélési adatokat, az így beérkezett valamennyi iratot eljárásában ugyancsak ismertette.

[121] Nem volt elfogadható egyes védőknek a vádiratban indítványozott (kábitószer-kereskedelemmel összefüggő) ítéletek beszerzésének és tárgyalás anyagává tételének elmulasztására irányuló kifogás sem, ugyanis az elsőfokú bíróság ennek eleget tett, az már más – az előcselekményt érintő – bizonyítási kérdés volt, hogy ezek valóban kapcsolatba hozhatók-e a jelen ügyben megvádolt személyek cselekvőségével.

[122] Tekintettel arra, hogy a bizonyítási eljárásban döntő jelentőséggel bírt a bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtés és titkos adatszerzés eredménye, annak törvényességét és felhasználhatóságát az elsőfokú bíróság úgyszintén különös gonddal vizsgálta, ennek során azt is helytállóan állapította meg, hogy a Be. 872. § (1) bekezdése értelmében az engedélyezés időpontjában hatályos rendelkezések, közelebbről a korábbi Be. 200-206/A. §-a irányadó.

[123] A védelmi fellebbezések a felhasználás terjedelmét és a haladéktalanság követelményének megsértését kifogásolta.

[124] Tény, hogy a titkos információgyűjtés bírói engedély alapján folyt, egyik nyomozati iratban szereplő telefonos közlemény esetében sem lehet megállapítani, hogy a végrehajthatóság az engedély kereteit túllépte volna.

[125] A titkos információgyűjtés engedélyezésének, végrehajtásának szabályait nem a büntetőeljárás törvény, hanem az ágazati jogszabályok (a Nemzetbiztonsági szolgálatokról szól 1995. évi CXXV. törvény (Nbtv.), a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (Rtv.), és az elkövetéskor hatályban volt Vám- és Pénzügyőrségről szóló 2004. évi XIX. törvény (Vámtv.) tartalmazták.

[126] A korábbi Be. 206.§-ának és a 206/A. §-a egyes rendelkezése alaptörvényellenessége megállapítására és megsemmisítésére irányuló bírói kezdeményezés elutasításáról szóló 3269/2012. (X.4.) AB határozat ([16]-[17] bekezdéseiben) a felhasználás körét illetően a következőkre utalt:

[127] „Főszabályként a külső engedélyhez kötött, az engedélyezéskor, az alkalmazás során, illetve az átalakításkor is bírói kontroll alatt lévő titkos információgyűjtés és titkos adatszerzés eredménye csak annak a bűncselekménynek a bizonyítására használható fel és csak azzal szemben, amely bűncselekmény miatt, és akivel szemben azt engedélyezték. A bűnüldözési célból történő engedélyezés és a további eljárás eredményének kezelése minden vonzatával együtt a nyomozási bíró hatáskörébe tartozik, míg a nemzetbiztonsági célú engedélyezés során eleve a nyomozási és perbírótól is elkülönült harmadik bíró jár el. Ez a megoldás – a Be. kizárási szabályaira is figyelemmel – nem teszi lehetővé a perbíró számára, hogy akár a védelemhez, akár az ügyészhez képest „extra” információk birtokában legyen, s ez befolyásolja a döntéshozatalt, tekintet nélkül arra, hogy a titkos eljárás eredményét az ügyész a perben felhasználja vagy sem.

[128] A Be. – támadott – további szabályai korlátozottan engedik meg a titkos adatszerzés és a már bírói engedélyhez kötött, bűnüldözési célú információgyűjtés felhasználását is. Kiemelendő, hogy ez önmagában véve is jelentős súlyú garancia, mert a szabályozás lényege szerint ezzel a titkos információszerzés kevésbé szigorú szabályai szerint folytatott eljárás eredménye csak akkor használható fel a konkrét büntetőeljárásban, ha annak feltételei a titkos adatszerzés szigorúbb feltételeivel is kompatibilisek, az összemérés pedig közvetlen bírói kontroll alatt áll. A felhasználásra tehát csak akkor kerülhet sor, ha az engedélyezés feltételei egyben a titkos adatszerzés feltételeinek is megfeleltek, s emellett a titkos információgyűjtést végző szerv a feljelentési kötelezettségének haladéktalanul eleget tett; azaz már a proaktív szakaszban, még a büntetőeljárás elrendelése előtt, az értékelhető információ felmerülésekor teljesítette hivatali kötelezettségét. Ez fedőnévös törvényességi és időbeli korlát, amely a jogbiztonság érvényesülését szolgálja, s ezáltal hozzájárul a tisztességes eljárás érvényesüléséhez is.

[129] Ugyanakkor a felhasználás feltételei személyi és tárgyi értelemben is tágíthatók. Tárgyi értelemben: ha a Be. 206. § (4) bekezdése, illetve 206/A. § (2) bekezdése alapján, ha a 201. §-ban, illetve a 206/A. § (1) bekezdésében megállapítottak fennállnak, a titkos adatszerzés, illetve információgyűjtés eredménye az érintettel szemben az ennek során a hatóság tudomására jutott (valójában csupán a Be. 201. §-ban meghatározott) egyéb cselekmények bizonyítására is felhasználható. Ehhez természetesen a Be. szerinti bírói kontrollon az eszköz alkalmazásának és a megfelelőség vizsgálatának át kell mennie. Személyi értelemben: ha a titkos információgyűjtés során az engedélyben szereplő – a 206/A. § (1) és a 201. §-ban szereplő feltételek fennállnak, a titkos adatszerzés, illetve információgyűjtés eredménye az engedélyben nem szereplő személlyel szemben is felhasználható [206. § (5) bekezdés, 206/A. § (3) bekezdés].”

[130] Azaz fentiek értelmében az Alkotmánybíróság egyértelműen úgy foglalt állást, hogy a titkos információgyűjtésre vonatkozó, jóval megengedőbb ágazati törvényi szabályozás büntetőeljárásban való felhasználhatóságát szűkítő törvényességi és időbeli korlát kizárólag az, hogy a felhasználásra csak akkor kerülhet sor, ha az engedélyezés feltételei egyben a titkos adatszerzés feltételeinek is megfeleltek, s emellett a titkos információgyűjtés végző szerv a feljelentési kötelezettségének haladéktalanul eleget tett.

[131] Ezen értelmezés helyességét támasztja alá a másodfokú bíróság álláspontja szerint az is, hogy a titkos információgyűjtés és a titkos adatszerzés intézménye a szabályozásukban mutatkozó számtalan hasonlóság ellenére jelentős eltéréseket is hordoz, különösen az alkalmazás céljával, a jogintézmény rendeltetésével összefüggésben. A titkos információgyűjtés idején hatályos szabályozás szerint bűnüldözési célú titkos információgyűjtésre a büntetőeljárás megindulását megelőzően, a büntetőeljáráson kívül kerülhet csak sor, mégpedig az akkor hatályos törvényben írtak szerint bűnüldözési célból, egyebek mellett elsődlegesen az elkövetés megelőzése, felderítése, megszakítása céljából. Ennek oka, hogy a büntetőeljárás megindításának legalapvetőbb feltétele – a bűncselekmény gyanúja – azaz a cselekményre vonatkozó gyanú is hiányzik. A titkos eszköz alkalmazásának időpontjában a hatóságok rendelkezésére álló adatok, információk rendkívül szűkkörűek. Sok esetben a cselekmény elkövetése sem kezdődött még meg, következésképpen az abban részt vevők köre sem lehet ismert, nem lehet beszélni elkövetőről vagy az elkövetéssel gyanúsítható személyről sem. Ebből fakad, hogy a titkos információgyűjtés, szemben a titkos adatszerzéssel – mely az korábbi Be. 202. § (1)-(2) bekezdésében írtak szerint a gyanúsítottra vagy az elkövetéssel gyanúsítható személyre, illetve a velük alaposan feltehetően bűnös

kapcsolatot fenntartó személyre korlátozott –, lényegében ilyen irányú személyi korlátozás nélkül alkalmazható. Ezzel összhangban az engedélyezéshez nem feltétlenül szükséges az sem, hogy az érintett személyazonossága a hatóság előtt pontosan ismert legyen. Mindebből következik, hogy a titkos információgyűjtés határideje az alkalmazott eszközzel összefüggésben vizsgálándó és vizsgálható, normaszinten csak ezen keresztül szabályozható, a hatóságokon csak e vonatkozásban kérhető számon. A bűnüldözési érdek és az alapjogok összhangját ez esetben az elrendelés alapját képező cselekmények körének törvényi meghatározása, az alkalmazás határidejére vonatkozó rendelkezések, a bírói engedélyezés és bírói hatáskörbe utalt hosszabbítás előírása, a megszüntetési kötelezettség, a felhasználhatóság személyi és tárgyi összefüggéseinek előírása, továbbá a feljelentési kötelezettség elmulasztásának eljárásjogi szankcionálása teremti meg.

[132] Az adatok beszerzése tehát e szempontból törvénysértőnek nem tekinthető, ez okból az elsőfokú bíróság által írtakkal szemben, a bizonyítékok kirekesztésére nem lett volna indok, s ennek megállapítása a fentiekben hivatkozott döntések értelmében alkotmányos szempontból sem kifogásolható.

[133] A védő a korábbi Be. 206/A. § (1) bekezdésben foglalt haladéktalanság sérelmére is hivatkozott, a törvényszék e védői indítványt is érdemben elbírált, a bíróság hibátlan okfejtésével (ítélet [227]-[230]) az ítéltábla maradéktalanul egyetértett.

[134] A titkos információgyűjtés eredménye felhasználásának a korábbi Be. 206/A. § (1) bekezdés b) pontban foglalt feltételének – vagyis annak, hogy a feljelentési kötelezettségnek haladéktalanul eleget tettek-e – vizsgálata körében is irányadónak tekinthető a 74/2009. számú BK vélemény III. pontjához adott indokolás. Ez részletesen kifejti, hogy a törvény szövegében szereplő „haladéktalanság” minden egyes ügyben külön értékelendő, nincs erre meghatározott konkrét időtartam, az függ az ügy jellegétől, bonyolultságától, a feldolgozásra váró adatmennyiségtől, melyből ki kell válogatni a titkos információgyűjtés célja szempontjából érdektelen vagy az ügyben nem érintett személyre vonatkozó adatokat is. Az irreleváns információk kiszűrése után a feljelentés szempontjából releváns adathalmaz további elemzésére bizonyos idő mindenképp szükséges, ennek körében a kollégiumi vélemény több szempont körütekintő vizsgálatát írja elő (a releváns adathalmaz elégséges-e a korábbi Be. 201. §-ában meghatározott és az engedélyben feltüntetett bűncselekmények valamelyikére vonatkozó gyanú megállapításához; a bűncselekmény elkövetésére utaló adatok azzal a személlyel kapcsolatba hozhatók-e, akikre nézve az információgyűjtés engedélyezett volt; az adatok az engedélyben nem szereplő más személy bűncselekményének bizonyítására is felhasználhatók-e).

[135] Ahogy arra már a Kúria több eseti döntésben (pl: BH+ 2014.3.97.) is rámutatott, a feljelentési kötelezettség megtételének haladéktalansága nem eredményezheti abszolút, de relatív határidő meghatározását sem, az nem pusztán az engedélyben megjelölt határidő lejártá és a feljelentés teljesítése közötti időtartam alapján, hanem az információmennyiség tényleges tartalmi megismerésének, feldolgozásának bonyolultsága figyelembevételével ítélandó meg. Az irreleváns adatok kiszűrését követően (melyre egyébként a titkos információgyűjtést szabályozó ágazati jogszabályok a titkos információgyűjtés befejezését(!) követően engednek nyolc napos határidőt) kell még a releváns adatokat abból a célból elemezni, hogy azok egyéb adatokkal együtt elégségesek-e a korábbi Be. 201. §-ában feltüntetett bűncselekmények valamelyike tekintetében a gyanú megállapításához és hogy a

bűnüldözési célú információgyűjtés az engedéllyel érintett, illetve más személlyel összefüggésbe hozható-e. Azt is szükséges kiemelni, hogy a törvény nem ír elő folyamatos ellenőrzést, elemzést a beszerzett anyagokkal kapcsolatban, így nincs annak jelentősége, hogy a lehallgatás kezdő időpontja hónapokkal vagy akár egy évvel korábbra tehető. Jelen ügyben az információmennyiség tartalma több szempontból is speciális ismereteket, értelmezést igényelt. Emellett az eljárás tárgyára figyelemmel a beszélgetések során jellemzően előkészületi jellegű cselekmények egyeztetésére kerülhetett sor, melyek ebből kifolyólag feljelentési kötelezettséget nem vonhattak maguk után, s amennyiben ezt követő információcsere történt, a bűncselekmény egyszerű gyanújához szükséges adatok megállapítása a lehallgatási anyag elemzésén túl rendszerint további felderítő tevékenységet igényelt.

[136] Ugyanakkor egyetlen cselekmény vonatkozásában valóban nem volt értékelhető a titkos információgyűjtés eredménye. Jóllehet, a büntetőeljárásban bizonyítási eszközként történő felhasználhatóságát a Budai Központi Kerületi Bíróság 38.KBN.028/2015. TÜK. végzésével megállapította, amely a „fedőnév3” fedőnévvel szereplő Terhelt6 VI.r. vádlottra is kiterjedt, azonban ennek mindössze formális jelentősége van, amely nem mentesíti a bíróságot a korábbi Be. 206/A.§ (1) bekezdésében írt törvényi feltételek vizsgálata alól. Már pedig ennek kapcsán a törvénytől figyelmét elkerülte az a tény, hogy a korábbi Be. 206/A. § (2) bekezdés a) pontjában írt – azaz az engedélyben nem megjelölt személyre, illetve nem megjelölt bűncselekményre vonatkozó kiterjesztés lehetősége – esetében is alapvető feltétel az, hogy a titkos információgyűjtés eredménye a büntetőeljárásban bizonyítékként akkor használható fel, ha a titkos adatszerzés engedélyezésének e törvényben meghatározott feltételei (201. §) a bizonyítani kívánt bűncselekmény tekintetében fennállnak (korábbi Be. 206/A.§ (1) bekezdés a) pont).

[137] Az Alkotmánybíróság 2/2007. (I. 24.) AB határozata a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 69. §-ának (3) bekezdését, továbbá a korábbi Be. 201. §-a (1) bekezdésének b), c), e) és j) pontját, valamint d) pontjából a „sorozatban vagy szervezett elkövetéssel megvalósuló (ideértve az” szövegrészt megsemmisítette. Határozatának indoklásában kimondta, hogy a megsemmisített szövegrészek bizonytalan jogfogalmak, amelyek nem felelnek meg a jogbiztonság és a normavilágosság követelményének. Ezért került sor a 2007. évi CLXXXIII. törvénnyel (2008. január 1-jei hatállyal) a korábbi Be. módosítására, amely ettől kezdve a bünszervezetben elkövetést immár nem tartalmazta a törvényi felhatalmazások között. Ebből következően a korábbi Be. 201.§ (1) bekezdés elkövetéskor hatályos szövegével megállapított feltételeknek a 3 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett közokirat-hamisítás büntette akkor sem felel meg, ha azt az érintett elkövetők bünszervezet fennállása keretében valósították meg. Így hiába terjedhetett ki a titkos információgyűjtés az engedéllyel nem érintett Terhelt6 VI.r. vádlott személyére is, e bűncselekménye bizonyítására a leplezett eszközökből származó bizonyítékot nem, csak a további, súlyosabb büntetési tételű orgazdaságra lehetett törvényesen felhasználni. Ez a körülmény azonban még részlegesen sem tette megalapozatlanná az I. tényállási pontban írt (közokirat-hamisításra vonatkozó) tényállást, minthogy az a rendelkezésre álló további törvényes bizonyítékok alapján aggálytalanul megállapítható volt.

[138] Ezt meghaladóan, a nyomozás elrendelését követő titkos adatszerzésre minden érintett vonatkozásában törvényesen került sor úgy annak maximális (korábbi Be. 203.§ (5) bekezdés szerinti) tartamát, mint egyéb törvényi feltételeit (korábbi Be. 201.§ (1) bekezdés a) pont) tekintve, így helyesen döntött a törvénytől, mikor annak eredményét a bizonyítékok

körében felhasználhatónak találta. A felhasználás törvényességét támasztja alá a korábbi Be. 206. § (5) bekezdése is, mely szerint annak a bűncselekménynek a bizonyítására, amely miatt a titkos adatszerzést a bíróság engedélyezte, a titkos adatszerzés eredménye valamennyi elkövetővel szemben felhasználható.

[139] Bár Terhelt6 VI.r. vádlottra külön engedély e titkos adatszerzés esetében sem volt, a Budai Központi Kerületi Bíróság 38.TBB.0130/9/ - helyesen – 2014. számú végzésével Terhelt3 III.r. vádlott tekintetében született engedély, amely a vád tárgyává tett – és a korábbi Be. 201.§ (1) bekezdés a) pontjának már mindenben megfelelő – bűncselekmény bizonyítására a további elkövetőtársak – így a VI.r. vádlott – vonatkozásában is aggálytalanul felhasználható volt.

[140] A törvényszék a lehallgatások eredményét hivatalból ismertette, védői indítványra a hiányzó hanganyagot rögzítő lemezeket beszerezte és illetve ez utóbbiakat a 2020. október 8-i tárgyalás során (Terhelt26 XXVI.r. vádlott tekintetében) lejátszotta. Az így rendelkezésre álló leplezett eszközökből származó bizonyítékokat tehát összességében a fentiek szerint törvényesen vonta értékelési körébe.

[141] A bizonyítási indítványok, illetve egyes bizonyítékok kirekesztésére irányuló indítványok előterjesztésére az elsőfokú bíróság az ügy bonyolultságára tekintettel megfelelő határidő tűzésével lehetőséget biztosított, majd azokról a Be. 507.§ (2) bekezdésének megfelelően külön, a 112. számú és 120. számú pervezető végzésekkel döntött, míg az elutasított indítványok indokaira az ítélet indokolásában a Be. 561.§ (3) bekezdés f) pontjában foglalt kötelezettségének eleget téve kitért.

[142] Így helytállóan fejtette ki, hogy Terhelt3 III.r. vádlott bizonyítási eljárás befejezését megelőzően tett vallomásában megjelölt tanúk meghallgatása a jelen ügy bizonyítottsága szempontjából – különös tekintettel arra, hogy az III.r. vádlott tudattartalmára vonatkozik – nem lehet releváns.

[143] Terhelt5 V.r. vádlott védője részéről indítványként hangzott el már az elsőfokú eljárásban is a pénzbefizetésekkel és konverziókkal érintett magyar, illetve külföldi bankok megfelelő szakképesítéssel rendelkező dolgozóinak tanúkénti meghallgatására irányuló indítvány a pénzmosás megelőzésére, ellenőrzésére vonatkozó banki szabályok feltárása érdekében. Ezt az indítványt az elsőfokú bíróság a Be. 520.§ (1) bekezdés a) pontja és (2) bekezdése alapján, mint elkésett, illetve mint szükségtelent utasította el.

[144] Az V.r. vádlott védője az előzőekben részletezett tartalmú bizonyítási indítványát a másodfokú eljárásban ismét előterjesztette azzal a kiegészítéssel, hogy maga az elsőfokú bíróság is utalt ítéletében ([313] bekezdés 6. pontja) az egyes banki ügyintézők érintettségére, illetve arra, hogy a pénzbefizetések elfogadására tekintettel a vádlottak alappal ítélték jogszerűnek az ügyleteket.

[145] A másodfokú bíróság az ismételt védői indítványt – annak szükségtelenségével egyetértve – szintén elutasította.

[146] Azon túlmenően, hogy az elsőfokú bíróság által hivatkozott elfogott telefonbeszélgetések tartalma a banki ügyintézés közreható magatartására utal, a pénz „bűnös” eredetére utaló egyéb körülmények felismerhetősége mellett arra vonható következtetés, hogy az érintett vádlottak ennek tudatában és kihasználásával követték el a bűncselekményt. Hogy ez konkrétan mely banki alkalmazottakhoz köthető, közömbös, az meg még inkább az, hogy „általánosságban” milyen szabályok voltak irányadók a banki alkalmazottak esetében a pénzmosási jellegű tranzakciók, banki műveletek észlelésekor (mert tanúbizonyításnak a konkrét üggyel kapcsolatos ismeretekre nézve lett volna helye, ilyenre azonban a védő sem hivatkozott). A banki alkalmazott pénzmosást lehetővé tevő gondatlan cselekménye vagy mulasztása, hovatovább annak szándékos elősegítése legfeljebb arra alkalmas, hogy a vádlottak *mellett* a banki alkalmazott felelősségét is felvesse, nem pedig arra, hogy a vádlottak elmarasztalását kizárja, a vádlottak felelőssége ettől teljesen függetlenül vizsgálható és vizsgálandó volt. Mindezek alapján az indítványozott tanúbizonyítás az ügy előbbre vitelét a legcsekélyebb mértékben sem szolgálná, és nem befolyásolja a vád tárgyává tett cselekmények tekintetében a vádlottak felelősségrevonását.

[147] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet személyi részét a következőkben megjelölt vádlottak előéleti adatai alapján, a szerzett és rendelkezésre álló erkölcsi bizonyítványok adatainak megfelelően, továbbá a másodfokú nyilvános ülésen megjelent és a Be. 599.§ (2) bekezdése alapján erre nézve nyilatkozatot tett vádlottak személyi körülményeit az alábbiak szerint pontosította, egészítette ki.

[148] Terhelt6 VI.r. vádlott szakképzettsége szarvasmarha-tenyésztő, jövedelme havi 200.000-forint, élettársa óvodai alkalmazottként havi 200.000 forint jövedelemre tesz szert. Egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik.

[149] Az elsőfokú ítélet [11] bekezdés 2. pontjában megjelölt (helység37i Járásbíróság 9.B.402/2013/24. számú, 2014. március 18. napján jogerős) ítélet feltüntetését a Btk. 97.§ (2) bekezdésére tekintettel mellőzi, mert azt a közhiteles hatósági nyilvántartás (másodfokú bírósági iratok 32/XXX. alszám) már nem tartalmazza.

[150] Terhelt7 VII.r. vádlott büntetőjogi szempontból releváns előéleti adatai annyi pontosítást igényeltek, hogy az elsőfokú ítélet [12] bekezdésében elsőként megjelölt elítélés alapjául szolgáló bűncselekmények elkövetési ideje 2000. február 16., míg a második pontban megjelölt elítélés során nevezett a bíróság 200.000 forint pénzmellékbüntetésre is, a harmadikként leírt közlekedési bűncselekménnyel kapcsolatban pedig 2 év közúti járművezetéstől eltiltásra is ítélte.

[151] Terhelt5 V.r. vádlott a védője által csatolt munkáltatói igazolások szerint a Kft1. alkalmazásában áll, amelyből származó havi nettó jövedelme 25.900-forint, illetve emellett a Kft2.-nél határozatlan idejű munkaszerződés alapján a besorolási bére 100.000-forint.

[152] Terhelt12 XII.r. vádlott a másodfokú nyilvános ülésen tett nyilatkozata szerint jelenleg édesapja – Terhelt13 XIII.r. vádlott – vállalkozásában, a cég7.-nél dolgozik személygépkocsivezetőként, akárcsak testvére, terhelt14 XIV.r. vádlott. A XIV.r. vádlott autóbuszvezető munkakörben áll e cégnél alkalmazásában, a csatolt munkáltatói igazolásból megállapíthatóan a XII., XIII. és XIV.r. vádlott nettó havi jövedelme egyaránt 172.900 forint,

Terhelt13 XIII.r. vádlott a vállalkozás kereskedelmi vezetője. (másodfokú bírósági iratok 58. alszáma)

[153] terhelt20 XX.r. vádlott szakképzettsége szakács, jelenleg a cég250nél dolgozik futárként, jövedelme havonta nettó 450.000 forint, kiskorú gyermeke, eltartásra szoruló hozzátartozója nincs.

[154] Terhelt21 XXI.r. vádlott – a XX.r. vádlott élettársa – szintén életfutárként dolgozik a cég250nél, jövedelme 400.000 forint.

[155] Terhelt27 XXVII.r. vádlott gyermeke nagykorúvá vált, de egyetemi hallgató, így a vele egy háztartásban élő gyermeke eltartásáról továbbra is gondoskodik. Munkahelyként a Kft3.-t jelölte meg, ahol a nettó jövedelme havonta 130.000-forint, továbbá igazolt daganatos megbetegedései miatt rendszeres orvosi kezelés alatt áll.

[156] terhelt28 XXVIII.r. vádlott írásbeli nyilatkozata és védője által csatolt munkaszerződés alapján a Kft4. alkalmazásában áll, mint sales manager, havi bruttó alapbére 780.00-forint.

[157] Terhelt30 - helyesen - XXX.r. vádlott tekintetében a másodfokú bíróság mellőzi a korábbi elítélésére vonatkozó adatok rögzítését az elsőfokú ítélet [33] bekezdéséből, figyelemmel arra, hogy azt a közhiteles bűnügyi nyilvántartás adatai már nem tartalmazzák (Btk. 97.§ (2) bekezdés).

[158] Az elsőfokú bíróság a történeti tényállást a rendelkezésére álló bizonyítékokkal összhangban és túlnyomórészt megalapozottan állapította meg, azonban a Be. 592.§ (2) bekezdés a) és c) pontjában megjelölt okból – azaz hiányosságból és iratellenes megállapításból eredeztethető – kisebb mértékű részbeni megalapozatlansági hibában szenved, melyet a másodfokú bíróság a Be. 593.§ (1) bekezdés a) pontja alapján, az iratok tartalmával, továbbá az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában kifejtettekkel összhangba hozva az alábbiak szerint küszöbölt ki.

[159] A tényállás III. (cigarettacsempészet) 1. pontját (ítélet [150] bekezdés) - Terhelt7 VII.r. vádlott cselekvősége) annyiban pontosítja, hogy az eljárás során az nem nyert bizonyítást, miszerint Terhelt7 a vádiratban megjelölt 151.500 doboz, 151.500.000 forint értékű jövedéki adózás alól elvont, magyar adójegy nélküli cigarettát hozott be Magyarországra területére.

[160] A tényállás III/3. pontját a [155] bekezdést érintően ugyancsak pontosítja azzal, hogy Terhelt23 XXIII.r. vádlott esetében sem volt az bizonyítható, hogy a vádiratban megjelölt mennyiségű és legalább 89.000.000 forint értékű jövedéki adó alól elvont cigaretta helység28ba és helység27 történő szállításában részt vett volna Terhelt3 III.r. vádlott megbízásából.

[161] A tényállás III/4. pontja ([156] bekezdés) tekintetében a tényállás megállapításának „mellőzése” helyett azt rögzíti, hogy a vád tárgyává tett cselekmény kapcsán, azaz amiatt, hogy a Terhelt26 XXVI.r. vádlottnál 2014. március 6. napján 23.30 órakor helység14ban, helység29 közlében történt elfogásakor a járművében 80.000 szál elrejtett, ukrán zárjeggyel ellátott cigarettát találtak meg, a vádlottat a Dunaszerdahelyi Körzeti Bíróság 2014. március 10. napján jogerős OT/43/2014. számú büntetővégzéssel elmarasztalta, vele szemben 1 év - végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett - szabadságvesztést szabott ki vele szemben.

[162] Terhelt15 XV.r. vádlott cselekvősege tekintetében az elsőfokú ítélet [159] bekezdését azzal egészíti ki, hogy a lefoglalt cigarettával együtt 50.000 forint értéket meghaladó, de 500.000 forintot kétséget kizáróan meg nem haladó értékű magyar adójegy nélküli cigaretta cím2 szám alatti családi házában történő tárolására adott engedélyt Terhelt3 III.r. vádlott számára.

[163] A tényállás [160] bekezdését Terhelt16 XVI.r. vádlott cselekvőségét érintően annyiban egészíti ki, hogy a garázból lefoglalt cigaretta értéke legkevesebb 1.412.796 Ft volt.

[164] Terhelt12 XII.r. vádlott helység14-i cigaretta szállítási időpontjait az ítélet [163] bekezdésében azzal pontosítja, hogy 2014. december 11.; 18.; 22. és 27. napját követően a további szállítások 2015. évben történtek.

[165] Az 59.020 doboz cigaretta értéke helyesen 49.402.510 forint volt. (ítélet [415] bekezdés)

[166] A [166] bekezdésében írt összesített érték helyesen 50.189.498 Ft volt (ítélet [415] bekezdés).

[167] Az elsőfokú ítélet [167] bekezdésében terhelt14et XIV.r. vádlottnak jelöli meg.

[168] Az ítélet III/10. tényállási pontját a [170] bekezdés utolsó előtti sorában akként helyesbíti, hogy a Terhelt11 XI.r. vádlott terhére megállapítható érték helyesen 55.441.050 Ft volt (ítélet [414] bekezdés)

[169] Az elsőfokú ítélet III/11. pontját a [172] bekezdésben úgy pontosítja, hogy Terhelt5 V.r. vádlott sofőrként 58.010 doboz 48.372.000 forint értékű jövedéki adó alól elvont cigaretta értékesítésében működött közre. (ítélet [444] bekezdés)

[170] A [174] bekezdésben írt összesített összeg helyesen 50.135.076 forint volt. (ítélet [444] bekezdés)

[171] A tényállás III/12. pontjában (ítélet [176] bekezdés) a Terhelt8 VIII.r. vádlott terhére rótt érték helyesen 20.783.280 forint.

[172] A Terhelt9 IX.r. vádlott terhére a [177] bekezdésben megállapított összeg helyesen 3.753.000 Ft. (ítélet [411] bekezdés).

[173] A III/13. pont tekintetében az ítélet [179] bekezdését akként pontosítja, hogy a Terhelt10 X.r. vádlott terhére rótt 113.290 doboz cigaretta értéke helyesen 94.483.860 forint volt. ([413] bekezdés)

[174] A [181] bekezdésben írt összesített érték pedig helyesen 94.832.610 Ft. ([413] bekezdés)

[175] A tényállás III/14. pontját (ítélet [182] bekezdése) a másodfokú bíróság úgy pontosítja, hogy az eljárás során az nem nyert kétséget kizáró bizonyítást, hogy Terhelt26 XXVI.r. vádlott (Terhelt23 XXIII.r. vádlottal közösen 2014-2015 években rendszeres haszonszerzési célzattal, a vádiratban megjelölt) legkevesebb 123.200 doboz, 123.200.000 forint értékű adózás alól elvont cigaretta külföldre szállítását végezte volna.

[176] A III/18. pont címében Terhelt33t XXXIII.r. vádlottnak jelöli meg, és a [188] bekezdésben e vádlott által megszerzett adózás alól elvont cigaretta értékét 17.989.380 forintra helyesbíti. (ítélet [432] bekezdése)

[177] Terhelt6 VI.r. vádlott vonatkozásában a III/19. tényállást a [190] bekezdésben annyiban helyesbíti, hogy az angliai szállítások során a VI.r. vádlott legalább 18.260 doboz adózás alól elvont cigaretta rejtett szállításában működött közre, melynek értéke pedig helyesen legkevesebb 16.655.000 Ft volt ([434] bekezdés)

[178] Terhelt18 XVIII.r. vádlott a tényállás III/20. pontjában rögzített értékesítésben történő közreműködése az ítélet [192] bekezdésben írt összeg helyett 50.423.640 forint értékű adózás alól elvont cigarettára terjedt ki (ítélet [483] bekezdés).

[179] A tényállás III/21. pontját az ítélet [196] bekezdésében terhelt30 Norbert XXX.r. vádlott esetében úgy módosítja, hogy az adózás alól elvont cigaretta értékét a legalábbi kétszeri szállítással az 500.000 forintot bizonyosan meghaladta, de az 5 millió forintot nem érte el.

[180] Terhelt31 XXXI.r. vádlott vonatkozásában a tényállás III/22. pontját (ítélet [197] bekezdés) azzal egészíti ki, hogy az nem nyert az eljárás során bizonyítást, miszerint (nevezett vádlott a cég11 és a cég14. ügyvezetését névleg elvállalva, a színleges szerepvállalásával segítséget nyújtott volna 2014-2015 évben a cég tulajdonában lévő tehergépjárművek rejtékhelyének felhasználásával a vádiratban megjelölt mennyiségű, de) legalább 5742 doboz, 5.742.000 forint értékű adózás alól elvont cigaretta szállításához.

[181] Terhelt29 XXIX.r. vádlott cselekvőségéhez kapcsolódó, a tényállás III/23. pontjában (ítélet [199] bekezdés) megjelölt legalább 8410 doboz cigaretta értékét 7.013.940 forintra pontosítja. (ítélet [435] bekezdés)

[182] Az így korrigált tényállás már minden tekintetben megalapozott, mentes a Be. 592. § (2) bekezdésében írt hibáktól, és az az egyes vádlottak tagadásával szemben álló részében is a bizonyítékok okszerű és törvényes mérlegelésén alapul, így a Be. 593. § (3) bekezdése értelmében a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[183] Indokolási kötelezettségének az elsőfokú bíróság maradéktalanul, valamennyi tényállási pontra vonatkozó bizonyíték pontos megjelölésével és összevető értékelésével, színvonalasan tett eleget.

[184] Bemutatta a vádlottak vallomását, majd ezek törvényességének alapos vizsgálatát követően tényállási pontonként és a további bizonyítékokkal egybevetve értékelte azokat.

[185] Mérlegelésének rendező elve – szemben egyes védői érvelésekkel – a Be. 7.§ (4) bekezdésében írt alapelv volt, amelynek maradéktalanul szem előtt tartásával bírálta el nem csak a vádlottak büncselekményben betöltött szerepét, az arra vonatkozó bizonyítékokat, de a felmerülő kétségeket a pénzzállítások, és a cigarettacsempészet tekintetében is minden esetben a vádlottak javára értékelve határozta meg az elkövetési részselekményeket és az ehhez kapcsolódó elkövetési értékeket is.

[186] Példás bizonyíték-értékelő tevékenységével a másodfokú bíróság szinte mindenben egyetértett, ezért az elsőfokú bíróság helytálló megállapításainak megismétlése helyett az eltérésekre, továbbá a fellebbezési érvrendszerre koncentrálna – követve az elsőfokú ítélet-szerkesztési sorrendet is, amely tényállási pontokra bontva szerepelteti a bizonyítékok elemző értékelését – a következőket emeli ki.

[187] Az egyes tényállási pontok tekintetében az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat értékelő tevékenységéről pontosan és az iratok tartalmával alátámasztottan, az egyes vádlottak cselekvőségét alátámasztó bizonyítékok bemutatása mellett adott számot.

[188] A tényállás I. pontja tekintetében a másodfokú bíróság a fentiekben már utalt arra, hogy Terhelt6 VI.r. vádlott e cselekményét érintően a titkos információgyűjtés során beszerzett bizonyítékok törvényességi hiba okán nem használhatók fel. Így a lehallgatási anyagból Terhelt3 III.r. és Terhelt6 VI.r. vádlott megbeszélésének („fedőnév” 2015. február 27. 11.28 óra) anyagát a cég13. tényleges cégvezetői tisztségét érintően a bizonyítékok köréből (ítélet [300] bekezdés felsorolás 2. pontja) ki kellett rekeszteni.

[189] Ezt meghaladóan azonban az elsőfokú bíróság hibátlan okfejtéssel fogadta el a tényállás alapjául Terhelt36 vádlott előkészítő ülésen tett a bűnösségét a vádiratban foglaltak szerinti beismerő vallomását, melyben Terhelt6 VI.r. vádlottra nézve egyúttal terhelő vallomást tett, melyet a VI.r. vádlott a bűnösségének tagadása mellett maga sem vitatott, a vádlott-társának vallomásának megismerése után sem kívánt arra érdemi észrevételt tenni. Terhelt6 VI.r. vádlott egyéb cégek irányításában betöltött szerepe, valamint Terhelt36 önmagára nézve is terhelő beismerő vallomása, személyi körülményei alapján – a korábban kifejtettek szerint az elsőfokú bíróság által értékelt lehallgatási anyag nélkül is – megalapozott az a ténymegállapítás, hogy a VI.r. vádlott felkérésére vállalta el a cég13. kizárólagos

részvényesi és vezérigazgatói pozícióját, miközben a gazdasági társaságot valójában továbbra is Terhelt6 VI.r. vádlott irányította. Ekként tehát helyesen következtetett az elsőfokú bíróság arra, hogy Terhelt36 a VI.r. vádlott szándékos rábírása miatt valós ügyleti akarat nélkül írta alá az ehhez szükséges okiratokat, amelynek eredményeként a cégjegyzékbe ennek kapcsán valótlan adatok kerültek bejegyzésre.

[190] A tényállás II. pontjában részletezett pénzmosás (pénzszállítás) tekintetében az elsőfokú bíróság elemzően és alaposan értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat, melyek alapján helyesen mutatott rá arra, hogy az okirati bizonyítékok (banki kimutatások), a lefoglalt járművek kialakítása, a lehallgatási anyagok és az erre vonatkozó ténybeli elismerő tartalmú, de a bűnösséget tagadó vádlotti vallomások – terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r., Terhelt3 III.r., Terhelt4 IV.r., Terhelt5 V.r., Terhelt8 VIII.r., Terhelt9 IX.r., Terhelt11 XI.r., Terhelt12 XII.r., terhelt14 XIV.r., Terhelt27 XXVII.r. és terhelt28 XXVIII.r. – mellett a vádlottak tudattartalmának a vizsgálata volt szükséges, vagyis az, hogy felismerhető volt-e számukra az, hogy az általuk átvett, Magyarországra szállított, magyarországi és helység14i bankokba euróban befizetett majd dollárra átkonvertáltatott, vagy eleve dollárban befizetett összegek bűncselekmények elkövetéséből származnak.

[191] Ennek kapcsán elsődlegesen is abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy milyen mélységben szükséges az előcselekmény bizonyítása, és e tekintetben az elsőfokú bíróság kifogástalan álláspontra helyezkedett. Az erre vonatkozó indokok szükségtelen megismétlése helyett a másodfokú bíróság az alábbiakat fűzi az elsőfok bíróság érveihöz:

[192] A Varsói Egyezmény 9. § (5) bekezdése szerint „minden Szerződő Fél biztosítja, hogy az alapbűncselekménnyel kapcsolatos előzetes vagy egyidejű ítélet nem előfeltétele a pénzmosással kapcsolatos ítéletnek.”. Emellett az egyezmény angol nyelvű indokolása – szó szerinti fordításban – kimondja azt is, hogy: „100. Az (5) bekezdés a pénzmosás miatt indult büntetőeljárások egy másik, jelentősebb problémáját célozza meg, amely több ország értékelése során is felmerült, miszerint [jogerős] ítéletre van szükség a pénzmosás előcselekményét illetően ahhoz, hogy a pénzmosás ügyében el lehessen járni. Az Egyezmény most arra kötelezi a Tagjait, hogy biztosítsák azt, hogy sem egy előzetes, sem egy egyidejű, az előcselekmény miatt történő elítélés nem lehet feltétele a pénzmosás miatti elítélésnek. Ezen Egyezmény szövegezőinek az (5) bekezdéssel kapcsolatos álláspontja szerint egy pénzmosás miatt indult büntetőeljárás során lehetővé kell tenni az (akár belföldi akár külföldi) előcselekménynek a közvetett [szó szerint: körülményi, a körülményeken alapuló] vagy egyéb bizonyítékok alapján történő megállapítását. Ezt a szövegezők lényegesnek tekintették, mivel egy ilyen [az előcselekmény miatti] elítélés igénye gyakran megakadályozta a pénzmosás, mint önálló bűncselekmény miatti büntetőeljárás lefolytatását – különösen harmadik személyek által mások részére elkövetett pénzmosások esetében.”

[193] Mindezekre figyelemmel, mivel – a magyar hatóságokra is kötelező Varsói Egyezmény indokolása szerint – *a közvetett, azaz a csupán körülményeken alapuló bizonyítékok* is elégségesek, vagyis e cselekmény miatt akár már önmagában egy feljelentés vagy jelzés – jogerős ítélet, sőt akár vádemelés hiányában – is kellő alapot szolgáltat annak a következtetésnek a levonására, hogy a pénzmosás alapjául szolgáló előcselekmény megvalósult. A bírói gyakorlat szerint a pénzmosás megállapításához elvárt sajátos bizonyossági szinthez nem szükséges a korábbi előcselekményt a hatóságoknak perrendszerűen bizonyítaniuk, e helyett annak bizonyítása is elegendő, hogy az elkövető

tisztában volt az elkövetési tárgy eredetével, azzal, hogy a pénzmosás tárgyaül szolgáló dolog forrása csakis büntetendő cselekmény lehetett. Az előcselekménnyel összefüggésben tehát elegendő azt bizonyítani, hogy a pénzmosás elkövetési tárgya – a terhelt által tudottan – valamilyen büntetendő cselekményből származhatott. A pénzmosással összefüggésben a büntetőjogi felelősség megállapíthatóságának nem akadálya így tehát az sem, ha az előcselekmény pontos jogi minősítése, illetve az elkövető konkrét személye nem határozható meg. Ez a gyakorlatban azzal jár együtt, hogy maga az előcselekmény nem a kétséget kizáróság, hanem „az észszerű kétséget kizáróság” szerinti bizonyítást követeli meg, amely a bizonyosság olyan szintje, amely a terhelt bizonyítékok egyszerű túlsúlyában mutatkozik meg.

[194] Az ezzel ellentétes védelmi álláspontok, és még a fellebbezésben is hangsúlyozott érvek helytelenek, ezért a másodfokú eljárásban sem vezethettek eredményre. Így semmilyen jelentősége nem volt a vádiratban megjelölt – kábítószer-kereskedelem kapcsán született – bírósági ítéleteknek, sőt, semmilyen ítéletnek, emellett a tanú17 és tanú18 nevű, avagy az előcselekményben közreműködő más személyek cselekvőségének. Mindezek ugyanis az előcselekmény fentiekben részletezett, és a jelen ügyben elvárt bizonyítás szintjét lényegesen meghaladják, nem is kellett tudnia a vádlottaknak azt, hogy az mely törvényi tényállás szerinti bűncselekmény, vagy hogy a kettős büntethetőség fennáll-e vonatkozásában.

[195] Az előcselekményt és a vád tárgyává tett cselekmények előzményeit, azok más (részben külföldön felelősségre vont, részben ismeretlenül maradt lehetséges elkövetőtársakhoz fűződő) kapcsolódási pontjait feltárva az elsőfokú bíróság az ország4-i helység8 Kábítószer-ellenes Hivatala tájékoztatásának tartalma, valamint az ország4-i igazságügyi hatóság jogsegély keretében megküldött iratai, köztük különleges ügynök ügynök vallomása alapján helyesen rögzítette, hogy tanú16 2014. november 23-i letartóztatásáig kábítószerből származó pénz „tisztára mosásában” működött közre, amely során Magyarországon – a kétséget kizáró módon beazonosított – Terhelt1 I.r. vádlottal és egy tanú226 nevű magyar hölggyel dolgozott együtt.

[196] Az I.r. és II.r. vádlottak vallomásaikban maguk sem tagadták a tanú16-jal hosszabb ideje fennálló – a egyéb1-hoz kapcsolódó – ismeretségüket, és azt sem, hogy tanú16 kérésére kapcsolódtak be a külföldről történő dollár, majd 2012-2013-tól euró szállításába, bankszámlára történő befizetésébe.

[197] Mindezek alapján tehát kétségtelen tény, hogy tanú16 által szervezetten, és nem vitásan az I.r. (és II.r.) vádlott közreműködésével Magyarországra szállított, majd itt, illetve külföldön bankszámlákra befizetett (ott konvertált), végül tovább utalt pénzüsszegek kábítószer-kereskedelemből származtak, ezen előcselekmény és a vád tárgyává tett pénzmosás közötti közvetlen kapcsolat a védelmi okfejtés ellenében kétséget kizáróan igazolható volt. A konkrét bűncselekmény törvényi tényállását azonban a már kifejtettek alapján a vádlottaknak – szemben a védelem álláspontjával – már nem kellett felismerniük, egyedül a pénz bűncselekményi eredetét kellett látniuk, azaz a bizonyítás központi eleme az volt, hogy erről *tudtak-e*, avagy *a körülmények alapján fel kellett-e ezt ismerniük* (és nem azt, hogy konkrétan, egyedileg meghatározottan kik által, mikor, hol, milyen jellegű bűncselekmény volt az, amelyből származó pénz ezen eredetének elfedésében közreműködtek).

[198] Ennek kapcsán a vádlottak azon érdemi védekezését, amely szerint a pénz bűnös eredetéről nem volt tudomásuk, sőt, abban a tudatban vettek részt a pénzszállításban, hogy az legális eredetű, konténeres ruhák kereskedelméből származó bevétel, az elsőfokú bíróság ítéletében meggyőző érveléssel cáfolta. Az I.r. vádlott és terhelt² vallomásaiban megjelenő (és más vádlottak által is átvett) ruhakereskedelemre vonatkozó adat az eljárásban nem merült fel, ilyen utalást a lehallgatási anyag sem tartalmaz, megjegyezve, hogy ez a tevékenység sem tanú¹⁶, de az I.r. vádlott magyarországi vállalkozásához sem köthető. Ugyanígy semmilyen más legális üzleti kapcsolat fennállására egyik vádlottal kapcsolatban sem merült fel adat.

[199] Helytállóan mutatott rá arra is, hogy a pénz bűncselekményi eredetéről az irányító-vezető szerepet betöltött I.r. vádlott (és házastársa, terhelt²) kifejezetten tudtak, ismerve további olyan többlet-adatokat is, amelyeket a büntetőjogi felelősségre vonásuk nem kíván meg (így az előcselekmény jellegét és egyes konkrét elkövetőit is, továbbá a pénzmosást szervező, és az előcselekményt elkövetőkhöz is kapcsolódó tanú¹⁶-t is), míg a III.r. és IV.r. vádlott – akik szintén irányítási-szervezői szinten álltak –, s a további, pénzszállításban és pénzbefizetésben részt vett vádlottak a körülmények alapján ezzel maradéktalanul tisztában voltak.

[200] A lehallgatási anyagok és bizonyos vádlottak – Terhelt⁸ VIII.r., Terhelt⁹ IX.r., Terhelt²⁷ XXVII.r., Terhelt⁵ V.r. – vallomásai is tartalmazzák arra utalást, hogy tisztában voltak tevékenységük illegális (bűncselekményi) jellegével.

[201] Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság a pénzszállítással kapcsolatban annak gyakoriságára, az összeg nagyságára, a rejtkehelyes szállítás tényére, a pénz átadásának helyszínére, módjára tett megállapításai is egyértelműen kizárják a jogszerű eredetre irányuló védekezést.

[202] Logikusan mutatott rá arra, hogy a nagyszámú készpénz tényállásban leírt módon történő szállítására a külföldi kereskedő pénztulajdonosok bizalmatlansága ésszerű magyarázatul nem szolgálhat, ellenkezőleg: inkább fokozott kockázatot jelent, mint ahogy a pénzintézeti pénzmozgatás kiadásainak ilyen módon történő csökkentése sem lehet realitás, hiszen a több futár és befizető díjazása, valamint a szervezésben közreműködő I.r., III.r. és IV.r. vádlottak (valamint terhelt²) jutaléka, a konverziós költségek összességében a banki kiadásokhoz képest további észszerűtlennek tűnő, nagyságrendileg is bizonyosan magasabb többlet-ráfordításokkal jártak. Nem is szólva arról az egyszerű tényről, hogy végül a pénz ténylegesen mégiscsak bankszámlákon kötött ki.

[203] A bankszámla-nyitásokkal kapcsolatban pedig vitathatatlan, hogy a vádlottak saját nevükre vagy az irányításuk alatt álló cégek nevében nyitottak számlát, de más kérésére, vagyis az egyértelműen nem a saját céljaikat szolgálta, nem az érdekkörükben merült fel annak szükségessége. Továbbá a hozzáférést biztosító belépési azonosítók sem volt a birtokukban, ezen felül a befizetett összegek kirívóan magas összege, majd annak átkonvertálása is – melyre nézve minden esetben hozzájárulást kellett kérniük telefonon – egyértelműen a tevékenységük felismerhetően illegális voltára utal.

[204] Felelősségüket a pénzmosásért teljes mértékben megalapozta, hogy a vádlottak által befizetett összegekkel ténylegesen nem is ők, hanem valaki más (általuk még csak nem

is ismert személy) rendelkezett, szinte azonnal távol-keleti bankszámlára tovább utalásra kerültek, amely a pénz eredetét követhetlenné tette. A pénzmosás elkövetőjének ez a kifejezett célja, függetlenül attól, hogy kinek a hasznaként jelentkezik, amelyet minden ebben közreműködőnek szükségszerűen tudnia kellett.

[205] Mindezek alapján az a vádlotti védekezés, hogy nem volt számukra felismerhető, hogy magatartásuk bűncselekmény elkövetéséből eredő dolog (vagyon) eredetének elleplezését szolgálja, nem foghat helyt.

[206] Az egyes vádlottak esetében figyelembe vett lehallgatott telefonbeszélgetések a vádlotti vallomásokon túl a pénzszállítások idejére, számára, az abban résztvevő személyekre további bizonyítékul szolgáltak, hasonlóképpen a szervezett és konspirált működés jellegzetességeire (az irányítási és végrehajtási szintekre, az utasításokra, azok teljesítésére).

[207] A védelmi érvelések ellenében az elkövetési értéket is gondos bizonyítékértékelés útján határozta meg az elsőfokú bíróság.

[208] A pénzbefizetések (azok összege és a befizető személyazonossága) vonatkozásában aggálytalan okirati bizonyítékok (különösen banki iratok, szerződések, számlaforgalmi kimutatások) álltak rendelkezésre, míg a pénzszállítások összecszerűségét illetően a vádlotti vallomásokból és a lehallgatási anyagokból feltárható gyakorisága, továbbá a II/8. tényállásban a XX.r. és XXI.r. vádlott tettenérése folytán lefoglalt egyszeri összeg egybevetése alapján hibátlanul, és a Be. 7.§ (4) bekezdésében írt bizonyítási szabály maradéktalanul érvényesítésével állapította meg a törvényszék. Minden esetben helytállónak találta a másodfokú bíróság azt az elsőbírői következtetést, hogy az elkövetési érték a pénzszállításokban részt vett és a befizetésben közreműködő vádlottak esetében is meghaladta az 50.000.000 forintot.

[209] A védelmi fellebbezések kapcsán a másodfokú bíróság – az elsőfokú ítéletben írtakkal való egyetértésének kifejezésre juttatásán kívül – az alábbiak kiemelését tartja még szükségesnek:

[210] Nem osztható Terhelt3 III.r. vádlott védőjének a pénzmosás tekintetében – védőtársaihoz csatlakozó – álláspontja abban, hogy az előcselekmény létének bizonyíthatóságát a jogsegély keretében tanú16 tanú16-ra vonatkozóan beszerzett dokumentumok hiányossága gátolta. Ennek indokaira az ítéltábla korábban már kitért.

[211] A pénz bűnös eredetének felismerhetőségével kapcsolatban Terhelt3 III.r. vádlott hívásainak lehallgatásából egyértelmű, hogy nem csak tudomással bírt a pénzösszegek eredetéről, hanem azok szállításának szervezésében maga is részt vett, és rokonságába tartozó személyeket is bevont. Terhelt3 III.r. vádlott ténybeli beismerő vallomásából kitűnik, hogy tulajdonképpen az általa ajánlott üzlettársának tartozása fejében „kellett” bekapcsolódnia a pénzszállításokba, melynek konspiráltságáról is beszámolt, ismerte az európai pénzmosást szervező tanú16-t is, így minden létező körülmény alapján nem csak felismerte, hanem kétségtelenül tudott a pénz forrásáról, annak konkrét adatait is ismerte.

[212] A III.r. vádlott védője által a szállítók díjazását érintően anomáliaként jellemezte az ítélet százalékos és fix összegű megállapításait. Ugyanakkor ennek kapcsán arra utal a másodfokú bíróság, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján – ahogyan azt a törvényszék is hibátlanul megállapította tényállásában – a pénzszállítások után csak az I.r. és II.r. vádlott kapott %-ban meghatározott jutalékot a megbízóktól (elsőfokú ítélet 97. oldal 2. pont), míg III.r. és IV.r. vádlottak pontosan meg nem határozható pénzösszeget és költségterítést kaptak. A futárok és pénzbefizetők (vallomásaik szerint) ehhez képest fix összegű díjazásban részesültek, amely 50-70.000 forint közötti összeget tett ki. Ebben tehát semmilyen ellentmondás vagy félreérthető ténymegállapítás nem volt.

[213] Az pedig, hogy a szállított összegek nem egyeztethetők össze a befizetésre került összegekkel az említett jutalékok és egyéb költségek, díjazások figyelembevételével azért nem helytálló hivatkozás, mert egyrészt a szállított pénz összecszerűen nem minden esetben, legfeljebb csak nagyságrendileg volt megállapítható, így a pontos összegben megjelölt értékek önmagukban nem adhattak alapot a vádlottak terhére írható összeg megállapítására. Másrészt a pénz felosztására is került a befizetők között, így pontos számítások a szállított és befizetett összegek megfeleltethetősége tekintetében matematikai műveletekkel nyilvánvalóan nem végezhetők.

[214] Az elsőfokú bíróság ítéletében a „gúnynév” álnévű személyt tanú16 tanú16 személyével kifejezetten nem azonosította. A lehallgatott telefonbeszélgetések között valóban előfordul olyan, amely felveti ezt az összefüggést (pl. a [312] bekezdésben feltüntetett 2014. április 3-i beszélgetés), további tény, hogy az I.r., II.r. és III.r. vádlottak a telefonbeszélgetésekben „vietnámi”-ként emlegetett személyt a vallomásaikban tanú16-jal azonosították. Arra van okirati bizonyíték ezen felül, hogy a vietnámi elfogására 2014. november 23-án került sor (ítélet irathú megállapítása a [307] bekezdésben), és hogy ezen időpont után a tényállás szerint egyetlen pénzszállítás vagy pénzbefizetés sem történt. Ezek az összefüggések felvetik az azonosságot, de vannak ellene szóló érvek is: így az, hogy tanú16 az ország4-i helység8ból szervezte a pénzmosást, míg a vádlottak helység9ban (jellemzően helység11ban) vették át a pénzt, az pedig szinte bizonyos, hogy ország7-ből helység9ba több elkövető is szállíthatta a pénzt (mint ahogyan a magyar vonal is láthatóan széles elkövetői kört ölelt fel), vagyis tanú16-on kívül más személyek is továbbíthatták a pénzt a szállítóknak. Emiatt sincs jelentősége annak a körülménynek a jelen ügy szempontjából, hogy milyen tényállás mellett marasztalták el az Amerika helység8ban tanú16-t, de az emellett is számtalan tényezőtől függhet, hogy mely időszakot, milyen cselekményt rónak fel egy büntetőeljárásban az elkövetőnek, kiváltképpen olyan eljárásban, mint amely tanú16 esetében is felmerül (amelyben nevezett együttműködött az ország4-i hatóságokkal a felderítésben). Az, hogy csak 2014. január 11-ig terjedt a neki felrótt pénzmosási elkövetési idő, nem szakítja meg az előcselekmény és a vád tárgyává tett pénzmosás összefüggését, minthogy 2014. novemberéig a vádlotti kör tényszerűen folytatta a pénzszállítási tevékenységét (feltehetően továbbra is a vádlotti vallomásokból és a lehallgatási anyagokból is felismerhető és azonosítható tanú16 közreműködésével), és nem relativizálja a vádlottaknak a pénz bűnös eredetére vonatkozó tudattartalmára tett helyes megállapításokat sem. A 2014. januárja és november vége közötti időben éppúgy bűncselekményből származó pénzek eredetének elleplezése történt, ugyanazon elkövetői szervezetben, és ennyi – a tudattartalom megléte esetén – éppen elegendő a büntetőjogi felelősségre vonáshoz.

[215] A pénzbefizetésekkel kapcsolatban a bankok „közreható” magatartásának értékeléséről a másodfokú bíróság a bizonyítási indítványok elutasítása körében már

beszámolt, ezt e helyen azzal egészíti ki, hogy a lehallgatási anyag I.r. vádlottat érintő részéből feltárhatóan a szervezésben, irányításban részt vevő vádlottak tisztában voltak azt ezt megkönnyítő körülményekkel és ezt felhasználva választották ki a befizetés szempontjából kisebb kockázattal járó pénzügyi intézeteket. Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy szemben a védői előadással, az elsőfokú bíróság ítélete is KDB (és nem *KDBH*) Bank-ra vonatkozó hivatkozást tartalmaz, amelynek ténylegesen létezett fiókja helység14-ban a vádbeli időben.

[216] A kizárólag a tényállás II. pontjában leírt pénzügyi cselekményben érintett Terhelt34 XXXIV.r. vádlott és védőjének fellebbezésével kapcsolatban a másodfokú bíróság azt emeli ki, hogy a rendelkezésre álló banki okiratok alapján egyértelműen megállapítható, miszerint Terhelt5 V.r. vádlott kérésére nem csak bankszámlát nyitott, amely felett az V.r. vádlottnak is volt rendelkezési joga, hanem erre a számlára igen rövid időn belül rendszeres és igen jelentős összegű befizetéseket teljesített, melyet ország4-i dollárra átkonvertáltatott. Mindezekből a körülményekből és veje kedvezőtlen anyagi helyzetének ismeretében tudnia kellett, hogy az esetenként 36-87 millió forint közötti értékben befizetett külföldi pénzeszköz legális forrásból nem származhat, és a befizetéssel, konvertálással annak bűnös eredetének elleplezésében vesz részt. Vagyis nem a számlanyitás ténye, hanem az arra eszközölt befizetések, tranzakciók alapozzák meg a XXXIV.r. vádlott büntetőjogi felelősségét.

[217] Terhelt4 IV.r. és Terhelt15 XV. vádlottak védőjének a tényállás teljes felderítetlenségére irányuló érvei azért nem helytállóak, mert az általa az előkészítő ülésen indítványozott ítéleteket az elsőfokú bíróság már a tárgyalás előkészítése során beszerezte, míg a további iratbeszerzés és az általa ellenőrizni indítványozott (nyomozati iratok 2. kötet 13/2. oldalán tett) megállapítás az ügy megítélése szempontjából jelentőséggel nem bír, hiszen tanú16 jelen ügyben való érintettségére egyértelmű bizonyítékok állnak rendelkezésre, a pénzügyi alapcselekményének megállapításához szükséges bizonyítékul pedig az ország4-i jogsegély keretében rendelkezésre álló adatok, iratok elegendő alapot szolgáltatnak.

[218] Terhelt8 VIII.r. és Terhelt9 IX.r. vádlott védőjének a fellebbezés indokolásában kifejtett álláspontjával szemben – a pénzügyi alapcselekményének bizonyítottságán és a vádlottak ehhez kapcsolódó tudattartalmának korábban kifettek szerinti értékelésén túl – azt emeli ki a másodfokú bíróság, hogy bár egyik vádlott sem volt abban a helyzetben – VIII.r. vádlott futárként, IX.r. vádlott befizetőként és kísézőként –, hogy a befizetett összegek tovább utalásáról (arról, hogy kinek a számlájára került a pénz) konkrét információval bírjon, de az, hogy a pénzügyi összegek a befizetéseket követően milyen cégek számára kerültek átutalásra, a vádlottak tudattartalmát nem érintették, pusztán ez semmilyen mértékben nem alkalmas annak igazolására, hogy ismereteik legális forrásból származó pénz szállítására terjedtek ki. Egyébként ezt a védekezést cáfolja a VIII.r. vádlott vallomása is, amely szerint a cselekményük miatt akár börtönbe is kerülhetnek.

[219] Terhelt13 XIII.r. vádlott cselekvőségét (pénzszállításait), szemben a védői érveléssel, a lehallgatott és az elsőfokú bíróság pontosan idézett telefonbeszélgetések mellett a vádlott-társak (Terhelt3 III.r., Terhelt5 V.r. vádlott, a terhelt8 házaspár) terheltő vallomása igazolta, így e vádlott vallomása nélkül is kellő bizonyossággal tudott az elsőfokú bíróság állást foglalni a büntetőjogi felelőssége tekintetében.

[220] terhelt14 XIII.r. vádlott tekintetében a cég16 helység14i számlanyitásával és az oda teljesített pénzbefizetésekkel kapcsolatban azt emeli ki a másodfokú bíróság, hogy a vádlott beismerő vallomásában is utalt arra, hogy tudta, miszerint a Terhelt3 által befizetni kért pénzüsszegek az Európai Unió területéről érkeztek. Azt a hivatkozását pedig, hogy nem tudott azok illegális eredetéről, egyértelműen cáfolja, hogy a céges számlára történő befizetések mögött általa kétségkívül tudottan tényleges gazdasági tevékenység nem volt, emellett a számlái feletti rendelkezési jogot is másnak átengedte.

[221] Az előzőekben részletezettek alapján egyik vádlott tekintetében sem fogadható el az a védői érvelés, hogy bíztak abban, hogy a „rokon, földi” számukra nem akarhat rosszat, nem sodorja őket bajba, miután mindegyikük számára egyértelműen felismerhető volt, hogy egy konspirált, szervezett és illegális tevékenységet végző csoporthoz kapcsolódnak, általuk sem vitatottan jövedelemszerzés céljából.

[222] terhelt20 XX.r. és Terhelt21 XXI.r. vádlott tekintetében is pontosan és teljeskörűen értékelte az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékokat, hasonlóan a korábban kifejtettekhez, vonatkozásukban a vádlott-társak terhelő vallomásain és a lehallgatási anyagon túl a ország6-i elfogásuk ténye, körülményei is egyértelmű bizonyítékokul szolgáltak. A vádlottak tudattartalmára nézve a korábban kifejtettek szintén irányadók, a rejtkehelyen szállított, több személy közreműködésével, konspirált módon átadott, átvett pénzüsszegek fel nem ismerhető illegális forrására vonatkozó védői érvelés nem fogadható el.

[223] Terhelt27 XXVII.r. vádlott esetében a vádlott – egyébként részletes, bűnösségére is kiterjedő beismerő – vallomása mellett további terhelő bizonyítékok is rendelkezésére álltak: így Terhelt3 III.r. vádlott őt pénzzszállítóként jelölte meg, és Terhelt9 IX.r. vádlott is beszámolt arról, hogy pénzzszállítás kapcsán találkozott vele. Kiemelést érdemel ezen túl a XXVII.r. vádlott feleségének, tanú251-nek a tanúvallomása, aki gyakorlatilag a vádlott beismerő vallomását minden tekintetben alátámasztotta, de kitért vallomásában arra is, hogy a férje számára egy idő után gyanússá vált a pénzzszállítás módja, és felmerült benne az is, hogy egy „bűnsszövetkezet megbízásait” teljesíti. Ezen túlmenően a lehallgatási anyagban több esetben említi Terhelt3 és Terhelt4 is a nevét, mint „öreg sofőrét”. Mindezen bizonyítékok még a vádlott beismerő vallomása nélkül is messzemenően megalapozzák a vádlott tényállásban írt magatartását.

[224] terhelt28 XXVIII.r. vádlottnak a védője által megismételt érdemi védekezésével szemben nincs realitása annak, hogy a Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV.r. vádlott kérésének megfelelően saját nevére nyitott bankszámlára a két egymás utáni napon teljesített közel 82 millió forintos befizetéssel, majd annak azonnali dollárra konvertáltatásával kapcsolatban nem merült fel benne annak bűncselekményből származó eredete. E tény felismerhetősége pedig a pénzzmosás bűncselekményének a megállapításához elegendő körülmény, ahogy erre korábban kitért a másodfokú bíróság, a bűncselekmény részleteinek ismerete nem szükséges.

[225] Terhelt11 XI.r. és Terhelt12 XII.r. vádlottal kapcsolatban a másodfokú bíróság az alábbiakban a III. tényállási pontra vonatkozó bizonyítékokkal együtt fejti ki a fellebbezésekkel összefüggő álláspontját.

[226] Az elsőfokú bíróság a tényállás III. pontjában részletezett „cigarettaacsempészet” tekintetében is körültekintően értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat, arra is rámutatva, hogy a titkos adatszerzés során rendelkezésre álló információkat milyen szempontok alapján vonta értékelési körébe. Ez utóbbi kapcsán maradéktalanul egyetértett a másodfokú bíróság azzal az okfejtésével, hogy az így megszerzett adatok önmagában a bűncselekmény elkövetésének bizonyítására kétséget kizáró módon nem alkalmasak, azonban a bizonyítékok mérlegelésének van egy másik jelentős szempontja is, mégpedig az, hogy azokat a további, rendelkezésre álló bizonyítékokkal – így különösen házkutatás során lefoglalt magyar adójegy nélküli cigaretta tényével, mennyiségével, a cigaretta szállítására alkalmas rejtékhelyes és az egyes vádlottakhoz köthető gépkocsik lefoglalásának tényével, az elfogott cigarettaszállítmányok adataival, továbbá a rendelkezésre álló vádlotti beismerő (esetenként mást terhelő) vallomások tartalmával – egybevetve is értékelni kell. Az elsőfokú bíróság ennek kifogástalanul eleget téve minden egyes tényállási pontra vonatkozó bizonyítékot pontosan megjelölt, egybevetett, és ekként levont következtetéseiről is kellő alaposággal számot adott.

[227] Az elsőfokú bíróság e bizonyítékokat értékelő tevékenységének szempontjait, és annak elveit elfogadva a másodfokú bíróság az egyes tényállási pontokra vonatkozó bizonyítékok szükségtelen megismétlése helyett az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezések tükrében vizsgálta annak megalapozottságát.

[228] Az ügyész az elsőfokú bíróság ítéletének Terhelt7 VII.r., Terhelt16 XIV.r. Terhelt17 XVII. r. Terhelt26 XXVI.r. és Terhelt31 XXXI.r. vádlottal kapcsolatos felmentő rendelkezése ellen e vádlottak bűnösségének megállapítása és velük szemben büntetés kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést.

[229] A másodfokú bíróság az ügyészi fellebbezésben foglaltakat elfogadni azért nem tudta, mert megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság valamennyi felmentéssel érintett vádlott tekintetében a bizonyítékok teljeskörű, törvényes és észszerű mérlegelését követően jutott arra a következtetésre, hogy bűnösségük a vád tárgyává tett bűncselekmények tekintetében nem állapítható meg kétséget kizáró bizonyossággal.

[230] Így Terhelt7 VII.r. vádlott esetében a lehallgatott telefonbeszélgetések – amelyek kétségtelenül jövedéki adózás alól elvont cigaretta vásárlással kapcsolatosak – a telefonszámok alapján valóban nem köthetők egyértelműen a VII.r. személyéhez. Az ügyészi fellebbezésben megjelölt nyomozati iratok III. kötet 100. oldalából feltárhatóan a beszélgetésben megjelölt név80 nevű férfi által használt telefon hívószáma (hívószám11) tanú253 nevű, míg a további beszélgetésekben a név80 nevű személy a hívószám12 telefonszámon beszél, amelyhez nincs előfizetői adat. A későbbiek során e telefonszámmal a rendőri jelentések Terhelt7 személyét rendelték, dacára annak, hogy a telefonszámot a Telenor technikai számaként határozták meg. Ezen túlmutatóan az eljárásban Terhelt7 VII.r. vádlottól nem foglaltak le olyan tárgyat, amely bűncselekmény elkövetésére utalna, vagy ahhoz köthető lenne. Szintén nem került bizonyításra az sem, hogy a VII.r. vádlott volt az, aki a NAV járőreivel incidensbe került 2015. áprilisában. A gépkocsi vezetőjét ellenőrzés alá nem vonták, így a 2005-ös cigarettaacsempészet során közúti baleset okozásával is járó, a vádlotthoz köthető hasonló eset – anélkül, hogy a NAV járőreinek a vádlott személyére vont következtetésére elfogadható magyarázat létezne – nem alkalmas a már eleve meglévő kétségek eloszlatására, és a vádlott büntetőjogi felelősségének megalapozására.

[231] Terhelt16 XVI.r. és Terhelt17 XVII.r. vádlottak tekintetében is a bizonyítékok mérlegelésével vonta le következtetéseit, amelyekben a másodfokú bíróság hibát nem észlelt.

[232] A XVI.r. vádlott esetében egyetértett azzal, hogy nem igazolható kétséget kizáróan az, miszerint tudtával és engedélyével tárolt fia, Terhelt3 III.r. vádlott a közös tulajdonukban álló ingatlanban adózás alól elvont cigarettát. Indokoltan hivatkozott az elsőfokú bíróság ebben a tekintetben a 2015. május 26. napján a XVI.r. vádlott házának garázsában lefoglalt cigarettával kapcsolatban meghozott közigazgatási határozat tartalmára is, melyből megállapítható, hogy a cigaretta a III.r. vádlott tulajdonát képezte, és már abban az eljárásban sem volt igazolható, hogy arról a XVI.r. vádlott tudomással bírt. A közeli hozzátartozói viszony önmagában ennek megalapozásához nagyon kevés, és általában éppen ellenkező következtetésre nyújt alapot: a hozzátartozói bizalom a közös tulajdon mikénti használatával kapcsolatban inkább közönyt, mintsem érdeklődést vált ki, nem jellemző az, hogy egy anya kikérdezze a fiát arról, hogy a számára egyébként teljesen indifferens helyiségben (garázsban) mit tárol, emellett az, hogy ha tudott volna róla, az (részesi felelősséget megalapozó) beleegyezést még mindig nem jelent, hovatovább, mégha így is lett volna, egyáltalán nem várható el a hozzátartozótól, hogy egyet nem értése esetén feljelentést tegyen. Az elkövetők rendszerint pontosan ezt használják ki, hiszen nagyobb biztonságban lehet ilyen körülmények között bűncselekményből származó dolgokat különösebb erőfeszítések és ráfordítások nélkül tárolni.

[233] Ezen túlmenően téves az ügyésznek XVI.r. vádlott cselekvőségének bizonyítására felhozott, és pontosan hivatkozott TASZ jelentések tartalmával kapcsolatos érvelése is, ugyanis ezek még utalás-szerűen sem tartalmaznak olyat, hogy a XVI.r. vádlott a cigaretta átvételében, átadásában részt vett volna.

[234] Terhelt17 XVII.r. vádlott esetében a tőle lefoglalt csekély mennyiségű jövedéki adó alól elvont cigaretta feltalálásából és Terhelt3 III.r. vádlotthoz kapcsolódó lehallgatási anyagok azon tartalmából, hogy esetenként kétségtelenül használta a testvére ingatlanát is cigaretta tárolására, nem téves az a ténybeli következtetés sem, hogy mindezekből a XVII.r. vádlottnak nem kellett szükségszerűen felismernie azt, miszerint a testvére bűnszervezetet működtet, és tevékenységével a bűnszervezet támogatásában vesz részt. Helyesen vizsgálta az elsőfokú bíróság maradékcselekményként az orgazdaság megállapíthatóságát is, és helytállóan rögzítette, hogy az elkövetési érték a szabálysértési értékhatárt nem haladta meg.

[235] Terhelt26 XXVI.r. vádlott felmentéssel érintett - a tényállás III/14. pontban leírt - cselekménye kapcsán az ügyészi fellebbezés az elfogott és Terhelt3rel folytatott telefonhívások miatt látta megállapíthatónak a vádlott bűnösségét.

[236] Ezzel szemben az elsőfokú bíróság rámutatott arra, hogy bár kétségtelenül terhelő körülmények is felmerültek a XXVI.r. vádlottal kapcsolatban, de olyan konkrét, a telefonbeszélgetésekből megállapítható adat, amely külföldi szállítások megtörténtét, mennyiségét, időpontját igazolták volna, nem álltak rendelkezésre. A beszélgetések tartalmát is elemezve indokoltan vélelmezte az elsőfokú bíróság azt is, hogy a cigarettaszállításokat a vádlott önállóan, a III.r. vádlottal párhuzamosan (vagyis tőle függetlenül) végezhette. Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét –

minthogy az törvényes, és a logika szabályainak is megfelelt – elfogadta, így egyetértett azzal, hogy a vád tárgyává tett orgazda magatartás e vádlott terhére sem állapítható kétséget kizáró bizonyossággal.

[237] Terhelt31 XXXI.r. nyomozás során tett vallomását az elsőfokú bíróság törvényes okok alapján zárta ki a bizonyítékok köréből amiatt, hogy a Be. 167.§ (5) bekezdése értelmében a hatóság azt a terhelt büntetőeljárási jogainak lényeges sérelmével szerezte be. Ez az elsőbírói indokolás helyes, hiszen az iratok teljes mértékben igazolták azt, hogy a terhelt védőjének értesítése a gyanúsított kihallgatásáról nem volt szabályszerű, azon az eljárási cselekmény időpontját nem tüntették fel.

[238] E vádlotti vallomáson túl pedig olyan terhelő bizonyíték, amely azt igazolná, hogy a Kft6. ügyvezetését színlegesen átvételével a kft. tulajdonát képező rejtkehelyes gépkocsikkal történő csempészett cigaretta szállítását támogatta, illetve nyújtott segítséget, egyáltalán nem volt, és ilyenre az ügyészség sem hivatkozott. A cég pusztán átvételéből erre csak nagyon távoli, a feltételezéshez, az egyszerű gyanúhoz elegendő következtetés vonható, amely a kétséget kizáró bizonyossághoz nem elégséges.

[239] Ugyanakkor a védelmi perorvoslatok is az elsőfokú bíróság mindere kiterjedő, helyes mérlegelését támadták.

[240] A III.r. vádlott védőjének a cigaretta mennyiségének meghatározására használt mértékegységekre vonatkozó kifogása alaptalan, mert az elsőfokú bíróság minden esetben karton és doboz mértékegységet használt a cigaretták mennyiségének megállapításánál, az pedig szintén egyértelmű, hogy egy karton cigaretta 10 doboz cigarettának felel meg. Ládára vagy szádra vonatkozó cigarettával kapcsolatos mennyiségi utalást a másodfokú bíróság e vádlottnál nem talált.

[241] Megalapozatlannak találta a másodfokú bíróság azt a védelmi hivatkozást is, hogy a lefoglalással érintett dokumentumok alapján megállapítható, hogy nagyobb mennyiségű magyar zárjegyes cigaretta is volt a lefoglalt tárgyak között, melyeknek a mennyiségét az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta. Ebben a tekintetben a másodfokú bíróság azt emeli ki, hogy minden lefoglalással érintett esetben ukrán vagy szerb zárjegyes cigarettát tárt fel a hatóság, magyar adójeggyel ellátott cigaretta lefoglalására nincs adat, de erre a hatóságoknak jogszerű alapja és oka sem lett volna.

[242] A IV.r. és XV.r. vádlottak védőjének érvelésével szemben egyértelműen megállapítható, hogy külföldi (jellemzően ukrán és szerb) zárjegyes cigaretták szállítása és megszerzése köthető a IV.r. és a XV. r. (mint ahogy az ebben a vádpontban érintett többi) vádlottakhoz, ezen kívül a szállítások megtörténtének igazolására IV.r. vádlott tekintetében az elsőfokú bíróság rögzítette a lakóhelyén történt lefoglalás során feltalált magyar zárjegy nélküli cigaretták mennyiségét, továbbá a tulajdonát képező, cigaretta szállítására alkalmas, rejtkehellyel ellátott Volvo S 80 típusú, és a Terhelt3 tulajdonát képező hasonlóan átalakított típus3 gépkocsi feltalálását.

[243] Terhelt15 XV.r. vádlott tekintetében szintén lefoglalásra került a III.r. vádlottal közös lakóhelyén több doboz ukrán zárjeggyel ellátott cigaretta, továbbá a III.r. vádlott lehallgatási anyagából feltárhatóan a cigaretta-értékesítésből származó pénz átvételében, adott esetben a házban tárolt cigarettából a vevők kiszolgálásában is közreműködött.

[244] Az V.r. vádlott védőjének a fellebbezés indokolásában foglalt érveire – a már korábban kifejtetteken kívül – reagálva a másodfokú bíróság elsősorban azt hangsúlyozza, hogy az V.r. vádlottal szemben közigazgatási eljárásban kiszabott szankció – azaz a jövedéki bírság – semmilyen értelmezés szerint nem tekinthető büntetőjogi értelemben vett büntető jellegű szankciónak, így a tőle 2015. május foglalt 2114 doboz ukrán zárjeggyel ellátott cigarettára nézve ítélt dolog nem áll fenn, a jövedéki bírság eljárási akadályt nem képez.

[245] Nem értett egyet a másodfokú bíróság a védőnek azzal az érvelésével sem, hogy az V.r. vádlottra nézve terhelő vallomást tett – időközben elhunyt – Terhelt25 vallomása a bizonyítékok körében ne volna értékelhető. Maga a védő adta elő, hogy Terhelt25 védőjének az értesítése a gyanúsított kihallgatásáról megfelelő időben megtörtént, a védő jelezte, hogy akadályoztatása miatt azon nem tud részt venni, így az ennek ismeretében is megtett vádlotti vallomás törvényes módon beszerzett bizonyítékként értékelendő. Megjegyzést érdemel e körben az is, hogy éppen Terhelt25 vallomásának bizonyítékkénti felhasználhatósága tekintetében részletes, igazságügyi elme- orvosszakértő bevonására is kiterjedő bizonyítási eljárást folytatott le, melynek eredményeként olyan körülményt, amely néhai XX.r. vádlott vallomásának a bizonyítékok köréből kizárását indokolta volna, nem volt feltárható.

[246] Terhelt8 VIII.r. és Terhelt9 IX.r. vádlott vádlottak beismerő vallomása a pénzzállításokban való közreműködésen kívül a cigarettacsempészetre is kiterjedt, és mindketten utaltak a vallomásaikban arra, miszerint tisztában voltak azzal, hogy akár börtönbe is kerülhetnek, ennek tudatában fogadták el Terhelt3 ajánlatát.

[247] Tévesen hivatkozott a VIII. és IX.r. vádlott védője arra is, hogy a vádlottak által szállított cigaretta magyar zárjeggyel volt ellátva, mint ahogy arra is, hogy tőlük az eljárás során nem foglaltak le adózás alól elvont cigarettát. Az iratokból feltárhatóan a IX.r. vádlottól 20 teljes és 1 felbontott doboz cigaretta zárjegy nélküli cigaretta került lefoglalásra és ezzel kapcsolatban vele szemben 30.000 forint jövedéki bírság kiszabására is sor került. (nyom iratok X. kötet 299-313. oldala)

[248] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a tényállás alapjául okkal fogadta el a VIII.r. és IX.r. vádlottak nyomozás során tett, önmagukra és társaikra nézve is terhelő tartalmú beismerő vallomását, melyet a lehallgatási anyag elsőfokú ítélet szerinti összefoglaló táblázata (I. fokú ítélet 123-127. oldal), továbbá a lefoglalással kapcsolatos okirati bizonyítékok is alátámasztottak.

[249] A kizárólag a tényállás III. pontjában érintett Terhelt10 X.r. vádlott védőjének érvelésével kapcsolatban a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú ítélet III/13. pontjában a bizonyítékok helyes értékelése útján megállapított tényállásból a X.r. vádlott terhére megállapított orgazdaság büntettének valamennyi tényállási eleme feltárható. A X.r. vádlott egyéb iránt ténybeli beismerő vallomást tett, de a bűnösségét tagadta azzal, hogy ő kizárólag tolmácsként segített Terhelt3nek. Ezzel szemben az elsőfokú bíróság a helység14-i

szállítással kapcsolatban rendelkezésre álló lehallgatási anyag alapján indokoltan állapította meg, hogy a X.r. vádlott nem egyszerű fordító volt, hanem aktívan közreműködött a szállítókkal történő kapcsolattartásban, és a cigarettarendelések leadásában, amely után rendszeresen jutalékot kapott. Ugyanezen bizonyítékokból az elsőfokú bíróság a X.r. vádlotthoz köthető cigaretta mennyiségét is aggálytalanul tudta megállapítani, ebben a tekintetben is a kétségeket a vádlott javára figyelembe véve, legalább 113.290 dobozban, szemben a vádiratban megjelölt és a védő által hivatkozott 206.800 dobozzal.

[250] Ezen túl a X.r. vádlott érintettségére utalt a tőle lefoglalt nagyobb mennyiségű, adózás alól elvont fogyasztási dohány lefoglalása is.

[251] Azt pedig, hogy a X.r. vádlottat a cselekménye elkövetésében a rendszeres haszonszerzés célzata motiválta, a Terhelt3rel az egyes szállításokhoz köthető hasznára vonatkozó, lehallgatott telefonbeszélgetései („fedőnév” 1058; 1666; 2156) igazolják.

[252] Terhelt11 XI.r. vádlott védője fellebbezésében azzal érvelt, hogy védenca az elsőfokú ítéletben megállapítottak szerint ugyan részt vett a pénz- és cigarettaszállításokban, de ténylegesen semmilyen tevételes magatartást nem tanúsított, csupán utas volt, nem ismerhette fel sem azt, hogy bűnszervezethez kapcsolódik a tevékenysége, de még azt sem, hogy bűncselekmény elkövetéséhez nyújt segítséget.

[253] Ezzel szemben az elsőfokú bíróság logikus értékeléssel mutatta be e vádlott magatartását, és annak bűncselekményben elfoglalt szerepét, amely mindössze annyi volt, hogy a tevékenység bűnös látszatát leplezze a saját és a vele utazó kisgyermek jelenlétével. Emellett – a védelem által kifogásolt, de a bizonyítékok körében törvényesen értékelt beismerő vallomását is alapul véve – pontosan megállapítható, hogy tisztában volt a nagyobb összegű és rendszeres pénzzállítások illegális voltaival, hiszen maga kérdezte meg Terhelt12t, hogy „sok pénzről van-e szó”, aki erre azt válaszolta, hogy igen. Valamennyi szállítással kapcsolatban tudta, hogy a gépkocsiban kialakított rejtékhely van, a pénzt és a cigarettát is abban kellett elhelyezni, de előfordult egy olyan eset is, mikor maga is részt vett a cigaretta kirakodásában. Jóllehet, ez utóbbit a törvényszék (egyébként helyesen) még mindig a részesi magatartás határain belülnek értékelte, nagyobb jelentősége abban állt, hogy a vádlott védekezését alapjaiban kérdőjelezte meg. Ezeken túl, pedig vallomásában kitért arra is, hogy rossz anyagi helyzete miatt fordult Terhelt3hez, aki felajánlotta számára ezeket a munkákat, amelyekért minden esetben napi fizetést kapott, mindez természetesen nem munkaviszony-jellegű foglalkoztatást takart. Mindezekből reálisan a XI.r. vádlott esetében a védői álláspont szerinti „könnyelmű belenyugvás” nem vélelmezhető, ellenkezőleg: tökéletesen tisztában volt azzal, hogy magatartásával büntetendő cselekményből származó vagyon, dolog átvételében és elidegenítésében szándékosan, sőt, célzatosan (haszonszerzés miatt) működik közre.

[254] Terhelt12 XII.r. vádlott az a személy, aki valamennyi részecselekményben érintett, hosszú időn át a pénzzállításokban, befizetésekben, de a cigarettaszállításban is szerepet vállalt, így teljes egészében rálátása volt a Terhelt3 III.r. vádlott által irányított és működtetett bűnszervezetre. Tartalmában bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomását a lehallgatási anyagokon túl a banki befizetésekkel és számlanyitásokkal kapcsolatban rendelkezésre álló okirati bizonyítékok, az elfogásakor a rejtékhelyes gépkocsijából, majd a házkutatás során lakóhelyéről lefoglalt magyar adójegy nélküli cigaretta ténye is alátámasztja. Mindezen

adatok összevetése alapján az elsőfokú bíróság a cselekményével érintett mennyiséget ennek figyelembe vételével helytállóan állapította meg, egyben vetette el a XII.r. vádlottnak utóbb az erre vonatkozó és nyilvánvalóan a felelősségének enyhítését célzó vallomását.

[255] A tényállás III/5. pontjában Terhelt15 XV.r. vádlott cselekvősege tekintetében az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékokkal összhangban (elsőfokú ítélet [395] bekezdés) rögzítette, hogy Terhelt3 III.r. vádlottnak az adózás alól elvont cigaretta tárolásával, átvételével, illetve pénz átadással-átvétellel rendszeresen, szándékosan segítséget nyújtott a bűncselekmény elkövetéséhez, és számára az is felismerhető volt, hogy férje a cselekményt rendszeres haszonszerzési cézzal követi el. Így a XV.r. vádlott a lakóházából lefoglalt 31.840 forint értékű magyar zárjegy nélküli cigarettára korlátozott felelőssége nyilvánvalóan nem áll összhangban a tényállás fenti megállapításainak. A másodfokú bíróság a Be. 7.§ (4) bekezdésében írt szabály alapján ezért megállapította, hogy a lefoglalt cigarettával együtt legalább 50.001 forint értéket elérő, de pontos mennyiségi adat hiányában bizonyíthatóan 500.000 forintot meg nem haladó jövedéki adózás alól elvont termék elrejtésében és elidegenítésében működött közre.

[256] Terhelt18 XVIII.r. vádlottal kapcsolatban a védőjének a bizonyítékok elégtelenségére, illetve védence tekintetében a lehallgatási anyagok kizárólagosságára hivatkozása nem megalapozott. Az elsőfokú bíróság helytállóan hivatkozott arra, hogy a bizonyítékok összességében történő értékelésével az elkövetési mód, időpont beazonosítható volt, ezen túl a XVIII.r. vádlotthoz köthető tehergépkocsik EÁKER adatainak és a lehallgatási anyagok összevető értékelésével e vádlott közreműködése konkrét elkövetési időpontokra vonatkozóan legalább 11 alkalommal volt meghatározható.

[257] Terhelt22 XXII.r. vádlott esetében éppen az elsőfokú bíróság mutatott rá helyesen arra, hogy az egyéb bizonyítékok hiányában különös gonddal kellett vizsgálni e vádlott tekintetében a lehallgatási anyagok elfogadhatóságát, és hasonlóan a XVIII.r. vádlotthoz – a Terhelt3 III.r. vádlott cselekvőségét és terhelt28 XXVIII.r. vádlottnak az azonos módon elkövetett helység14-i szállításokban történő érintettségét alapul véve – indokoltan mutatott rá arra, hogy a XXII.r. vádlottal kapcsolatos III/15. pontja teljes mértékben illeszkedik a bűncselekmények sorozatába, és e lehallgatási anyag éppen ezt igazolja. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a védő egyébként az elsőfokú bíróságnak terhelt28 XXVIII.r. vádlottra tett utalását félreértelmezte, helyesen ez úgy értendő, hogy bár a franciaországi szállításokkal kapcsolatban ez utóbbi vádlott szerepére is utalt a lehallgatás tartalma (elsőfokú ítélet [419] bekezdése), erre vonatkozó vád hiányában azonban ilyen ítéleti ténymegállapítás nem volt tehető.

[258] A tényállás III/21. pontjában az elsőfokú bíróság ugyancsak az iratok tartalmának megfelelően rögzítette azt, hogy Terhelt30 legalább két alkalommal szállított adózás alól elvont cigarettát helység6ba, amely út során Terhelt32 is elkísérte.

[259] Így a szállítások számából, valamint Terhelt32 XXXII.r. vádlott ténybeli beismerő vallomásából az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy XXX.r. vádlott legalább két esetben működött közre jövedéki adó alól elvont termék értékesítésében. Tekintettel a IV.r., a XII.r., a XXXII.r. és a XXXV.r. vádlottól az elfogásakor lefoglalt egyszeri alkalommal szállított cigaretta mennyiségére és többmillió nagyságrendű értékére, az egyes

– elsőfokú bíróság által elfogadott – vádlotti vallomásokban is megjelenő szállítási adatokra, az elsőfokú bíróság azon következtetése, hogy a teljes elkövetési érték XXX.r. Terhelt30 esetében e kétszeri szállítás alkalmával csak 100.000 forintnyi nagyságrendet ért el (alkalmanként így kb. 50 doboz cigarettát szállítva), logikátlan. Jóllehet, pontos mennyiségi adat e vádlott vonatkozásában nem volt feltárható, az azonban egészen bizonyos, hogy esetében ez az érték az 500.000 forintot meghaladta, de az 5 millió Ft-ot igazolhatóan nem lépte túl.

[260] Terhelt35 XXXV.r. vádlott felmentésre irányuló fellebbezését sem találta a másodfokú bíróság megalapozottnak. Az elsőfokú bíróság ebben a tekintetben is kellő alaposággal mérgelte a bizonyítékokat. E vádlott által vezetett szállítmányt a hatóság 2015. március 31. napján elfogta és a szerelvényből 3.688.800 forint értékű, rejtkehelyen szállított jövedéki adó alól elvont cigarettát foglaltak le. Azon túl, hogy Terhelt32 vallomásában beszámolt arról, miszerint Terhelt6 a sofőröket a cigarettaszállításba beavatta, a szállított cigaretta értékére is figyelemmel nem fogadható el, hogy azt úgy bízták rá XXXV.r. vádlottra, hogy arról nem volt tudomása.

[261] Az elkövetési érték tekintetében is mindenben osztotta a másodfokú bíróság a törvényszék álláspontját.

[262] Olyan cigaretta-szállítmányok esetében, amelynél lefoglalás nem volt, vagy a lefoglalt dohányáru Magyarországon legális forgalomban nem volt, az elkövetés idején Magyarországon forgalomban lévő legolcsóbb cigaretta kiskereskedelmi forgalmi árát kellett alapul venni. Ez a jövedéki bírságot kiszabó határozatokból feltárhatóan az elkövetési időben 834 forint volt. Hangsúlyozandó, hogy ez nem tény, hanem vélelem, amely nem a valóságot tükrözi, hiszen ennél bizonyosan nagyobb értékre követték el a cselekményt a vádlottak, kiindulva abból, hogy döntően márkás (Magyarországon is minőségi) termékek kerültek lefoglalásra, ilyenek tűnnek ki a lehallgatási anyagból is, és ilyen jellegű termékekkel volt elérhető nagyobb haszon, amely a vádlotti magatartás egyértelmű célja volt (az azzal együtt járó befektetések, kockázatok ellensúlyozására). Ez tehát a lehető legkedvezőbb elbírálást vonta maga után.

[263] Ehhez képest a XVIII.r. vádlott védője tévesen hivatkozott arra, hogy Terhelt12nal szemben jövedéki bírságot kiszabó határozat alapján a legalacsonyabb kiskereskedelmi árú cigaretta az elkövetés időpontjában 695 forint volt, így ennek figyelembevételével védenca esetében (is) a teljes elkövetési érték nem éri el az 50 millió forintot. Az elsőfokú bíróság az ítéletének [406] bekezdés 2. pontjában részletesen foglalkozott a védő által hivatkozott jövedéki bírságot kiszabó határozattal, amelyből feltárhatóan – és az iratok tartalmával egyezően – ez az összeg nettó értéket takar, a kiskereskedelmi forgalmi érték ennek általános forgalmi adóval emelt összege, azaz 883 forint volt. Minthogy pedig ez utóbbi az, amely elkövetési értéként számításba jön, a 883 forint nem kedvezőbb az elsőfokú bíróság által figyelembe vett 834 forintos értéknél, amellyel számítva a XVIII.r. vádlottat terhelő érték még mindig meghaladja a terhére rótt bűncselekmény értékhatárát.

[264] Ugyanakkor észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletének indokolásában helyesen kifejtettek szerint pontosan meghatározott elkövetési értékekhez

képest tényállásban – vélhetően számítási hiba miatt – eltérő összegeket jelölt meg, amely a III/8., 10., 11.,12.,13.,18.,19., 20. és 23. pontok előzőeknek megfelelő pontosítását igényelte.

[265] A felmentéssel érintett III/1.,3.,14., és 22. pont tekintetében a másodfokú bíróság a tényállás kiegészítését annyiban látta szükségesnek kiegészíteni, hogy abból a felmentéssel érintett cselekmény pontos adatai – így különösen a vád tárgyává tett elkövetési értékek – kitűnjenek, hiszen ez alapozta meg Terhelt7 VII.r, Terhelt23 XXIII.r. és Terhelt26 XXVI.r. és Terhelt31 XXX.r. vádlottak vád tárgyává tett cselekményeinek jogi értékelését, amelyre a törvényszék felmentő döntést hozott.

[266] A tényállás III/4. pontjában az elsőfokú bíróság tévesen mellőzte Terhelt26 XXVI.r. vádlott tekintetében a tényállás megállapítását, ugyanis bár kétségtelen, hogy a vádlottat e cselekménye miatt helység14ban felelősségre vonták, így a „ne bis in idem” alapelv alapján jelen eljárásban a büntetőjogi felelőssége nem állapítható meg, azonban azoknak a tényeknek, amelyekből a tettazonosság megállapítható, a tényállásban történő szerepeltetése nem mellőzhető.

[267] A fentieken túl a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet [163] bekezdésében az elkövetési időpontot egyértelműsítette, illetve a [167] bekezdés terhelt14 vádlotthoz kapcsolódó nyilvánvaló elírási hibát javította ki.

[268] Végül a bünszervezet ténybeli alapjait az erre vonatkozó bizonyítékok törvényes és logikus értékelésével állapította meg a törvényszék az ítéleti tényállásban.

[269] A bünszervezetben elkövetés megállapítása a pénzmosás tekintetében tényekből vont helyes jogi következtetés eredménye, melyet az elsőfokú bíróság az erre vonatkozó bizonyítékok megjelölésével gondosan megindokolt.

[270] A pénzszállításra szervezett elkövetés csúcsán tanú16 állt, a szervezési feladatokkal I.r. vádlottat bízta meg, aki ebben a feleségét is bevonta, majd a bizalom kialakulását követően az egyes feladatokat Terhelt3re és terhelt4ra bízta, akik a futárokkal, pénzbefizetőkkel tartották a kapcsolatot, őket megfelelő utasításokkal látták el, mint ahogy ők az irányító I.r. vádlottól és feleségétől kapott utasításoknak megfelelően jártak el, majd számoltak el irányukba a beérkezett pénzüsszegekkel. Indokoltan mutatott rá arra is az elsőfokú bíróság, hogy éppen a pénzszállítások módja, az összegek nagysága és nyilvánvalón a szervező Terhelt3 személyi felelőssége indokolta azt, hogy futárként, befizetőként olyan rokonokat, ismerősöket vont be, akiket jól ismert és bennük megbízhatott.

[271] Helyes logikai következtetéssel jutott az elsőfokú bíróság arra a megállapításra is, hogy egyedül a XXXIV.r. vádlott esetében nem igazolható, hogy felismerhette azt, hogy bankszámlára történő befizetéseivel egy fokozott szervezettséggel működő elkövetői csoport tevékenységéhez kapcsolódik, mivel ő kizárólag az V.r. vádlottal – a vejével - állt kapcsolatban, az ő kérésének eleget téve fizette be a tőle átvett, de egyébként kirívó összegű, így egyértelműen illegális eredetű eurót.

[272] A cigarettaacsempészettel kapcsolatban az elsőfokú bíróság indokoltan mutatott rá arra, hogy Terhelt3 a pénzszállítás során kialakított személyi kört felhasználva, a pénzszállítások megszakadását követően szervezte meg e cselekmény elkövetését. A döntően azonos személyek mellett az elkövetési magatartás az egyes vádlottak tekintetében is csaknem azonos, a felismerhetően külföldi zárjeggyel ellátott cigaretta megszerzésében, raktározásában továbbításában működtek közre anyagi haszon fejében.

[273] Mindezek alapján azon vádlottak esetében, akik a pénzmosásban is részt vettek nyilvánvalóan annak sajátosságainak ismeretében tisztában voltak azzal is az ennek mintegy folytatásaként ugyanolyan módon megszervezett cigarettaacsempészetben való részvétel során, hogy az ennél a bűncselekménynél szükségszerűen adódó szervezettség jegyein túl mutató, hosszabb időre, bűncselekmény elkövetésére szerveződött, a feladatok megosztásán alapuló, összehangolt működés jegyeit mutató csoport tevékenységében vesznek részt. Ez különösen az elsőfokú bíróság által a bizonyítékok körében pontosan bemutatott lehallgatási anyagok tartalmából is feltárható a III.r. és IV.r. vádlott irányító, szervező és ezzel összefüggésben utasításokat adó szerepe, és terhelt5, Terhelt8, Terhelt9, Terhelt11, Terhelt12 és terhelt28 vádlottaknak illegális eredetű cigaretta megszerzésében, szállításában, továbbításában vállalt feladata is.

[274] A cigarettaacsempészetben érintett Terhelt10 X.r., Terhelt6 VI.r., Terhelt18 Terhelt33 XXXIII.r. és Terhelt22 XXI.r. vádlottak tekintetében a bűnszervezethez megállapításához szükséges tények hiányára vont következtetésekkel is egyetértett a másodfokú bíróság. Ők a szervezet mellett, vevőként önállóan tevékenykedtek, az pedig, hogy bűnszervezet működéséhez, mint az egyes részfeladatokat végrehajtó résztvevők hozzájárultak volna, nem állapítható meg, ellenkezőleg: a saját érdekeik mentén tartják a kapcsolatot Terhelt3rel, adják le rendeléseiket és veszik át az árut. A szállítást végző sofőrök esetében pedig kétségtelenül megállapítható, hogy nem Terhelt3 irányítása alatt végezték a tevékenységüket, hanem a felettük munkáltatói jogokat gyakorló VI.r. utasításainak megfelelően.

[275] Terhelt15 XV.r. vádlott esetében sem állt rendelkezésre olyan bizonyíték, amelyből arra lett volna levonható megalapozott következtetés, hogy tisztában volt azzal, hogy magatartásával a szervezetten működő elkövetői kör tevékenységéhez nyújt segítséget. Terhelt15 a tényállásban leírtak alapján azt kétségtelenül felismerhette, hogy volt férje jövedéki adózás alól elvont terméket szerez meg, amelynek elrejtésében közreműködött, de arra utaló körülmény, hogy ennek érdekében Terhelt3 bűnszervezetet irányít, számára bizonyossággal nem volt felismerhető.

[276] Terhelt23 esetében pedig a vallomásának bizonyítékok köréből kizárására figyelemmel kizárólag a tőle lefoglalt mennyiségű cigaretta tekintetében állapítható meg a büntetőjogi felelőssége, arra, hogy ezt a bűnszervezet érdekében, ahhoz kapcsolódóan raktározta volna, nincs adat, de a terhére rótt bűncselekmény büntetési tételére (2 évig terjedő szabadságvesztés) figyelemmel önmagában is kizárt a terhére a bűnszervezet megállapítása, annak egyik objektív feltétele (az 5 évi szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekmény elkövetése) hiányzik.

[277] Mindezek alapján összességében sem a Terhelt7 VII.r., Terhelt16 XVI.r., Terhelt17 XVII.r., Terhelt26 XXVI.r., Terhelt31 XXXI.r. vádlottak, továbbá a részfelmentés miatt terhelt14 XIV.r. vádlottak terhére a bűnösség megállapítása érdekében bejelentett ügyészi, sem Terhelt1 I.r., Terhelt3 III.r., Terhelt4 IV.r., Terhelt5 V.r., Terhelt6 VI.r., Terhelt8 VIII.r., Terhelt9 IX.r., Terhelt10 X.r. Terhelt11 XI.r., Terhelt12 XII.r., Terhelt13 XIII.r., terhelt14 XIV.r. vádlott, Terhelt15 XV.r., Terhelt18 XVIII.r., terhelt20 XX.r. Terhelt21 XXI.r., Terhelt22 XXII.r., Terhelt27 XXVII.r., Terhelt28 XXVIII.r., Terhelt34 XXXIV.r. és Terhelt35 XXXV.r. vádlottak védőinek a bizonyítékok törvényes mérlegelését támadó, eltérő tényállás megállapítását célzó fellebbezése eredményre nem vezethetett.

[278] Az irányadónak tekintendő tényállásból Terhelt1 I.r., Terhelt3 III.r., Terhelt4 IV.r., Terhelt5 V.r., Terhelt6 VI.r., Terhelt8 VIII.r., Terhelt9 IX.r., Terhelt10 X.r. Terhelt11 XI.r., Terhelt12 XII.r., Terhelt13 XIII.r., terhelt14 XIV.r., Terhelt15 XV.r., Terhelt18 XVIII.r., terhelt20 XX.r., Terhelt21 XXI.r. vádlott, Terhelt22 XXII.r., Terhelt23 XXIII.r., Terhelt27 XXVII.r., Terhelt28 XXVIII.r., Terhelt29 XXIX.r. Terhelt30 XXX.r., Terhelt32 XXXII.r., Terhelt33 XXXIII.r., Terhelt34 XXXIV.r. és Terhelt35 XXXV.r. vádlottak bűnösségére vont következtetés ezért okszerű.

[279] A vádlottakkal szemben vád tárgyává tett bűncselekmények jogi minősítése során az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá arra, hogy azok elkövetése és elbírálása között jelentős anyagi jogi változás következett be. A 2020. december 31-ig hatályban volt Btk. rendelkezéseihez képest az elkövetési tárgy lehetséges köre kiszélesedett (dolog helyett vagyon); az előkészület generálisan büntetendővé vált; az gazdaság tényállásával való kollízió nem releváns már, mivel az gazdaság megszűnt önálló bűncselekménynek lenni, a pénzmosás magában foglalja; a korábbi bűnpártoló jellegű pénzmosás bűnpártolástól való elhatárolása egyértelmű lett. A saját cselekményből származó vagyonra elkövetett pénzmosás nem önálló alakzat, a Btk. 399. § (1) bekezdése szerinti pénzmosás követhető el ilyen vagyonra; leplező (elfedő) célzatú (2) bekezdéses pénzmosásnál az alapcselekmény elkövetőjének esetleges részvétele a pénzmosásban az (1) bekezdésben meghatározott alakzathoz járuló bűnrészséggként értékelhető, azonban a (3) és (4) bekezdéses pénzmosásnál a bűnrészesi közreműködés elvárhatóságot kizáró okot testesít meg és így büntetlenséget eredményez.

[280] A pénzmosásnak négy szándékos változata van: a más vagy az elkövető által elkövetett büntetendő cselekményből származó dologra, eredetleplezési célzattal elkövetett pénzmosás [Btk. 399. § (1) bekezdés] – ez a valódi pénzmosás (dinamikus pénzmosás). A másik a valódi pénzmosásra (saját vagy más alapcselekményét követően) irányuló előkészületi jellegű cselekmény sui generis büntetendő alakzata; azaz az (1) bekezdés szerinti bűncselekmény elkövetése céljából történő előzetes vagyontranszformáló cselekmények [Btk. 399. § (2) bekezdés]. A Btk. 399. § (3) bekezdés szerinti (saját vagy) más által elkövetett büntetendő cselekményből származó vagyonra elkövetett speciális cselekmény, ami a vagyonelkobzás és a vagyonvisszaszerzési eljárás megghiúsításával kapcsolatos, lényegében a bűnpártolás egy speciális esetének tekinthető. A negyedik fajta szándékos pénzmosás olvasztotta magába az gazdaság korábbi magatartásait, ez kizárólag a más által elkövetett büntetendő cselekményből származó vagyonra követhető el [Btk. 399. § (4) bekezdés].

[281] Jelen ügyben az alkalmazandó anyagi jog szempontjából – ahogyan erre az elsőfokú bíróság is utalt – az egyébként változatlan értékhatárok figyelembevétele mellett a

pénzmosás és gazdaság bűnhalmazata, valamint az üzletszerű elkövetés, mint minősítő körülmény az, amely a büntetési tételekre döntő hatással van, és ezek egybevetése útján lehet megalapozottan állást foglalni arról, hogy melyik eredményezi az adott vádlottra nézve a kedvezőbb elbírálást.

[282] Ennek megfelelően az elsőfokú bíróság nagyon szemléletesen, táblázat szerkesztése útján mutatta be a pénzmosás tekintetében az elkövetéskor és elbíráláskor, az gazdaság tekintetében értelemszerűen az elkövetéskor hatályos Btk.-nak a bűncselekményi értékhatárok alapulvételével irányadó büntetési tételkereteit, majd ezek elemzésével helyesen mutatott rá arra, hogy a vádlottak közül Terhelt3 III.r., Terhelt4 IV.r. Terhelt5 V.r. Terhelt11 XI.r. Terhelt12 XII.r. vádlottak esetében az elbíráláskori törvény alkalmazásával az irányadó büntetési tétel 5-10 évig terjedő szabadságvesztés, míg az elkövetéskori törvény alkalmazása esetén a halmazati szabályok alapulvételével 2-12 évig terjedő szabadságvesztés lenne alkalmazható. E tételkeretek a bünszervezetben elkövetés megállapítása mellett – a büntetési tétel felső határának kétszeres emelkedése folytán - az elkövetéskori Btk. alapján 2-24 évre, az elbíráláskori (folytatólagos egység alapján) 5-20 évre súlyosbodik. Ebből látható, hogy esetükben az elbíráláskori törvény enyhébb elbírálást eredményez.

[283] Az ugyancsak mindkét (II. és III.) tényállási pontban érintett Terhelt8 VIII.r. Terhelt9 IX.r. és terhelt28 XXVIII.r. vádlott esetében ugyanakkor az elkövetéskori törvény ad lehetőséget a kedvezőbb elbírálásra, figyelemmel az EBH2004.1101. eseti döntésben írtakra, amely szerint az elkövetés és elbírálás idején eltérő anyagi jogi szabályok közül azokat kell alkalmazni, amelyek összhatásukban nézve a terheltre kedvezőbbek, még ha a terhükre megállapított bűnhalmazatban lévő bűncselekmények egyike ezáltal súlyosabban minősülne is. Ez utóbbi vádlottak tekintetében a súlyosabb (a bünszervezet miatt irányadó) büntetési tétel mellett az elkövetéskori törvény alkalmazását az irányadó büntetési tétel alsó határának kedvezőbb mértéke (2 év szabadságvesztés) indokolta.

[284] Itt kell azonban azt is megjegyezni, hogy tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a bünszervezetben elkövetést a minősítésnél és nem a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezések körében jelölte meg (BH.2009.96.). A bünszervezetben elkövetés ugyanis nem a különös részi minősítő körülmény, hanem a Btk. Általános részének IX. fejezetébe tartozó büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezés. Erre is figyelemmel – túl azon, hogy a jogi minősítésből azt nyilvánvalóan mellőzni kellett – a másodfokú bíróság az erre vonatkozó további jogi indokait a későbbiek során, a büntetés kiszabásának értékelésénél fejti ki.

[285] A tényállás I. pontja szerinti közokirat-hamisítás büntette tekintetében az irányadó tényállás alapján megállapítható Terhelt6 VI.r. felbujtói minősége, mert ő bírta rá Terhelt36t, hogy névleg vállalja el a cég13. vezetői tisztségét, amelynek eredményeként – valós ügyleti akarat hiányában – aláírt okiratok alapján a valótlán adatok közhiteles nyilvántartásba bejegyzésre kerültek.

[286] A tényállás II. pontjában részletezett pénzmosás tekintetében az elsőfokú bíróság helyes jogértelmezéssel, az elkövetéskori és elbíráláskori törvény rendelkezéseivel összhangban fejtette ki jogi álláspontját, melynek eredményeként valamennyi vádlott esetében helyes jogi minősítést alkalmazott.

[287] Így a kizárólag e tényállással érintett Terhelt1 I.r. vádlottnak, aki nem csak megszerezte a bűncselekményből származó pénzösszegeket, hanem szervezőként, irányítóként annak eltitkolása érdekében a pénzügyi szolgáltatások igénybevételét is irányítja, azzal kapcsolatos döntéseket meghozta – az elbíráláskori Btk. rendelkezéseit alapul véve – a Btk. 339.§ (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerinti dinamikus pénzmosás büntetében történő megállapítása helytálló.

[288] Míg a pénzzállítást, bankszámlára befizetést végző vádlottak (Terhelt8, Terhelt9, Terhelt13, terhelt14 terhelt20, Terhelt21, Terhelt27 terhelt28 és Terhelt34) vonatkozásában az elkövetéskor hatályos törvény értelmében magatartásuk dinamikus pénzmosáskénti értékelésével a másodfokú bíróság úgyszintén egyetértett, hiszen a futárként pénzzállítást végző vádlottak a büntetendő cselekményből származó dolgot harmadik személynek megszerezték, míg a bankszámlára befizetők a bűncselekményből származó dologgal kapcsolatban pénzügyi szolgáltatást vettek igénybe annak érdekében, hogy a dolog eredetét elleplezzék.

[289] A 2021. január 1-től (jelenleg is) hatályos anyagi jogi szabályozással érintett Terhelt3 III.r. Terhelt4 IV.r. Terhelt5 V.r. Terhelt11 XI.r. és Terhelt12 XII.r. vádlottak cselekménye a Btk. 399.§ (2) bekezdésében összefoglalt elkövetési magatartások (bűnös eredetű vagyon átvétele, elrejtése, elidegenítésben való közreműködés, pénzügyi tevékenység végzése) figyelembevételével sui generis előkészületi jellegű pénzmosás büntetéként minősül. A vádlottak célja ugyanis az előzőekben részletezett elkövetési magatartások révén az volt, hogy a felismerhetően bűnös eredetű pénzösszegek származását ilyen módon elfedjék, annak jogoszerű látszatát keltsék.

[290] A cigarettacsempészettel (tényállás III. pont) kapcsolatban az elsőfokú bíróság is utalt arra, hogy a költségvetési csalás (Btk. 396.§ (6) bekezdése) és az orgazdaság tekintetében merülhet fel elhatárolási kérdés.

[291] A Btk. 396. § (6) bekezdése értelmében ugyanis költségvetési csalást valósít meg, aki a jövedéki adóról szóló törvényben, valamint a felhatalmazásán alapuló jogszabályban megállapított feltétel hiányában vagy hatósági engedély nélkül jövedéki terméket előállít, megszerez, tart, forgalomba hoz vagy ezzel kereskedik, és ezzel vagyoni hátrányt okoz. Ugyanakkor az elkövetéskori Btk. 379. § (1) bekezdés a) illetőleg b) pontja szerint orgazdaságot követ el, aki a költségvetési csalásból származó vámellenőrzés alól elvont nem közösségi árut illetőleg jövedéki adózás alól elvont jövedéki terméket vagyoni haszon végett megszerez, elrejt, elidegenítésében közreműködik. Az idézett rendelkezések alapján nem szorul magyarázatra, hogy a tényállásban a vádlottnak tulajdonított cselekvőség mindkét törvényi tényállásba beilleszthető. A mikénti minősítés szempontjából ugyanakkor jelentősége annak van, hogy azzal összefüggésben közvetlenül érte-e a költségvetést vagyoni hátrány. A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló (elkövetés idején hatályos) 2003. évi CXXVII. törvény 1. § (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy főszabály szerint jövedéki adóköteles a jövedéki termék belföldi előállítása és belföldre történő behozatala. Ezen túlmenően a Jöt. 15. § (2) bekezdés b) kiegészítő szabályként azt írja elő, hogy adófizetési kötelezettség keletkezik akkor is, ha az adóraktáron kívül jogellenesen előállított vagy harmadik országból, tagállamból belföldre jogellenesen behozott, átvett jövedéki terméket megszerzik, birtokolják, szállítják, felhasználják vagy forgalomba hozzák (kivéve azt az esetet, ha a jövedéki termékekegyeni vállalkozói

tevékenységet nem folytató természetes személy bizonyítja, hogy az adott helyzetben a körülményekből egyértelműen következtethetett a jövedéki termék megszerzésének jogszerűségére). Ez utóbbi szabály lényegében tehát egy már önmagában is büntetendő magatartás tanúsításához fűz szankciót, azaz adófizetési kötelezettséget. E szankciójellegű rendelkezés azonban a büntetőjogi értelemben vett vagyoni hátrány megállapítását nem alapozhatja meg, figyelemmel az így keletkezett adófizetési kötelezettség önkéntes, jogszerű teljesítése elvárhatóságának hiányában. A költségvetési csalás tehát a zárjegy nélküli dohányáru vámellenőrzés megkerülése útján Magyarországra történt behozatalával befejezetté vált, a vádlottak az így behozott dohánygyártmányok megszerzésével, raktározásával, szállításával ahogy azt az elsőfokú bíróság is helyesen rögzítette, az elkövetéskori büntető törvény szerint orgazdaság, az elbíráláskori büntető törvény szerint pedig (figyelemmel az orgazdaság bűncselekményének 2021. január 1. napjától történő hatályon kívül helyezésére, s az elkövetési magatartásoknak a pénzmosás bűncselekményébe történő beépítésére) pénzmosás bűncselekményének minősül.

[292] Ehhez kapcsolódóan megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy azoknál a vádlottaknál, akiknél az elbíráláskor hatályos anyagi jogi rendelkezések kerültek alkalmazásra – III.r., IV.r., V.r., XI.r. és XII.r. vádlottak – és mind a II., mind pedig a III. tényállási pontban leírt bűncselekmények elkövetésében érintettek, a folytatólagos elkövetés nem csak azonos tényálláson belül állapítható meg, hanem az fennállt azonos akaratelhatározásból rövid időközönként, több alkalommal több bűncselekményből származó vagyon megszerzése vonatkozásában is, vagyis a két tényállással érintett valamennyi elkövetési magatartás között. Következésképpen helyesen látta úgy az elsőfokú bíróság, hogy jelen esetben a pénzzszállítások, befizetések és az egyébként hasonló elkövetési magatartással megvalósított magyar adójegy nélküli cigaretták megszerzése, szállítása, értékesítése egymással törvényi egységet képez.

[293] Az ilyen módon helyesen folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntetteként értékelendő orgazda jellegű cselekményeknél az egyes vádlottakhoz köthető elkövetési magatartást is helytállóan jelölte meg az elsőfokú bíróság a jogi minősítésnél.

[294] Az, hogy a III.r. tényállásban leírt cigaretta és dohányáru kereskedelmi mennyiségű jövedéki terméknek minősül, az elsőfokú bíróság a 2003. évi CXXVII. tv. rendelkezéseinek megfelelően pontosan vezette el.

[295] A bűncselekmények elkövetésekor hatályos anyagi jogi szabályok szerint a III. tényállási ponttal érintett további vádlottak orgazdaságként minősülő cselekményeinek jogi minősítése is túlnyomórészt helytálló, az egyes elkövetői minőségek megállapításával ([488] bekezdés) a másodfokú bíróság egyetértett.

[296] Tévesnek találta azonban Terhelt15 XV.r. vádlott tekintetében az elsőfokú bíróság egyébként hibátlanul rögzített és a tényállás III/5. pontjában részletezett cselekményévnél jogi minősítését. A tényállásból feltárhatóan a XV.r. vádlott engedélye a cigaretta tárolására nem egyszeri, a 2015. május 26. napján a hatóságok által feltárt cigaretta tárolására vonatkozott, és ezen kívül a XV.r. vádlott a lehallgatási anyag ismeretében a cigaretta és ellenértékének átadásában, átvételében is közreműködött. A terhére az elsőfokú bíróság is e vádlott terhére is folytatólagos elkövetési magatartást rótt fel, de elkövetési értéként már

csak a tőle lefoglalt 31.840-forint értékű cigaretta megőrzését vette figyelembe (amely helyesen csak orgazdaság vétsége lett volna). A másodfok bíróság által a fentiekben módosított tények és annak indokai alapján azonban esetében az elkövetési érték 50.000 forintnál magasabb, de az 500.000-forintot nem haladta meg. Így már helytálló a bűncselekmény folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett orgazdaság büntettekénti megnevezése, de az ehhez kapcsolódó jogi minősítésnek ezt meghaladóan a III.r. vádlott terhére megállapított üzletszerűséghez is igazodnia kell, következésképpen a vádlott cselekményének helyes minősítése a Btk. 379.§ (1) bekezdés (3) bekezdés d) pontja szerinti.

[297] Hasonló okokból vált indokoltá Terhelt30 XXX.r. vádlott tekintetében az orgazdaság büntetteként értékelt cselekményének eltérő jogi minősítése.

[298] Annak ellenére, hogy az elsőfokú bíróság az ítéleti tényállásban arra a megállapításra jutott, hogy a XXX.r. vádlott legalább két alkalommal szállított helység6ba pótkocsit teherautóval adózás alól elvont cigarettát, ezt a terhére rótt elkövetési értéknél (melyet 100.000 Ft-ot meghaladó ún. kisebb értékben jelölt meg) már figyelmen kívül hagyta. A másodfokú bíróság által a bizonyítékok körében kifejtett érvek alapján módosított tényállásban a terhére immár az 500.000 forintos értékhatárt meghaladó, de az 5 millió Ft-ot túl nem lépő értékű jövedéki adózás alól elvont termék elidegenítésében való közreműködése állapítható meg. Következésképpen cselekménye a Btk. 379.§ (1) bekezdés b) pontjára figyelemmel a (4) bekezdés b) pontja szerint minősül.

[299] Terhelt23 XXIII.r. vádlott terhére megállapított bűncselekmény jogi minősítése összhangban áll az elsőfokú bíróság mérlegeléssel megállapított tényállásával, ezért eltérő minősítés alkalmazására nem volt törvényes ok.

[300] Helyes indokok mentén fejtette ki azonban az elsőfokú bíróság, hogy Terhelt23 XXIII.r., az előzőekben hivatkozott Terhelt32 XXXII.r. és Terhelt35 XXXV.r. vádlott esetében miért nem látott alapot az üzletszerű elkövetési magatartás megállapítására. Az üzletszerűség megállapításának hiányához így Terhelt23 és Terhelt35 esetében a rendszeresség hiányára hivatkozás helytálló, e vádlottak terhére ugyanis igazolhatóan egy-egy bűncselekmény elkövetése kötődik, míg Terhelt32 XXXII.r. vádlott esetén arra nézve nem vonható következtetés, hogy amikor kísérőként „betanulási” célból utazott Terhelt30tel, akkor díjazásban részesült volna, így e vádlott esetében is a rendszeres haszonszerzési célzat hiánya áll fenn.

[301] Az említetteken túlmenően az elsőfokú bíróság a folytatólagosság és üzletszerűség kérdésében valamennyi vádlott vonatkozásában helyesen foglalt állást, és helyes volt az elkövetői minőség meghatározása is.

[302] Mielőtt a másodfokú bíróság az alkalmazott joghátrányokra rátérne, e helyen, vagyis a büntetés kiszabása körében kell visszatérni a bűnszervezet kérdéskörére. Amint arra a másodfokú bíróság a fentiekben már utalt, annak ténybeli alapjaival egyetértett, így ebből következően azzal is, hogy mely vádlottak esetében és miért látott okot annak megállapíthatóságára, és kik voltak azok, akik kívül estek a szervezett bűnelkövetés körén.

[303] A 2019. évi LXVI. törvény 107. §-a módosította a Btk. bűnszervezet fogalmára adott értelmező rendelkezést. Eszerint bűnszervezet a legalább három személyből álló, hosszabb időre, hierarchikusan szervezett, konspiratíván működő csoport, amelynek célja ötévi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmények elkövetése. A módosítás 2019. július 10. napján lépett hatályba. A korábban hatályban volt 459. § (1) bekezdés 1. pontja szerint bűnszervezet a három vagy több személyből álló, hosszabb időre szervezett, összehangoltan működő csoport, amelynek célja ötévi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmények elkövetése.

[304] Az elsőfokú bíróság mérlegelés útján, voltaképpen kétséget kizáró bizonyítékok hiányában állapította meg azt, hogy Terhelt23 XXIII.r., Terhelt34 XXXIV.r. vádlott esetében nem volt igazolható, miszerint felismerhette azt, hogy bankszámlára történő befizetéseivel bűnszervezet tevékenységéhez kapcsolódik. Ez a másodfokú eljárásban nem volt megkérdőjelezhető.

[305] Ugyanilyen okból mentette fel a kizárólag bűnszervezetben részvétel miatt megvádolt Terhelt17 XVII.r. vádlottat, akinek a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján önmagában abból, hogy tudott a testvérének az ingatlanban cigaretta-tárolásáról, nem kellett szükségszerűen felismernie egyúttal azt is, hogy hozzátartozójának e tevékenységével valójában bűnszervezetet működtet, és magatartásával ahhoz nyújt támogatást.

[306] A csak a cigarettacsempészetben érintett Terhelt6 VI.r., Terhelt10 X.r., Terhelt15 XV.r., Terhelt18 XVIII.r., Terhelt22 XXII.r., Terhelt29 XXIX.r., Terhelt30 XXX.r., Terhelt32 XXXII.r., Terhelt33 XXXIII.r. és Terhelt35 XXXV.r. vádlottak vonatkozásában pedig a másodfokú bíróság a módosítást megelőzően hatályban volt Btk. alkalmazása mellett sem értett egyet a bűnszervezetben elkövetés megállapítására irányuló ügyészi fellebbezéssel.

[307] Az elsőfokú bíróság által helyesen levezetettek szerint az, aki egy bűnszervezettől vásárol, vagy annak részére ad el árut, nem válik a szervezet részévé, hiszen mellérendeltségi viszonyban áll, a saját gazdasági érdekei alapján hoz döntéseket. Nem elegendő az sem, ha valaki a tevékenységével ténylegesen segít egy bűnszervezetet, az is szükséges, hogy felismerje a szervezet jellegét, a bűnszervezet törvényi ismérveinek összességét. A jogalkalmazói gyakorlat valóban nem kívánta meg a résztvevők hierarchiában való elhelyezkedését, és ekként elegendő volt annak ténye, hogy valamely elkövető koordináló, szervező vagy irányító szerepben járt el, de az összehangolt működés és a feladatmegosztáson alapuló tervszerűség ugyanígy eleme volt ezen értelmezésnek is. A bűnszervezet, melynek elkövetéséhez a Btk. súlyos büntetési tételelemelő és egyéb hátrányos büntetéskiszabási rendelkezéseket fűzött és fűz, feltételezte a bűnszervezet mint csoport önálló identitását is, melyet a bűnözés mint közös cél fog össze. Ezért önmagában is büntetendő a bűnszervezetben való részvétel. Annak megállapításához tehát önmagában a csoportos és a csempészet bűncselekményének jellegéből szükségszerűen adódó szervezettség jegyeit mutató elkövetés nem elégséges. Így Terhelt10 X. rendű vádlott és Terhelt3 III.r. vádlott kapcsolatát nem irányítási viszony, hanem kereslet és kínálat jellemezte, Terhelt6 VI. rendű vádlott és Terhelt18 XVIII. rendű vádlott önállóan végezték saját tevékenységüket. Noha valóban összehangolták a szállításokat Terhelt3rel, de részben más áruját is fuvarozták, és semmiképp nem tekinthetők terhelt3 beosztottjainak. Terhelt33 XXXIII. és Terhelt22 XXII. rendű vádlott sem volt utasítható arra, hogy árut vegyen át, nevezettek egyszerű vevői voltak Terhelt3nek, így esetükben a piaci viszonyok alakították a kapcsolatot. A sofőrök ugyan

teljesítettek utasításokat, de ezeket nem Terhelt3 adta, hanem a munkáltatói jogokat gyakorló Terhelt6. Azt viszont még a vádirat sem állította, hogy Terhelt6 a sofőrök beszerzésével önálló bünszervezetet hozott volna létre, így hibátlanul utalt arra, hogy ez az eljárásban nem volt vizsgálható. A cigarettát tároló személyek arról biztosan tudtak, hogy Terhelt3 és Terhelt5 orgazdasággal foglalkozik, azonban arra nem volt semmilyen bizonyíték, hogy ők részei lennének egy fokozott szerveződéssel működő bűnelkövetői körnek, amely egyszerre párhuzamosan több személyt is mozgatót.

[308] A büntetés kiszabása körében figyelembe vett bűnösségi körülményekről az elsőfokú bíróság valóban összefoglalóan és nem minden esetben konkrét vádlottakhoz köthetően jelölte meg, ezért e tényezőket a másodfokú bíróság az alábbiak szerint pontosította:

[309] Az időmúlást, mint nyomatékos enyhítő tényezőt az elsőfokú bíróság valamennyi vádlott tekintetében indokoltan értékelte az ügyben, és ennek indokait az ítélet a Be. 564.§ (4) bekezdés a) pontjának megfelelően tartalmazza.

[310] A büntetlen előélet Terhelt3 III.r. és Terhelt6 VI.r. vádlottak kivételével valamennyi vádlott esetében ugyancsak nyomatékos enyhítő körülmény, úgyszintén Terhelt30 XXXI.r. vádlott esetében is, akinek az elsőfokú bíróság által feltüntetett egyetlen korábbi elítélését a nyilvántartási adatok már nem tartalmazzák.

[311] Ellenben Terhelt3 III.r. vádlott visszaesői minősége a terhére súlyosító körülmény, míg VI.r. vádlott büntetett előélete mellett az is súlyosít, hogy korábban ugyanilyen bűncselekmény elkövetése miatt vonták felelősségre.

[312] Az elsőfokú bíróság által az enyhítő körülmények körében értékelt, a bűncselekmény felderítését segítő ténybeli beismerő vallomás Terhelt8 VIII.r., Terhelt9 IX.r., Terhelt11 XI.r., Terhelt12 XII.r., Terhelt14 XIV.r., Terhelt27 XXVII.r. és Terhelt32 XXXII.r. vádlottakhoz köthető.

[313] A bűnsegédi elkövetési magatartás Terhelt11 XI.r., Terhelt15 XV.r. és Terhelt21 XXI.r. tekintetében, míg Terhelt9 IX.r. vádlott terhére megállapított orgazdaság büntetése enyhítő körülmény, a további bűnösnek kimondott vádlottak esetében – kivéve Terhelt23t, aki az orgazdaság vétségéért tettesként felel - a társtettesi elkövetés súlyosít, míg az elbíráláskori törvény alkalmazására tekintettel a III.r., IV.r., V.r., XI.r., és XII.r. vádlottak esetében súlyosít az, hogy a folytatólagosság két tényállási pontban elkövetett számtalan részselekmény vonatkozásában, huzamosabb időn keresztül állt fenn.

[314] Egyetértett ugyanakkor a másodfokú bíróság az ügyészi fellebbezésnek azzal az észrevételével, hogy I.r., III.r. és IV.r. vádlottak tekintetében további súlyosító körülmény az irányító, vezető szerep, valamint a kitartó elkövetési magatartás, miután az I.r. vádlott a XX.r. és XXI.r. vádlott ország6-i elfogását követően is folytatta a cselekményt, míg III.r. és IV.r. vádlott a pénzszállítások tanú16 ország4-i letartóztatását követő megszűnése után a bünszervezetet jövedéki adó alól elvont termék megszerzésére, értékesítésére szervezték át.

[315] Az I.r., III.r., IV.r., V.r., XI.r. és XII.r. vádlottak esetében súlyosító körülmény a pénzmosás kétszeres minősülése.

[316] Terhelt5 V.r. vádlott terhére viszont kétségtelenül súlyosító tényező, hogy idősebb korú rokonát vonta be bűncselekmény elkövetésébe.

[317] A kirívóan nagy – azaz a minősítéshez megkívánt alsó értékhatárt többszörösen meghaladó - elkövetési érték I.r., III.r., IV.r., V.r., VIII.r., IX.r., XII.r., XIV.r., XXVIII.r., és XXXIV.r. vádlottak terhére, míg az értékhatárhoz közeli elkövetési érték a további vádlottak javára szól.

[318] A megromlott egészségi állapotot egyedül Terhelt27 XXVII.r. vádlott javára lehetett értékelni, mert ennek tényét a másodfokú eljárásban igazolta.

[319] Az elsőfokú bíróság –a bűncselekmény jogi minősítéséhez hasonlóan – jól áttekinthető táblázatban mutatta be az egyes vádlottak esetében irányadó büntetés tételkeretet, a szabadságvesztéssel érintett vádlottak esteében a büntetés kiszabása során irányadó középérték és a kiszabott büntetés feltüntetése mellett. E táblázatból kizárólag azok a vádlottak hiányoznak, akikkel szemben az elsőfokú bíróság szabadságvesztésnél enyhébb büntetést, vagy intézkedést alkalmazott.

[320] A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban e vádlottak tekintetében – az ítélet belső arányosságának vizsgálata miatt is – indokolt e tényezők megjelenítése az alkalmazott joghátrány mellett.

[321] Így Terhelt15 XV.r. vádlott esetében a büntetési tétel 3 évig terjedő szabadságvesztés, ennek törvényi középértéke 1 év 6 hónap és az elsőfokú bíróság vele szemben 300 napi tétel, napi tételenként 200 forint, összesen 600.000-forint pénzbüntetést szabott ki.

[322] Terhelt23 XXIII.r. vádlott esetében az irányadó büntetési tétel 2 évig terjedő szabadságvesztés, amelynek középértéke 1 év és az elsőfokú bíróság nevezettel szemben 3 év próbára bocsátást alkalmazott,

[323] Terhelt30 XXX.r. vádlottra nézve a másodfokú bíróság által megváltoztatott minősítés alapján a büntetési tétel 1 évtől 5 évig terjedő szabadságvesztés, melynek középértéke 3 év szabadságvesztés és az elsőfokú bíróság vele szemben 200 napi tétel, napi tételenként 2000 forint, összesen 400.000 forint pénzbüntetést szabott ki,

[324] Terhelt32 XXXII.r. vádlott esetében a büntetési tétel 3 évig terjedő szabadságvesztés melynek középértéke 1 év 7 hónap 15 nap, és nevezettel az elsőfokú bíróság 150 napi tétel, napi tételenként 2000 forint összegű, összesen 300.000-forint pénzbüntetésre ítélte, míg

[325] Terhelt35 XXXV.r. vádlott tekintetében ugyanilyen büntetési tétel és ahhoz tartozó törvényi középérték mellett ugyancsak 150 napi tétel, napi tételenként 2000 forint összegű, összesen 300.000 forint pénzbüntetést szabott ki.

[326] Az előzőekben leírtak alapján az is megállapítható, hogy e vádlottak tekintetében az alternatív büntetés, illetve Terhelt23 esetében az intézkedés alkalmazásának törvényi akadálya nem volt.

[327] A szabadságvesztés büntetés mértékének meghatározásánál az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében értékelt tényezőkön kívül figyelemmel az egyes vádlottakhoz köthető, és a bűncselekményadott bűncselekményi kategórián belüli tárgyi súlyát mutató elkövetési értékekre, továbbá az egyes vádlottaknak a bűncselekménye elkövetésében betöltött szerepére, ezzel kifejezésre juttatva az elkövetők egyéni társadalomra veszélyességének fokát.

[328] Mindezeket a körülményeket a már hivatkozott táblázatban is megjelenítve indokolta meg összefoglalóan az egyes vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát, amelyből feltárható, hogy mely vádlottakkal szemben és milyen okból alkalmazott a Btk. 82.§ (2) bekezdés b) és c) pontja szerint enyhítő szakaszt.

[329] A szabadságvesztések tartamának meghatározása során az elsőfokú bíróság igen méltányosan járt el, nagy nyomattal figyelembe véve az igen jelentős és a vádlottak magatartásától független időmúlást, amikor még a visszaeső és a bünszervezetben irányító, szervező szerepet betöltő Terhelt3 III.r. vádlott esetében is azt a törvényi középértéket el nem érő, a törvényi büntetési tétel alsó határa felé közelítően határozta meg 9 év szabadságvesztésbe.

[330] E büntetésből kiindulva az elsőfokú bíróság a további vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztések esetében az ítélet belső arányosságát maradéktalanul szem előtt tartotta, a büntetések arányban állnak a bűncselekmények tárgyi súlyával, a bűnösségi körülményekkel és megfelelően szolgálják az egyéni és általános bűnmegelőzés céljait is.

[331] Az enyhítő szakasz alkalmazásának indokai Terhelt11 XI.r., Terhelt12 XII.r., Terhelt18 XVIII.r., Terhelt22 XXII.r., Terhelt29 XXIX.r., Terhelt33 XXXIII.r. és Terhelt34 XXXIV.r. vádlottak tekintetében a már hivatkozott, elsőfokú bíróság által készített táblázatból kiolvashatók. Így a jelentős idő időmúlás mellett esetükben nagy súllyal esett latba büntetlen előéletük, Terhelt11 XI.r. vádlott esetében a bűnsegédi elkövetés, Terhelt18 XVIII.r. és Terhelt22 XXII.r., Terhelt29 XXIX.r. és Terhelt33 XXXIII.r. vádlott esetében a minősítéshez tartozó értékhatáron belüli csekélyebb elkövetési érték, míg Terhelt34 XXXIV.r. vádlott esetében idősebb kora és a mindössze néhány napban megállapítható elkövetési idő.

[332] Kétségtelen, hogy Terhelt5 V.r. és Terhelt10 X.r. vádlott esetében az elsőfokú bíróság nem adott indokot az enyhítő szakasz alkalmazására, de ez a másodfokú bíróság álláspontja szerint egyértelműen mindkét vádlott esetében a már többször hivatkozott igen jelentős időmúlással és a vádlottak büntetlen előéletével minden további nélkül magyarázható.

[333] Mindezek alapján a másodfokú bíróság sem az ügyész által indítványozott súlyosításra, sem pedig a vádlottak és védőik enyhítésre irányuló fellebbezését nem ítélte megalapozottnak,

[334] Ugyanakkor Terhelt30 XXX.r. vádlott esetében a másodfokú bíróság által alkalmazott súlyosabb minősülés a belső arányosságot megbontotta. Így esetében már szükségessé vált a pénzbüntetés mellett szabadságvesztés alkalmazása is, melyet a XXX.r. vádlottal szemben a Btk. 82.§ (2) bekezdés d) pontjával a büntetés egyszeres enyhítésével határozott meg. A végrehajtást a Btk. 85.§ (1) és (2) bekezdése szerint próbaidőre felfüggesztette, s az utólagos elrendelése esetére meghatározta annak Btk. 37.§ (2) bekezdés a) pontja szerinti börtön végrehajtási fokozatát, valamint a Btk. 38.§ (2) bekezdés a) pont szerint a feltételes szabadság legkorábbi időpontját is.

[335] Terhelt27 XXVII.r. vádlott szabadságvesztését pedig – súlyos betegségei miatt – ugyancsak a törvényi minimumra, 2 évre enyhítette.

[336] A bűnszervezetben elkövetés kiemelkedő társadalomra veszélyességére tekintettel megállapítása esetén a Btk. számos hátrányos anyagi jogi következmény fűz, melyet az ezzel érintett vádlottak tekintetében összefüggésben meg is jelölte az első fokú bíróság. Így a Btk. 91.§ (1) bekezdése a büntetési tétel felső határának kétszeres felemelését, a Btk. 37.§ (3) bekezdés b/bb) pontja a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát bűnszervezetben elkövetés esetén fegyházban történő meghatározását, míg a Btk. 38.§ (4) bekezdés c) pontja a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéből történő kizárást teszi kötelezővé amellet, hogy a Btk. 86.§ (1) bekezdés b) pontja a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztését is kizárja bűnszervezeti elkövetés megállapítása esetén.

[337] Mindezek ellenére helyesen ismerte fel az elsőfokú bíróság, hogy nincs törvényi akadálya az erre érdemes – IX.r., XI.r. XIII.r., XVII.r., és XXI.r. – vádlottak esetben a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának eggyel enyhébb, börtön fokozatban történő megállapítására, és az alkalmazott rendelkezés indokaira is kitért.

[338] Terhelt6 VI.r., Terhelt10 X.r., Terhelt18 XVIII.r., Terhelt22 XXII.r., Terhelt33 XXXIII.r. és Terhelt34 XXXIV.r. vádlott esetében a szabadságvesztés végrehajtási fokozata a törvény rendelkezéseknek megfelelően börtön, amely a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztésére tekintettel értelemszerűen a Terhelt18, Terhelt22, Terhelt29, Terhelt33 és Terhelt34 esetében a végrehajtás elrendelése esetén irányadó.

[339] A Btk. 50.§ (2) bekezdése alapján, a törvényi feltételek fennállása esetén helytállóan alkalmazott pénzbüntetést haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekmények miatt határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélt azon vádlottakkal szemben, akiknél feltárható volt, hogy megfelelő jövedelemmel, vagyonnal rendelkeznek. A pénzbüntetés napitétel száma és egy napi tételének összege az egyes vádlottak tekintetében törvényes, meghatározásának alapjára az elsőfokú bíróság megfelelő indokolással kitért.

[340] A VIII.r., IX.r., XI.r., XII.r., XIII.r., XIV.r., XXI.r., XXII.r., XXVII.r., XXVIII.r. és XXIX.r. vádlottak tekintetében az ügyészi fellebbezés sérelmezte a pénzbüntetés kiszabásának mellőzését.

[341] Vizsgálva e vádlottak esetében a megfelelő, jövedelem, vagyon meglétét az ügyészi fellebbezéssel érintett vádlottak közül a feltárt és értékelhető, illetve a másodfokú bíróság által kiegészített személyi körülmények alapján kizárólag terhelt14, Terhelt21, terhelt28 esetében vonható le következtetés valamennyi törvényi feltétel fennálltára. Ezért az ügyészi fellebbezéssel egyetértve a másodfokú bíróság nevezett vádlottakkal szemben pénzbüntetést is kiszabott. A pénzbüntetés napi tétel számát a bűncselekményeik tárgyi súlyával, abban betöltött szerepükkel, míg az egy napi tétel összegét az igazolt jövedelmi, vagyoni körülményekre figyelemmel határozta meg.

[342] Kitért az ítéleti indokolásában az elsőfokú bíróság arra is, hogy miért kizárólag Terhelt6 VI.r. vádlott tényállás I. pontjában elkövetett közokirat-hamisítás büntetével kapcsolatban látta törvényesnek a foglalkozástól eltiltás büntetés alkalmazását.

[343] Ezen túlmutatóan az ügyész fellebbezésében arra hivatkozott, hogy Terhelt3 III.r., Terhelt12 XII.r. vádlott és Terhelt18 XVIII.r. vádlott esetében is megállapítható, miszerint e vádlottak a gazdasági társaságok vezető tisztviselői minőségük felhasználásával követték el a bűncselekményeket, ezért esetükben a Btk. 52.§ (1) bekezdés b) pontja lehetőséget biztosít a foglalkozástól eltiltás alkalmazására is.

[344] A foglalkozástól eltiltás értelmezésével kapcsolatos 18/2007. BK vélemény a „foglalkozásának felhasználásával” kitélt kifejezetten arra az esetkörre tartja irányadónak, amikor az elkövető a szándékos bűncselekmény véghezvitele során foglalkozását mintegy eszközül használja fel, más szóval a foglalkozás által adott lehetőséget vagy alkalmat közvetlenül kihasználja. Ennek nem mint lehetőségnek, hanem ténylegesen kell fennállnia. Meg kell tehát állapítani, hogy az elkövető ténylegesen milyen módon használta fel a foglalkozása nyújtotta lehetőséget a bűncselekmény véghezvitelénél.

[345] Adott esetben az elkövetés módjából, az elkövetési körülményekből stb. az állapítható meg, hogy sem a pénzmosással, sem a cigarettaacsempészettel kapcsolatban nem volt szükség a hivatkozott vádlottak esetben gazdasági társaságban betöltött szerepük felhasználására, hiszen a nem ilyen beosztásban lévő vádlott-társaik is azonos elkövetési magatartást tanúsítva követték el bűncselekményeket, Terhelt3 III.r. vádlott pedig előbb az I.r. és II.r. vádlott által működtetett bünszervezethez személyi érdekeltsége miatt csatlakozva irányította a pénzzállításokat, majd e jövedelemforrás megszűnése után maga hozott létre bünszervezetet, amelynek működtetésében foglalkozásának felhasználására szükség nem volt, illetve arra ténylegesen nem került sor, ezért a Btk. 52. §-a (1) bekezdésének b) pontja alkalmazására nincs alap.

[346] A közügyektől eltiltás törvényi feltételei a végrehajtandó szabadságvesztésre ítélt vádlottak esetében fennálltak, így a mellékbüntetés alkalmazása törvényes, tartama a kiszabott főbüntetésekkel is arányban álló.

[347] Terhelt23 XXIII.r. vádlott terhére megállapítható bűncselekmény csekélyebb súlya, és a vádlott büntetlen előélet indokolta vele szemben intézkedés, próbára bocsátás alkalmazását, azonban a jelentős időmúlásra tekintettel azt a másodfokú bíróság a törvényi minimumra, 1 évre mérsékelte.

[348] Terhelt18 XVIII.r. és Terhelt34 XXXIV.r. vádlott védője indítványozta nevezett vádlottak vonatkozásában a Btk. 102.§ (1) bekezdése alkalmazásával előzetes mentesítésben részesítésüket.

[349] A másodfokú bíróság a 8/2015. (IV. 17.) AB határozat [74] bekezdésében foglaltak, illetve a védők indítványának megfelelően vizsgálta az előzetes bírósági mentesítés lehetőségét, de a vádlottak terhére megállapított bűncselekmények jellegére, emelkedő társadalomra veszélyességére tekintettel nem látott alapot az előzetes mentesítés alkalmazására. Az érdemesség vizsgálata során következetes a bírói gyakorlat abban, hogy nem hagyható figyelmen kívül a vádlott bűncselekményhez való viszonyulása, bűnösségének, az általa elkövetett bűncselekmény társadalomra veszélyességének belátása, illetve olyan magatartás, nyilatkozat részéről, amelyből levonható az a következtetés, hogy a tetteivel szembe fordult, azt megbánta. Erre utaló magatartás azonban a büntetőeljárás sem a XVIII.r., sem pedig a XXXIV.r. vádlott részéről a során nem volt feltárható.

[350] A vagyonekbevételezés intézkedés alkalmazásának feltételei az egyes vádlottak tekintetében fennálltak, összességében a tényállásban megállapított gazdagodás mértékével összhangban áll.

[351] Ezen túl a bünszervezetben résztvevő vádlottak esetében a lefoglalt pénzeszközök, továbbá a bünszervezet ideje alatt megszerzett vagyon tekintetében a Btk. 74/A.§ a) pontja szerinti megfordult bizonyítási teher értelmében az elkövetőnek kell igazolnia a vagyonekbevételezés alá eső vagyon legális eredetét, amely jelen ügyben nem volt eredményes, erre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéleti rendelkezéseinek megváltoztatására nem volt törvényes alap. Így a vagyonekbevételezéssel érintett és a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál BL.00323/218. számon kezelt, Terhelt5 V.r. vádlottól lefoglalt 1.620.000 forint tekintetében a pénz eredetére és tényleges tulajdonosára nézve is körültekintően vizsgálódott, a felajánlott ellenbizonyításként bemutatott Terhelt34től és tanú222-től származó nyilatkozatokat értékelte, és helyesen mutatott rá arra, hogy azok a készpénz legális eredetének meggyőző bizonyítására nem alkalmasak.

[352] Kellő gondossággal vizsgálta az elsőfokú bíróság az eljárás során lefoglalt gépkocsik és ingatlanok szerzésének idejét, amelyeknek megszerzésének időpontja a bünszervezet működése alatti időpont, azok esetében a Btk. 74/A.§ a) pontja szerinti vagyonekbevételezés alkalmazása megfelel a törvényi rendelkezéseknek.

[353] A bűncselekmények elkövetésének eszközei tekintetében a Btk. 72.§ (1) bekezdés a) pontja alapján elrendelte elkobzás ugyancsak törvényes.

[354] A Budai Központi Kerületi Bíróság 40.Bny.2408/2015/2. számú végzésével elrendelt ingatlanok esetében a megszerzésük időpontjából szintén az a következtetés vonható

le, hogy Terhelt3 III.r. vádlott azokat nem a bünszervezet működésének ideje alatt szerezte, így azok tanú12 számára történő elajándékozása nem alapozza meg a Btk. 74.§ (2) bekezdésének alkalmazását.

[355] Azoknak a vádlottak tulajdonában álló és tőlük lefoglalt gépkocsiknak, amelyek a bűncselekmények elkövetéséhez nem köthetőek, a lefoglalásának megszüntetése a Be. 320.§ (1) bekezdés a) pontján, míg a kiadása a Be. 321.§ (1) bekezdése alapján ugyancsak helytálló elsőbírói döntés.

[356] Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a Fővárosi Főügyészség ez utóbbi gépkocsikkal továbbá a zár alá vétel feloldásával kapcsolatos ítéleti rendelkezéseket is sérelmezte, s bár indokait ebben a tekintetben nem fejtette ki, miután az elsőfokú ítélet teljeskörű felülbírálata ezekre a rendelkezésekre is kiterjed, megváltoztatásukat a másodfokú bíróság nem látta indokoltnak.

[357] Terhelt5 V.r. vádlott védője észrevételezte, hogy az elsőfokú ítéletben az rendszám6 Fiat Ducato gépjárművet illetően tévesen szerepel, hogy az Terhelt5 tulajdona, mert az ténylegesen terhelt28 tulajdonában állt. E védői hivatkozás alaptalan, az elsőfokú bíróság ugyanis helyesen, a 17. oldal 3. bekezdése a 77. tételeszám alatti és vagyonelekobzás alá vont gépkocsival kapcsolatban terhelt28 tulajdonjogát rögzítette.

[358] Az elsőfokú bíróság járulékos kérdésekben meghozott rendelkezései ugyancsak megfelelnek a jogszabályi rendelkezéseknek.

[359] A bűnjelekkel kapcsolatban az összesített bűnjeljegyzék alapján annyi pontosítást látott indokoltnak a másodfokú bíróság, hogy abból kitűnően nem valamennyi tétel került a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatalának átadásra, így az egyes bűnjelek tárolási helyét kellett megállapítani, míg egyes tételek tekintetében az elsőfokú bíróság elmulasztott rendelkezni, ezért e tárgyakról a másodfokú bíróság a Be. 320.§ (1) bekezdése, továbbá a Be. 320.§ és 321.§-ainak alkalmazásával rendelkezett.

[360] Összességében a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 599.§ (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen, a Be.606.§ (1) bekezdése alapján változtatta meg, egyebekben pedig a Be. 605.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[361] Az elsőfokú bíróság ítélete Terhelt32 XXXII.r. vádlott születési évét tévesen, míg terhelt28 XXVIII.r. vádlott nevét hiányosan (az helyesen Terhelt28) tartalmazta, ezért ezeket az adatokat a hivatalos nyilvántartásoknak megfelelően helyesbítette a másodfokú bíróság. A másodfokú nyilvános ülés eredményeként az egyes vádlottak időközben megváltozott személyi adatait az általuk felmutatott személyi okmányok alapján pontosította, jelölte meg.

[362] terhelt1 I.r. és Terhelt3 III.r. vádlottak által letartóztatásban töltött időnek a beszámításáról a Btk. 92.§ (1)-(2) bekezdése alapján rendelkezett.

[363] A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be.613.§ (1) bekezdése értelmében, a Be. 574.§ (1) és a Be. 575.§ (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2022. június 15. napján

dr. Borbás Virág Bernadett s.k., Barabásné dr. Birinyi Andrea s.k., dr. Fülöp Ágnes Katalin s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 7.B.1619/2017/329. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.297/2021/92. számú ítéletében írt változtatással Terhelt1 I.r., Terhelt3 III.r., Terhelt4 IV.r., Terhelt5 V.r., Terhelt6 VI.r., Terhelt7 VII.r., Terhelt8 VIII.r., Terhelt9 (sz. terhelt9) IX.r., Terhelt10 X.r., Terhelt11 XI.r., Terhelt12 XII.r., Terhelt13 XIII.r., terhelt14 XIV.r., Terhelt15 (sz. terhelt15) XV.r., Terhelt16 XVI.r., Terhelt17 XVII.r., Terhelt18 XVIII.r., terhelt20 XX.r., Terhelt21 XXI.r., Terhelt22 XXII.r., Terhelt23 XXIII.r., Terhelt26 XXVI.r., Terhelt27 XXVII.r., terhelt28 XXVIII.r., Terhelt29 XXIX.r., Terhelt30 XXX.r., Terhelt31 XXXI.r., Terhelt32 XXXII.r., Terhelt33 XXXIII.r., Terhelt34 XXXIV.r. és Terhelt35 XXXV.r. vádlott vonatkozásában 2022. június 15. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2022. június 15.

dr. Borbás Virág Bernadett s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelélül:

Moncz Tímea

tisztviselő